

AGRICULTURA

SĂPTĂMÎNAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ AGRO-SILVICĂ ● ANUL VIII ● Nr. 45 (405) ● Joi 12 noiembrie 1970 ● 16 pagini — 1 leu

În legumicultură

Acțiuni imediate de maximă importanță pentru recolta anului viitor

Ing. Paul MARIN

director general în Ministerul Agriculturii și Silviculturii

În legumicultură, unul din sectoarele cele mai intensive ale agriculturii noastre, venirea iernii nu mai înseamnă, astăzi, sezon mort. Modernizarea bazei materiale și, în același timp, cerințele consumatorilor au făcut ca, din ce în ce mai mult, producerea de legume să devină o activitate continuă, să se desfășoare în tot timpul anului, după un ciclu stabilit științific și nu impus de natură. Acum, cind unitățile producătoare dispun nu numai de „grădini” ci și de răsadnițe, solarii și sere, cind în cursul unui an calendaristic producția din cimp este precedată și urmată de cea obținută în spații acoperite, legumicultorii se află permanent în acțiune. Firește, natura și obiectul preocupărilor lor diferă în raport cu condițiile concrete în care se desfășoară procesul de producție.

Ne aflăm în preajma iernii. De pe cimp, recolta de bătă a acestui an a fost strînsă și se află în proces de valorificare. Atenția oricărui unități legumicole trebuie să se concentreze, în aceste zile, spre acțiunile menite să asigure o producție superioară în anul viitor.

O condiție esențială a îndeplinirii acestui obiectiv o constituie, bineînțeles, crearea bazei materiale la nivelul impus de aplicarea celor mai moderne și eficiente tehnologii. Ținîndu-se seama de această necesitate, Ministerul Agriculturii și Silviculturii a elaborat un program complex prin care se prevede ca, pînă la sfîrșitul semestrului I/1971, să se asigure în legumicultură o bază de producție puternică, bine pusă la punct tehnologic, care să permită obținerea unor mari sporuri de recoltă. Obiectivele acestui program sînt acum bine cunoscute direcțiilor agricole și unităților agricole.

Un loc primordial în cadrul acestor ample lucrări de investiții îl ocupă construcțiile destinate centrelor pentru producerea răsadurilor. Aceste unități moderne permit trecerea de la sistemul gospodăresc la producerea răsadurilor în serie, pe baze industriale. Pornindu-se de la cunoașterea nevoilor județelor, urmărindu-se rezolvarea acestei probleme, în primul rînd, în zonele cu mare pondere în cultura legumelor, s-a prevăzut ca în primăvara anului viitor să intre în producție încă 52 asemenea centre. Concepute în module de 0,10—0,50 — 1 ha de seră, ele totalizează o suprafață de 33 ha de sere— inmulțitor și 50 ha de solarii încălzite, pentru repicat; aceste suprafețe împreună cu cele existente, vor to-

taliza 38 ha de seră și 75 ha de solarii încălzite.

Depășind faza de proiect, centrele pentru producerea răsadurilor au intrat în faza materializării pe teren. Toate construcțiile aferente unui centru — centrala termică, sere-inmulțitor, solariele încălzite etc. trebuie să fie terminate și pregătite pentru probele tehnologice, pînă la sfîrșitul lunii decembrie.

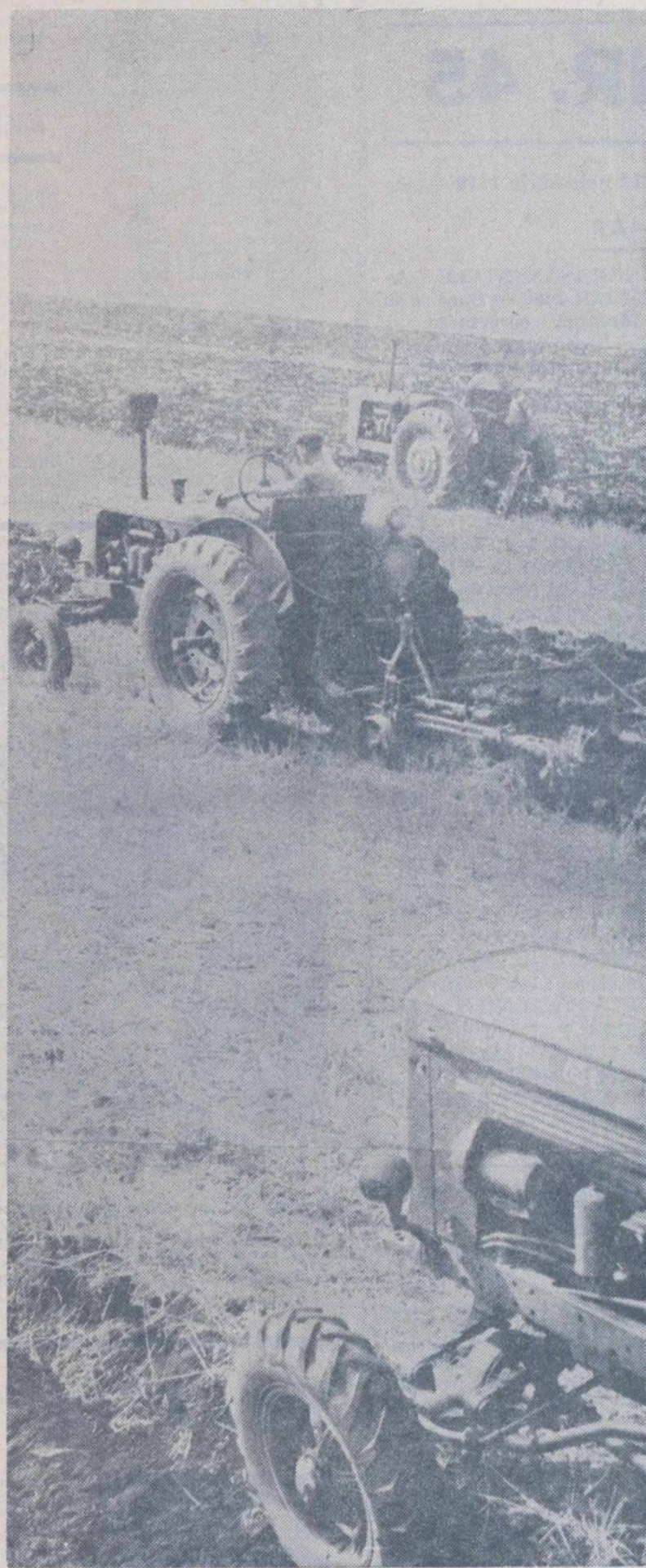
Măsurile luate — de creditare în totalitate a investiției de către stat, de încredințare a lucrărilor de construcție Trustului uzinelor de reparații — sînt menite să asigure îndeplinirea acestei cerințe. Timpul este însă foarte înaintat și ritmul de execuție a lucrărilor diferă mult de la județ la județ. De aceea, direcțiile agricole din județele unde se construiesc asemenea centre trebuie să se preocupe serios de rezolvarea operativă a unor probleme esențiale.

Se impune, astfel, să se termine neîntîrziat, acolo unde nu s-a făcut acest lucru, adaptarea la teren a documentațiilor directive. În același timp, pentru preîntîmpinarea unor întîrzieri în executarea construcțiilor, documentațiile pentru execuție se vor asigura eșalonat, pe măsura avansării lucrărilor pe șantiere, în baza fluxului tehnologic stabilit de comun acord cu constructorii. Vor fi, bineînțeles, atacate cu prioritate lucrările de tehnicitate mai ridicată, cum sînt cele pentru centrala termică și care de fapt condiționează intrarea în funcție a întregului centru.

În rîndul lucrărilor de maximă urgență se numără terminarea, peste tot, a nivelării terenului și turnarea betoanelor de fundații. Numai așa se poate realiza, concomitent, montarea scheletului metalic și confecționarea serpentinelor de încălzire. O măsură de prevedere absolut necesară este ca geamurile serelor-inmulțitor să nu fie montate decît dacă centrala termică și rețelele termice funcționează normal, pentru a se evita, astfel, prăbușirea construcției în cazul unei ninsori abundente. În stadiul actual al lucrărilor, o condiție a respectării termenelor de dare în funcțiune o constituie organizarea lucrului pe echipe specializate și cu sarcini precise de execuție.

O atenție deosebită trebuie acordată solarilor încălzite, care prin alcătuirea lor ridică probleme în special în ceea ce privește stabilitatea construcției, ferirea de vinturi puternice, etanșeitatea și întreține-

(Continuare în pag. a 5-a)

IN PAGINA A III-A

În cooperativele agricole din județele Timiș și Arad

UN ÎNCEPUT BUN ÎN ACȚIUNEA DE PROFILARE A PRODUCȚIEI

Cooperatorii din comuna Horia, județul Neamț, se îngrijesc îndeaproape de recolta anului viitor. Pentru a-i pune baze trainice, cu ajutorul mecanizatorilor de la I.M.A. Roman, acum se execută arătura de toamnă.

Foto : C. DUMITRU

AGRICULTURA

Săptăminal de știință și practică agro-silvică, editat sub egida Ministerului Agriculturii și Silviculturii și Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole și silvice.

NR. 45

Joi 12 noiembrie 1970

SUMAR

- INGRĂȘĂMINTELE ANULUI 2000 — Spre ce se îndreaptă cercetarea și producția (pag. 4)
- În atenția pomicultorilor : ÎN LIVEZI, TĂIERILE ȘI ÎNGRIJIRILE SE POT EFECTUA ÎN TOT TIMPUL IERNII (pag. 5)
- În dezbateră specialiștilor : CONCEPȚII MODERNE PRIVIND EXPRIMAREA VALORII NUTRITIVE A NUTREȚURILOR (pag. 6)
- Raid-anchetă în județele Brăila și Ialomița : CARENȚE CE FRÎNEAZĂ REALIZAREA EFECTIVELOR DE ANIMALE PLANIFICATE (pag. 7)
- În județul Suceava : AMPLA ACȚIUNI PENTRU APĂRAREA ÎMPOTRIVA INUNDAȚIILOR (pag. 8)
- Ancheta noastră : ESTE ALORIFICAT INTEGRAL LEMNUL PĂDURILOR ? (pag. 9)
- I.C.P.M.A. — zece ani de activitate : LA FLACĂRA VIE A PASIUNII (pag. 10)
- GRIJA FAȚĂ DE AVEREA OBȘTEASCĂ — O ÎNDATORIRE CU ÎNALTE VALENȚE MORALE (pag. 11)

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. Emilian ALBULESCU (secretar general de redacție); Dr. ing. Octavian CARARE; Ing. Vasile CIAUȘU (redactor șef); Ing. Sonia DIRADURIAN; Ing. Eugen GRIGORESCU; Ing. Nicolae MANTZ; Dr. ing. Teodor MARIAN; Ing. Ioan MOLDOVAN, membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice; Dr. ing. Mircea MOȚOC, membru corespondent al Academiei R. S. România; Ing. Tiberiu MUREȘAN, membru titular al Academiei de științe agricole și silvice; Ing. Lucian ROȘCA; Dr. ing. Nicolae ȘTEFAN, membru titular al Academiei de științe agricole și silvice; Ing. Constantin TĂNASE; Conf. ing. Vasile TEMIȘAN, membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice; Ing. Ion TEȘU; Ing. Ion TOMA; Prof. dr. Sergiu VREJBA.

Redacția: București, Piața Științei nr. 1, Sectorul 1. Oficiul poștal 33. Căsuța poștală 4105. Telefon 17.32.73.

Abonamentele se fac la oficiile și agențiile poștale prin factorii postali și difuzorii procentuali. Comenzile pentru publicitate (reclame) se primesc la redacție.

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Științei”.

40 000

BLOC-NOTES

Sprijin prețios

Aici, la fabrica de ventilatoare din Șosea-ua Sergent Nuțu nr. 44 din Capitală — am mai fost cu câțiva ani în urmă. Pe atunci, între altele, văzusem în curtea întreprinderii și numeroase pompe de stropit, utilizate în unitățile agricole pentru combaterea dăunătorilor.

— Am executat și în acest an un mare număr de mașini AC-1 de stropit în livezi și în vie, și circa 130 MSPC și MSP pentru stropit și prăfuit — ne relatează inginerul Constantin Alexe, directorul fabricii. Dar ne-am profilat, în primul rând, pe realizarea ventilatoarelor.

— În agricultură la ce lucrări pot fi folosite acestea?

— Unele, denumite A-12, sînt de mare utilitate la aerisirea grîului în magazii și în silozuri, pentru a nu se încinge. Alte ventilatoare ser-

vesc la „transportul” grîului din silozuri în camioane. În loc să mai fie cărat în saci, ca pînă acum, grîul este turnat în pîlji mari, iar ventilatoarele puternice îl trimit și la 30 m distanță, printr-o tubulatură

MICROINTERVIU

specială, direct în prelatele mașinilor. De asemenea, numeroase ventilatoare produse aici se folosesc în mori. Acestea vor înlocui, cred, în scurtă vreme, în cea mai mare măsură manipulările de cereale. În marile unități producătoare de grîu, orz, ovăz, porumb, ele vor servi la perfecționarea încărcărilor și descărcărilor, la ieftinirea considerabilă a prețului de cost, întrucît sînt dotate cu motoare puternice, cu

turații de la 750 la peste 3000 de ture pe minut.

— Și mașinile de stropit?

— Un mare volum de muncă se depune în fabrica noastră pentru executarea pieselor de schimb necesare asamblării de către F.A.T.-Codlea, județul Brașov, a MSPP, MSPC și MSP-U. Pentru prima, executăm capete de pulverizare, cuple, conducte, racorduri. Pentru celelalte două mașini — paliere, rotoare, roți etc.

Pentru cîte mașini de stropit și prăfuit ați executat piesele necesare pînă acum, la începutul lunii noiembrie?

— Cel puțin 1050 de MSPC și circa 1500 de MSP-U. Pentru PSPP, livrăm doar unele repere.

...În secțiile uzinei, la montaj, ori la vopsitorie, se lucra intens. Aiară în curte, cîteva autocamioane încărcau lăzile pline cu utilaje și repere, ce primiseră „bun pentru expediere”.

I. ALEXANDRU

Operații de mare însemnătate și interes public, sortarea și insilozarea legumelor pentru aprovizionarea de iarnă a populației stă în prezent și în atenția lucrătorilor de la Centrul de legume și fructe din Săcele, județul Brașov. Pînă zilele trecute, la centrul amintit fuseseră sortate și insilozate peste 400 tone de cartofi, 350 tone de morcovi, 80 tone de fuscă roșie, 30 tone de pătrunjel și altele. În fotografie: aspect din timpul insilozării cartofilor.

Foto: I. BRAGHES

INFORMAȚII

INSTRUIREA ȘEFILOR FERMEI POMICOLE

Între 9 și 29 noiembrie, în cadrul a trei serii, la Stațiunea experimentală Baia Mare se desfășoară, o instruire de specialitate pentru șefii fermelor cu caracter pomicol din zona respectivă. Tot în trei serii, în perioada 16 noiembrie — 6 decembrie, vor fi organizate, cursuri asemănătoare la Baza experimentală Bilecști a Institutului de cercetări pentru pomicultură Mărăcineni-Pitești.

Cursurile, la care vor lua parte în total 300 de șefi de ferme, sînt axate pe cele mai importante și actuale probleme ale sectorului pomicol, un accent deosebit punîndu-se pe aplicațiile practice.

SIMPOZION PE TEME ALE ECONOMIEI AGRARE

La Academia de științe agricole și silvice, din inițiativa Secției de economie agrară și organizarea întreprinderilor agricole socialiste, a avut loc, în zilele de 4 și 5 noiembrie, un simpozion pe o temă de mare actualitate: „Metode și tehnici de calcul economic în agricultură”.

Participanții — cercetători ai Institutului de cercetări pentru economie agrară, cadre din învățămîntul agricol superior, matematicieni și alți invitați — au prezentat numeroase referate și comunicări, atît în ședința plenară, cît și în cadrul celor două secțiuni de lucru: „Modelarea procesului decizional” și „Cercetări operaționale”.

Lucrările simpozionului menite să contribuie la acțiunea de perfecționare a sistemului informațional și de conducere a agriculturii, la creșterea eficienței economice, vor fi tipărite, în scurt timp, într-un tiraj corespunzător.

UN ACT ODIOS

S-a întîmplat la cooperativa agricolă din Maxenu, județul Buzău, la 13 octombrie a.c.

Paznicul de cîmp Ion Vlădea, om de 59 de ani, tată a 6 copii, veghea, ca de obicei asupra porumbului recoltat peste zi. Către miezul nopții, el a observat intrînd pe tarlău de porumb un tractor cu farurile stinse. Faptul i s-a părut firește, suspect. Ca atare, l-a somat pe tractorist să oprească. Venit cu intenția de a fura, mecanicul agricol Andrei Tudor, de la I.M.A. Smeeni, s-a îndreptat însă cu tractorul către cel care-și făcea datoria de a păzi averea obștei, trecînd pur și simplu peste el. Rănit grav, Ion Vlădea a murit după două zile la spital.

Pentru fapta sa odioasă, Andrei Tudor suportă, de bună seamă, rigorile legii. Ne punem însă întrebarea: la ce nivel se desfășoară munca educativă într-o unitate unde au loc asemenea acte inumane?

BULETIN AGROMETEOROLOGIC

parte a țării. Temperaturile cele mai coborîte din aer, înregistrate la 9 noiembrie, au oscilat între -8° (la Joseni și Miercurea Ciuc) și 5° (la Moldova Veche și Berzeasca).

Cantitățile de apă căzute în acest interval au fost relativ reduse. În general s-au însumat cantități pînă la 10 mm în majoritatea zonelor agricole ale țării, exceptînd Moldova, cea mai mare parte a Bărăganului și zona subcarpatică a Munteniei, unde nu s-au semnalat ploi. Cele mai mari cantități (pînă la 21 mm) au căzut în sud-vestul Banatului.

Precipitațiile moderate căzute în ultimele zile au ameliorat starea de umidi-

tate a solului în patul germinativ, mai ales în zonele transcarpatice, partea de sud a Bărăganului și Dobrogea. Deficit de umiditate în stratul arabil se menține încă în partea centrală și sudică a Moldovei, nordul Bărăganului și sudul Olteniei. În aceste zone, neuniformitatea răsării culturilor de toamnă este mai pronunțată, comparativ cu restul zonelor. În ansamblu, pe țară, starea de vegetație a grîului și orzului de toamnă e mai bună față de anul trecut la aceeași dată.

Apariția timpurie a brumelor și înghețurilor de toamnă a determinat o cădere prematură a frunzelor la arbori și pomi, stînje-

nînd într-o anumită măsură procesele de maturizare a lemnului.

Timpu probabil pentru intervalul 12—18 noiembrie

Cerul mai mult senin, în prima parte a intervalului, se va înnoira treptat, în a doua parte, devenind favorabil precipitațiilor locale sub formă de ploaie și burniță în sudul țării, iar în nord cu tendințe de transformare în lapoviță. Vîntul va sufla potrivit. Temperatura va fi ușor variabilă; minimele vor fi cuprinse între -4° și $+6^{\circ}$ iar maximele între 6° și 16° . Ceată locală.

ÎN C.A.P. DIN JUDEȚELE TIMIȘ ȘI ARAD

Un început bun în acțiunea de profilare

Un deziderat major al unei agriculturi moderne este înlocuirea procedeelor de organizare tradiționale cu sisteme intensive, în care producția este profilată și specializată conform condițiilor naturale și economice existente sau bazată pe tehnologii noi, cum ar fi, de exemplu, creșterea animalelor în complexe și combinate de tip industrial. Necesitatea profilării în agricultura cooperatistă a fost subliniată de tovarășul Nicolae Ceaușescu la Congresul al X-lea al partidului: „Ținând seama de experiența întreprinderilor agricole de stat, ca și a unui număr mare de cooperative agricole de producție, socotim că este timpul să se treacă și în sectorul cooperatist la profilarea producției și specializarea unităților, în vederea realizării unei producții vegetale și animale bogate și sigure“. Pentru realizarea acestei acțiuni, Directivele Congresului al X-lea al P.C.R. prevăd îmbunătățirea zonării producției agricole, asigurându-se o mai justă repartizare pe teritoriu a culturilor, speciilor și raselor de animale, în concordanță cu condițiile naturale, economice și sociale.

În cooperativele agricole din județele Timiș și Arad există o valoroasă experiență în acțiunea de profilare a producției. Aici, profilarea nu a fost concepută ca o simplă deplasare a culturilor și speciilor de animale dintr-o unitate în alta, ci ca un proces de dezvoltare numai a acelor ramuri care sînt capabile să valorifice superior condițiile naturale și economice din fiecare cooperativă.

În această acțiune de stabilire a unui profil rațional al producției, profil prin care, cu ajutorul tehnicii și tehnologiei agricole, se creează posibilitatea de valorificare cu maximum de eficiență a condițiilor locale, sînt angrenați specialiștii agricoli din cele două județe, precum și din afara județelor. Astfel, la ea participă specialiștii direcțiilor agricole, laboratoarelor de agrochimie, oficiilor de cadastru, proiectare și gospodărire a apelor, reprezentanții ai uniunilor județene ale cooperativei agricole Timiș și Arad, precum și specialiștii din sectorul de cercetare și învățămînt. În cadrul fiecărui C.A.P. colectivul de profilare alcătuit lucrează sub direcția îndrumare și coordonare a inginerului șef. Totodată, specialiștii care se ocupă de coordonarea lucrărilor de profilare la nivelul județelor respective, au în răspundere directă o serie de cooperative, pentru îndrumarea colectivului de profilare din C.A.P. în aplicarea unei metodologii unitare.

Pe baza condițiilor naturale, concretizate în memoriile agrochimice și agropedologice, pe baza condițiilor economice rezultate din indicatorii planului de stat precum și pe baza materialelor întocmite de fiecare C.A.P., comisiile județene de coordonare au trecut la împărțirea teritoriului în zone de producție și întocmirea de hărți care dau o imagine orientativă de ansamblu asupra nivelului de dezvoltare a agriculturii cooperatiste din județ. Aceste hărți reflectă prin intermediul unor indicatori, care se referă la ponderea exprimată în teren arabil a principalelor culturi, producția medie la hectar apreciată pe ultimii 5 ani, localizarea speciilor pe animale și rase, proporția suprafețelor ocupate de vii, pomi, pășuni naturale, legume etc. Gruparea și analizarea datelor proprii (rezultate din studierea materialului documentar) au creat posibilitatea elaborării unei schițe orientative de profil pentru fiecare C.A.P. în parte și pe județ.

La stabilirea unui profil de producție adecvat, specialiștii din județele Timiș și Arad au avut în vedere, pe lângă principiile generale ce stau la baza profilării, și o serie de criterii de profilare specifice sectoarelor de producție și condițiilor de producție existente. Astfel, un prim criteriu luat în considerare în producția vegetală a fost acela al amplasării culturilor de bază în funcție de gradul de favorabilitate a acestora pentru obținerea unor randamente sporite la hectar.

Un al doilea criteriu avut în vedere a fost acela al alegerii culturilor complementare în așa fel încît să se permită rotația cu cele de bază, precum și folosirea aceluiași sistem de mașini, completată cu utilajele specifice culturilor complementare. Astfel, pe lângă culturile de bază (grîu, porumb, floarea-soarelui) s-a avut în vedere cultivarea cartofilor, sfelei de zahăr, legumelor sau inului pentru ulei. La alegerea culturilor complementare s-au avut în vedere și considerente economice. În sensul că la cooperativele cu o putere economică mică să se acorde prioritate culturilor rentabile, cum ar fi cazul inului pentru ulei sau al cînepei. Totodată, s-a urmărit ca în zonele deficitare în forță de muncă să se reducă ponderea culturilor care necesită un consum ridicat de muncă manuală.

De asemenea, în funcție de stadiul de dezvoltare a cooperativei s-a mers pe linia concentrării treptate a producției-marfă în unitățile cu condițiile cele mai favorabile, concomitent cu acoperirea necesarului de consum al cooperativelor sau necesarului de furaje pentru hrana animalelor. De exemplu, în cooperativele agricole din Biled, Bulgăruș, Sandra, Grabaț (județul Timiș) unde cultura porumbului ocupa 31—32% din suprafața arabilă, se preconizează ca, în viitor, din producția totală ce revine la 100 hectare arabil de circa 188 de tone, 46 de tone vor lua forma producției-marfă, restul urmînd a fi folosite pentru acoperirea necesarului de furaje pentru animale. De asemenea, în cooperativele în care grîul reprezintă cultura de bază, și anume cele de la Bethausen, Făget, Fîrdea, Mînaștiur, Marginea (din același județ) din producția totală ce revine la 100 hectare arabil de 66,3 tone, circa 39 tone să reprezinte producția-marfă, restul urmînd a fi folosite pentru nevoile de consum ale cooperativelor.

În producția zootehnică, fiecare specie de animale este prevăzută a se dezvolta în zona cea mai favorabilă, valorificîndu-se toate resursele materiale existente în condițiile locale de producție. Astfel, în zona montană Zărând, cu favorabilitate scăzută pentru culturile agricole, dar unde există condiții propice de creștere a animalelor s-a stabilit orientarea unităților în creșterea taurinelor și ovinelor cu lînă grosieră care au baza furajeră asigurată. Se va scoate, în schimb, creșterea porcinelor care vor fi amplasate în zona Aradului. Aici, creșterea porcinelor are condiții mai bune de exploatare, datorită alimentării cu apă în cantități suficiente, asigurării economicoase a furajelor prin cultivarea lor pe lângă fermele zootehnice și înlăturării transporturilor furajere. Asemenea deziderat a fost satisfăcut și în județul Timiș unde creșterea porcinelor a fost amplasată în unitățile din zona Deta și Sinnicolau Mare, ovinele în zona de pășiște din sudul și estul județului, iar creșterea păsărilor în zonele din apropierea marilor orașe — Timișoara, Lugoj, etc. pentru aprovizionarea acestora.

Un alt criteriu luat în considerare la profilarea producției zootehnice în județele Timiș și Arad a fost necesitatea realizării ei în complexe de tip industrial. În județul Arad, bunăoară, carnea de porc va fi concentrată în 3 complexe mari a 30 000 de capete fiecare, creșterea taurinelor în 14 complexe pentru producția de lapte și 3 pentru producția de carne în Cîmpia Aradului, îngrășarea mieilor în 2 complexe de cîte 30 000 capete la Sintana, creșterea păsărilor pentru carne și ouă în complexul avicol de la Arad etc.

Deși se merge pe linia concentrării creșterii animalelor în mari complexe totuși, prin profilare, s-a stabilit ca, pentru folosirea capacităților existente, creșterea porcilor, păsărilor etc. să se facă și în sistem gospodăresc, insistîndu-se pe folosirea de tehnologii asemănătoare celor din complexe industriale. Vor dezvolta însă această activitate numai acele unități care au posibilitatea de a-și asigura furajele și care prin amenajări sau completări minime la construcțiile existente, pot desfășura o activitate rentabilă. Pe această cale se creează condițiile pentru trecerea treptată la creșterea animalelor, în totalitate în mari complexe industriale. În schița de profilare întocmită la nivelul județului Timiș, de exemplu, este prevăzută, în perspectivă construirea de complexe de îngrășare a porcilor cu o capacitate de cîte 30 000 capete la Peciu Nou, Biled, Sinnicolau Mare etc., un complex avicol la Giroc (35 000 păsări), un altul de îngrășare a mieilor la To-

polovăț (20 000 capete), îngrășătorii de taurine la Racovița (10 000 capete), precum și o serie de complexe de creștere a vacilor de lapte la Timișoara, Deta, Lugoj etc. O asemenea acțiune este prevăzută a se extinde și în județul Arad fie în cadrul asociațiilor intercooperatiste sau în sistemul asociațiilor sau cooperărilor dintre stat și C.A.P. fie în ferme specializate.

Terminarea lucrărilor din prima fază a dat posibilitatea elaborării unei schițe de profil orientative pe județ și, în același timp, s-a creat cadrul pentru adîncirea acesteia la nivelul fiecărei cooperative.

Într-o a doua fază a desfășurării acțiunii de profilare, comisiile județene Timiș și Arad, în legătură cu O.C.P.G.A., au pus la dispoziția fiecărui colectiv de profilare din C.A.P. hărți referitoare la perimetrul cooperativei, care vor servi acestora pentru delimitarea fermelor și sectoarelor de producție propuse prin profilare, precum și alte elemente necesare acestei acțiuni-categorii de folosință, ecologie etc.

Colectivele de profilare din C.A.P., folosind materialele documentare ale comisiei județene, au făcut propuneri privind organizarea de noi ferme și sectoare de producție, precum și direcțiile de specializare pe care fiecare C.A.P. le-a considerat corespunzătoare condițiilor concrete în care-și desfășoară activitatea. La rîndul lor, comisiile județene au verificat și analizat datele și propunerile făcute de unități și au stabilit profilul fiecăreia trecînd apoi la centralizarea situațiilor.

Considerăm că pentru succesul final, aportul cercetării, cu tot sprijinul dat pînă în prezent, poate și trebuie să fie mai mare. Semnificative sînt rezultatele obținute de C.A.P. Ghiroda din zona Timișoarei care, cu ajutorul specialiștilor de la Institutul agronomic din Timișoara, și-a stabilit un profil adecvat condițiilor în care lucrează. Soluțiile elaborate, pe baza metodelor matematice, indică efectele economice ale stabilirii noului profil. Astfel, prin reducerea suprafețelor cu grîu și porumb, la nivelul acoperirii consumului uman, și sporirea producției la produsele solicitate de piața orașului: lapte de vacă, carne, ouă, precum și la sfecla de zahăr cerută pentru industrializare de fabrica din Timișoara, se poate obține o creștere a producției nete de circa 1 milion de lei și a veniturii nete cu peste 250 000 de lei. Asemenea cifre vorbesc grăitor despre rolul activ pe care-l pot juca cadrele din cercetare în consolidarea sectorului cooperatist, a întregii agriculturi.

Eugeniu GORCEA

Ritm intens de lucru în I.M.A.!

După ce s-a semănat grîul, după ce culturile tîrzii au luat și ele drumul hambarelor, cei care rămîn aproape singurii stăpîni ai cîmpurilor sînt mecanizatorii.

Lucrările caracteristice acestei perioade sînt cele de pregătire a solului. Deși sînt destinate culturilor ce se vor însămînța în primăvară, arăturile de toamnă trebuie să se încadreze și ele într-o perioadă bine delimitată în timp.

Realizările de pînă acum — 52%, la 10 XI — nu corespund posibilităților reale ale întreprinderilor pentru mecanizarea agriculturii. Urmărirea ritmului de lucru, în raport cu numărul de tractoare bunc din fiecare județ și cu viteza zilnică ce o pot realiza, a scos în evidență diferențieri destul de mari. În săptămîna de la 2—7 XI, unele I.M.A. — cum sînt cele din județele Arad, Dolj, Olt, Ilfov, Buzău, Ialomița, Bacău și Vaslui — au depășit ritmul de lucru planificat. În județul Brașov s-a arat o suprafață aproape dublă față de cea planificată inițial, iar mecanizatorii din județele Covasna și Cluj au depășit prevederile cu peste 53 la sută. Cu atît mai necorespunzătoare apare însă, activitatea desfășurată, în aceeași perioadă, de I.M.A. din unele județe, ca Botoșani, unde s-a folosit numai 45% din capacitatea de lucru a tractoarelor, Teleorman — 63%, Vâlcea — 67%, Satu Mare — 69%, Tulcea — 79%, Timiș — 72%. A continua lucrul în același ritm înseamnă a prelunge considerabil executarea ogoarelor, ceea ce nu se poate în nici un caz admite.

O atenție deosebită trebuie acordată pregătirii terenurilor legumicole, executîndu-se lucrările stabilite de fiecare I.M.A. împreună cu conducerea C.A.P.: nivelări, fertilizări, arături — pentru întreaga suprafață cultivată cu legume în cîmp. În același timp, se va executa și modelarea solului, pentru culturile legumicole care se seamănă în prima urgență.

Ținînd seama de volumul mare de lucrări necesare a fi executate în această perioadă, ca și de marea lor influență asupra viitoarelor producții, întreprinderile de mecanizare au obligația de a urmări activitatea fiecărei secții și de a crea condițiile necesare pentru ca ritmul de lucru pe care, de altfel, fiecare unitate și l-a propus, să fie respectat.

UNITĂȚI AGRICOLE ȘI PRODUCĂTORI INDIVIDUALI!

Întreprinderile de aprovizionare cu semințe și material săditor (AGROSEM), prin rețeaua de magazine și depozite existente în cadrul fiecărui județ, asigură — contra cost — semințe de :

- SPANAC din soiurile Matador și Wirotflay ;
- SALATĂ din soiurile Polul Nord, Bötner Treib, Timpurie de Banat și de mai ;
- RIDICHI DE LUNA din soiurile Roșii cu virf alb, Rotunde timpurii, Țepuși de ghiță ;
- PĂTRUNJEL ZAHARAT ;
- LEUȘTEAN.

Semințele sînt ambalate și garantate în ceea ce privește calitatea.

SOLICITAȚI CU ÎNCREDERE PENTRU ÎNSĂMINȚĂRILE DIN TOAMNĂ ORICE CANTITĂȚI DE SEMINȚE DIN SPECIILE ȘI SOIURILE MENȚIONATE MAI SUS, INTRUCIT PENTRU LIVRAREA LOR NU ESTE NEVOIE DE NICI O REPARTIȚIE.

De asemenea, se pot procura pomi fructiferi altoiți pentru plantări în grădini familiale.

INTREPRINDEREA CENTRALĂ Agrosem

În preajma încheierii cincinalului și în pragul începerii noului plan cincinal 1971—1975 și a planului de perspectivă mai îndepărtată, este firesc ca toți cei ce lucrează în agricultură să-și pună întrebări privind tehnologia de viitor a cultivării plantelor. Și în domeniul îngrășămintelor, specialiștii se întreabă care sînt previziunile în privința cantităților de îngrășămintele ce se vor utiliza, a sortimentului acestora și a metodelor de aplicare; la ce lucrează în prezent laboratoarele și ce noutăți ni se rezervă?

În ceea ce privește consumul total mondial de îngrășămintele, previziunile F.A.O. s-au arătat pînă în prezent destul de exacte. Estimările făcute în 1946 pentru anul 1960 arată o bună concordanță pe total. Astfel, față de 9,3 milioane tone de îngrășămintele cu azot (N), cit se prevăzuse atunci, consumul efectiv în 1960 a fost de 9,7 milioane tone, adică cu 4% mai mult. S-au consumat cu 4% mai puțin îngrășămintele cu fosfor (P_2O_5) și cu 31 la sută îngrășămintele cu potasiu (K_2O) decît se prevăzuse.

Pentru perioada 1960—1970 s-a estimat la vremea respectivă o creștere anuală medie a consumului de 6,8%, ceea ce revine la 53 milioane tone la sfîrșitul anului 1970, fapt ce concordă foarte bine cu consumul real, iar pentru perioada 1971—1980 o creștere anuală medie a consumului de 5,3%, ceea ce revine la circa 90 milioane tone de îngrășămintele chimice ($N+P_2O_5+K_2O$) în 1980.

Ținînd seama de tendințele manifestate în consumul mondial și a-nume că în ultimii 30 de ani, cantitățile de azot s-au dublat la fiecare 10 ani, iar cele de fosfor și potasiu la fiecare 15 ani, și făcînd o extrapolare a ritmului de creștere a consumului din cele trei sferturi de veac ale secolului nostru, specialiștii apreciază că la nivelul anului 2000 agricultura urmează să consume pe plan mondial circa 170 milioane tone N, 70 milioane tone P_2O_5 și 60 milioane tone K_2O .

S-a căutat ca aceste previziuni să se verifice și să se corecteze pe baza estimării necesarului de hrană al populației globului, în continuă creștere, luîndu-se ca bază de calcul necesarul de proteină pe cap de locuitor. Se consideră că în medie, anual, pentru o persoană sînt necesare 25 kg de proteină (echivalent a 4 kg N pur), care provin circa 50% din produse vegetale, și 50% din produse animale. Pornind de la aceste cerințe și de la faptul că pentru zona temperată, în care se află și țara noastră, această cantitate de azot poate fi asigurată în mod natural după 0,8 ha de teren arabil, iar la o suprafață mai mică acest necesar nu se poate asigura decît prin folosirea îngrășămintelor. S-a estimat că la nivelul anului 2000 nevoia de îngrășămintele cu azot va ajunge la cantitatea de 110 milioane tone (N).

Ținînd seama de evoluția raportului $N:P_2O_5:K_2O$ din ultimele două decenii raport care, în țările cu consum ridicat de îngrășămintele se apreciază că este în medie 2:1:1, se poate face și prognoza consumului pentru îngrășămintele cu fosfor și potasiu, care urmează a atinge, fiecare, circa 55 milioane tone.

Între aceste două moduri de calcul există o diferență de 30% privind estimarea consumului total de îngrășămintele, fapt explicabil dacă ținem seama de ritmul vertiginos în care se dezvoltă tehnica și știința, dezvoltare ale cărei rezultate nu pot întotdeauna să fie prognozate cu precizie matematică, pe o perioadă așa lungă de timp.

La noi în țară, ca urmare a creșterii suprafețelor irigate și a introducerii de soiuri cu capacitate productivă ridicată, ca și a sporirii populației și creșterii nivelului de trai, consumul de îngrășămintele va spori, atîngînd în anul 1980 peste 2 milioane tone ($N+P_2O_5+K_2O$) substanță activă. Făcînd o extrapolare a tendințelor actuale de creștere a consumului pe plan mondial și ținînd seama că se prevede o creștere a populației țării de la 81,2 locuitori la km^2 în 1969, la 92 locuitori în 1980, și că astăzi la fiecare hectar de teren arabil revin aproximativ doi locuitori, ar urma ca la nivelul anului 2000 consumul de îngrășămintele chimice în țara noastră să crească la circa 4—6 milioane tone substanță activă ($N+P_2O_5+K_2O$), cu un raport în

care azotul să aibă rolul conducător.

Pentru a face față progresului tehnic, va trebui ca îngrășămintele viitorului să prezinte noi caracteristici. În mod firesc se naște întrebarea dacă azotatul de amoniu, superfosfatul, sarea potasică, vor continua să-și mențină rolul preponderent sau vor da locul altor produse. Cercetările care se fac în prezent în diferite laboratoare și stațiuni experimentale arată o tendință accentuată de schimbare a sortimentului îngrășămintelor. În primul rînd, după studiile specialiștilor, aceste produse vor trebui să îndeplinească două condiții de bază: să fie concentrate și să se

Polifosfatul de amoniu reprezintă forma cea mai nouă de îngrășămintele. Se prezintă atît în stare solidă, cit și lichidă. Se obține plecînd de la acidul superfosforic. Are un conținut de 10—15% azot (N) și 34—69% fosfor (P_2O_5).

Polifosfatul de potasiu, obținut din acidul superfosforic neutralizat cu hidroxid de potasiu sau carbonat de potasiu, are un conținut mediu de 40—60% P_2O_5 și 30—35% K_2O .

Pirofosfatul tetrapotasic $K_4P_2O_7$ este un nou produs concentrat, cu o mare solubilitate și un conținut de 40—43% P_2O_5 și 50—57% K_2O .

Metafosfatul de potasiu KPO_3 face parte din seria polifosfaților,

ridicate de utilajul și aparatura de depozitare, transport și răspîndire. Prin faptul că prețul unui kilogram de azot sub această formă revine aproape la jumătate decît cel din îngrășămintele solide, specialiștii apreciază că aceste greutateți momentane vor fi învinse și el va căpăta în sortimentul viitor o pondere mai mare.

Dintre îngrășămintele solide cu azot folosite în prezent, se desprinde mai mult ca sigur, că ureea, care reprezintă astăzi 1/8 din producția totală mondială, va deveni principalul reprezentant cu toate că prezintă și ea unele inconveniente. După introducerea în sol, în timpul hidrolizei poate să ia naștere amoniac liber, care poate dăuna semințelor în curs de germinare sau plantelor tinere, după cum o parte se poate pierde în atmosferă. Împotriva acestui inconvenient se pare că s-a găsit remediul prin transformarea ei într-un îngrășămint complex de tipul NP.

Uree-fosfat de amoniu reprezintă o nouă formă de îngrășămint ce se poate obține prin cogranularea unei soluții de uree, cu una de fosfat de amoniu (monoamoniac sau diamoniacul). Conține 28% N și 28% P_2O_5 .

În sortimentul de viitor, printre produsele noi și de perspectivă se numără și **hexamida fosfonitrilică monohidratată** $P_3N_3(NH_2)_6$, cu un conținut de 50—54,5% N și 37% P (sau 92% P_2O_5).

În prezent o serie de laboratoare, ca cele de la Tennessee Valley Authority, fac cercetări pentru obținerea de noi produși din **reacția fosforului cu amoniacul și oxigenul**, obținîndu-se produși de culoare albă, cu un conținut între 17—20% N și 85—93% P_2O_5 . Analiza în infraroșu a acestor produse a pus în evidență polifosfați și produși cu legături P—N și P—N—O.

O bună parte din aceste produse de perspectivă au început să fie introduse în practică, pentru obținerea de îngrășămintele complexe solide sau lichide cu utilizare în culturi intensive de seră, floricultură, plante de apartament.

O noutate reprezintă și îngrășămintele **lichide sub formă de suspensii**, care prezintă avantaje mari în ceea ce privește sporirea concentrației în elemente nutritive și reducerea prețului de cost, ca urmare a creșterii productivității muncii. Ele sînt formate din îngrășămintele lichide în care sînt înglobate îngrășămintele solide solubile în soluții saturate, sau insolubile, ori ambele forme. Marele avantaj al îngrășămintelor în suspensie o constituie faptul că în principiu concentrația lor nu este limitată de solubilitate. Aceasta permite o mare suplețe a formulilor de amestec. Cînd se folosesc produse greu solubile, calitatea îngrășămintelor în suspensie este dată de finețea particulelor, care e de dorit să aibă o mărime mai mică de 0,05 mm. Pentru a împiedica sedimentarea, este necesar ca viscozitatea produsului să fie menținută la un anumit nivel, care nu trebuie să îngreuneze împrăștierea. În prezent, se practică suspensii alcătuite din soluții de nitrofosfați cu acnos de fosfați insolubili foarte fin măcinați.

Suspensiile în apă reprezintă o perspectivă pentru mai buna răspîndire a **amendamentelor** calcaroase. Concentrația suspensiei atinge 60—65% $CaCO_3$. Pentru a împiedica sedimentarea se adaugă diferite substanțe dispersante.

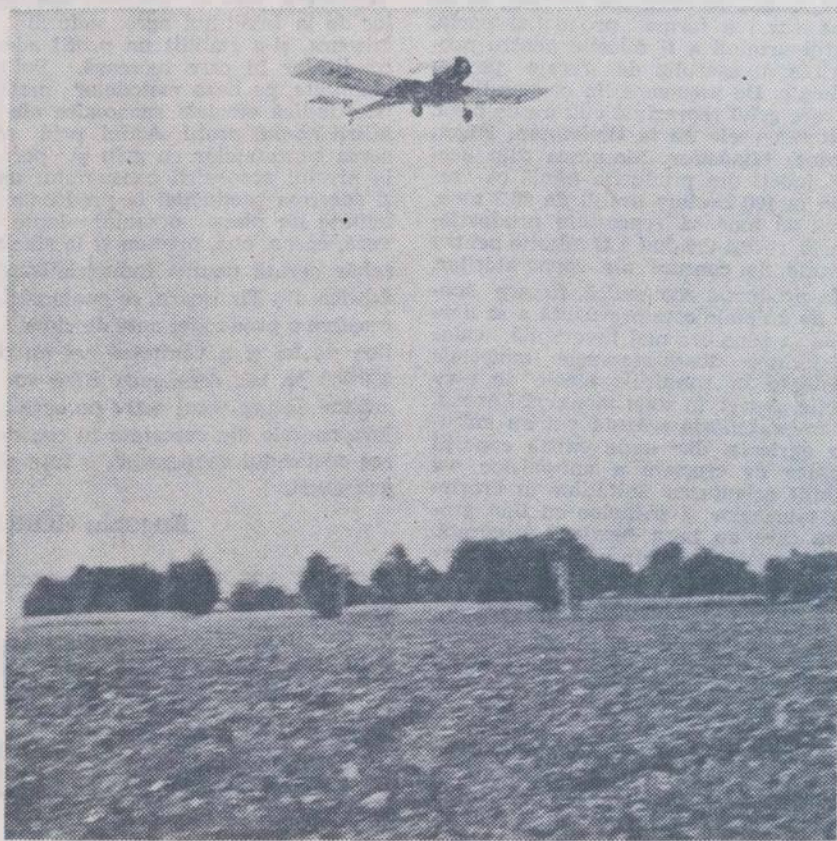
Noutăți au apărut și în ceea ce privește tehnologia aplicării îngrășămintelor, pe linia sporirii productivității muncii. Astfel sînt „**amestecurile în vrac**” ale îngrășămintelor simple sau complexe (granulate). Aceste amestecuri în vrac duc la creșterea productivității muncii, permițînd o mai bună mecanizare, manipulare și răspîndire. Pentru astfel de amestecuri este necesar ca granulele îngrășămintelor ce intră în amestec să nu aibă măriri diferite și nici densități diferite, deoarece acestea favorizează separarea amestecurilor, în timpul manipulării sau răspîndirii, în părțile componente.

Această succintă prezentare nu reprezintă decît o parte din rezultatele eforturilor pe care le fac cercetătorii din diferite laboratoare, în căutarea soluțiilor care să corespundă cel mai bine cerințelor etapei viitoare.

ÎNGRĂȘĂMINTELE ANULUI 2000

Spre ce se îndreaptă cercetarea și producția

Prof. dr. docent David DAVIDESCU
Conf. dr. Velicica DAVIDESCU

Avio-fertilizarea — o metodă curentă în multe unități agricole socialiste

Foto : C. NEGOIȚA

producă la un preț de cost cit mai scăzut.

Cele mai mari schimbări în sortiment se vor produce în domeniul îngrășămintelor cu fosfor, al celor cu potasiu și a îngrășămintelor complexe. Superfosfatul, cu care ne-am obișnuit așa de mult, ar putea ca să treacă în viitor în domeniul istoriei folosirii îngrășămintelor. De asemenea, sarea potasică, în care — după cum se știe — predomină clorura de potasiu va fi aproape sigur înlocuită din sortiment cu alte săruri, din cauza inconvenientelor agrochimice pe care le prezintă clorul ca factor ce favorizează procesele de levigare, ce împiedică absorbția altor ioni și duce la creșterea concentrației soluției solului.

Către ce produse noi se îndreaptă cercetarea și producția de îngrășămintele? În domeniul îngrășămintelor cu fosfor își fac apariția, în primul rînd, **polifosfații**, săruri ale acidului polifosforic H_n+2PnO_{3n+1} . Prezentăm cîteva dintre ele.

Polifosfatul de calciu $CaH_2P_2O_7$, obținut prin deshidratarea fosfatului primar de calciu, la temperatura de 200—300°C. Are un conținut ridicat de fosfor de 48—58% P_2O_5 , din care 86% solubil în apă.

avînd de fapt o structură ciclică. Conține circa 60% P_2O_5 și 40% K_2O .

Fosfatul de magneziu și amoniu $MgNH_4PO_4 \cdot H_2O$, un îngrășămint complex, cu o solubilitate mijlocie, și un conținut de 9% N, 45,7% P_2O_5 și 15% Mg.

Fosfatul de mangan și potasiu $MgKPO_4 \cdot H_2O$, ușor solubil în apă, cu un conținut de 40% P_2O_5 , 26% K_2O și 13% Mg.

Alături de aceste produse cu fosfor se prevede o largire a utilizării directe a **acidului fosforic**. Astăzi, în S.U.A. se utilizează anual în medie 60.000—70.000 tone cu aplicare directă în sol. Conținutul lui în fosfor este destul de ridicat — 50—57% P_2O_5 .

În sectorul îngrășămintelor cu azot, pe lîngă unele produse care tind să se extindă, au apărut și produse noi de perspectivă. Produsul cel mai concentrat și cel mai ieftin rămîne **amoniacul anhidru** (amoniacul lichid), al cărui conținut în azot este de 82,25%. O utilizare largă a căpătat în S.U.A. datorită prețului de revenire mai scăzut la kilogramul de azot introdus în sol și a productivității muncii mai ridicate. În celelalte țări, în prezent mai sînt unele piedici în ceea ce privește introducerea în practică,

În ultimii 15 ani, consecvent politica sale de dezvoltare armonioasă a tuturor ramurilor agriculturii, statul a alocat fonduri importante pentru promovarea culturii pomilor. Ca urmare, în toate județele cu pronunțat caracter pomicol au fost organizate mari acțiuni pentru plantarea pomilor, pentru înființarea livezilor de tip industrial, adevărate uzine producătoare de fructe. Într-un timp relativ scurt s-au plantat peste 200 000 ha cu diferite specii și soiuri, în concordanță cu condițiile pedoclimatice și social-economice ale zonei și cu interesele economiei. Multe din aceste livezi, care au primit la timp îngrijirile necesare, au intrat pe rod și furnizează mii de tone de fructe de foarte bună calitate. Se pot da, ca exemplu, livezile cooperativelor agricole Malul cu flori, județul Argeș, Rădășeni, județul Suceava, Mănești și Dragomirești, județul Dimbovița, care sînt bine întreținute și asigură venituri mari.

Trebuie însă remarcat și faptul că în numeroase unități agricole, chiar cu sector pomicol dezvoltat, nu se acordă încă grija cuvenită executării la timp și corect a lucrărilor de bază din tehnologia culturii pomilor. Astfel, se neglijează lucrările de întreținere în livezile tinere și pe rod de mai mulți ani, nu se fac tăierile de formare, corecție sau de fructificare, ceea ce se reflectă într-o serie de fenomene nedorite ca: indeseirea peste măsură a coroanelor, stagnarea din creștere și îmbătrînirea prematură a pomilor încă relativ tineri, întârzierea în intrarea pe rod sau obținerea unor producții sub potențialul real al pomilor și, mai ales, a recoltelor necorespunzătoare sub aspect calitativ. Toate acestea se răsfrîng asupra eficienței economice și duc la nerecuperarea investițiilor făcute. Acolo, unde nu se efectuează tăierile de formare a coroanelor, a celor de întreținere și de fructificare, în majoritatea cazurilor creșterile anuale sînt foarte mici, de 6—8 ani, ramurile de schelet s-au îmbătrînit cu un număr foarte mare de formațiuni de rod, pierzîndu-se echilibrul firesc între formațiunile vegetative și cele de fructificare. În consecință, se obțin fructe relativ multe, însă de calitate slabă, de dimensiuni mici, sub

cele caracteristice soiurilor respective, de regulă slab colorate, lipsite de suculență și dulceața corespunzătoare.

În complexul măsurilor agrotehnice ce trebuie aplicate în livezi după stringerea și valorificarea fructelor, tăierile de formare — în livezile tinere — cele de rărire și corecție a coroanelor, precum și cele de fructificare — în livezile pe rod — au o importanță și o semnificație cu totul deosebite. Prin aceste lucrări, executate corect și la

asa cum se obișnuia în trecut în cadrul micii gospodării țărănești, așa cum se practică încă și azi în majoritatea unităților. Dacă luăm în considerație și faptul că în primăvară aceste lucrări se suprapun cu alte numeroase și urgente lucrări din livezi și din alte sectoare, ne putem explica de ce în multe cazuri se renunță, de fapt, la executarea lor.

De aceea, este necesar să se renunțe la vechile practici și să se treacă de îndată, în

— eliminarea din coroană a ramurilor desbinate sau rupte sub povara fructelor, a celor cu plăgi mari datorită gerului, sau a celor care prin poziția lor incomodează sau umbresc alte ramuri;

— îndepărtarea din coroana pomilor a lăstarilor lacomi care, în unele cazuri, pot fi folosiți la înlocuirea ramurilor bolnave, afectate de ger sau rupte. De asemenea, o parte din lăstarii lacomi, prin scurtarea lor, pot fi transformați în ramuri de rod;

mai în perioada de primăvară, cînd începe circulația sevei și după ce pericolul scăderilor mari de temperatură a trecut — nu are nici o justificare.

Experiențele efectuate în cadrul stațiilor experimentale pomicele, ca și practica unităților avansate, demonstrează pe deplin că tăierile pot fi efectuate practic în tot cursul perioadei de repaos a pomilor, din noiembrie pînă în aprilie, cu excepția zilelor geroase, cînd temperatura coboară sub -20°C .

Pentru a preveni orice surprize în legătură cu tăierile executate în timpul iernii se recomandă ca ramurile subțiri, de 7—8 mm în diametru și chiar ceva mai groase, suseuse scurtării, să nu fie tăiate în ras deasupra unui mugure sau a unei rămurele secundare, ci cu 5—6 mm mai sus, lăsîndu-se în acest caz un mic cep. Rănila mari provocate în urma eliminării unor ramuri de schelet mai groase, de 5—6 cm în diametru sau și mai mari, neapărat se vor netezi cu cosorul și apoi se vor acoperi cu o vopsea de ulei, miniu de plumb sau se vor freca cu o cîrpă muiată în săpun moale. În acest fel, rana va fi acoperită cu o peliculă subțire care o va proteja împotriva acțiunii deshidratatoare a gerului. De altfel, astfel de măsuri se iau în mod curent și în cazul tăierilor de primăvară pentru a proteja rănila de efectul uscăciunii.

Procedînd în acest fel, perioada în care se pot executa tăierile se lărgeste foarte mult, de la 20—25 zile la 80—100 de zile bune de lucru și se creează posibilități de organizare mai bună a echipelor de tăietori, de supraveghere și conducere a lucrărilor, se creează premise pentru permanentizarea echipelor specializate în tăieri, ceea ce va duce în final către o înaltă productivitate a muncii.

Ing. Dumitru CVASNII
Institutul de cercetări
pentru pomicultură
Mărăcineni — Pitești.

În atenția pomicultorilor

ÎN LIVEZI, TĂIERILE ȘI ÎNGRIJIRILE SE POT EFECTUA ÎN TOT TIMPUL IERNII

timp, se asigură o bună distribuție a ramurilor în spațiu, o mai bună iluminare a lor și pătrunderea aerului și a luminii în interiorul coroanei, un raport mai just între formațiunile de rod și cele vegetative, creșteri anuale de cel puțin 35—40 cm lungime, un frunziș mai bogat, iar prin aceasta — o hrănire mai abundentă a fructelor.

Ținînd seama că numai cooperativele agricole dispun de peste 200 000 ha de livezi, de diferite vârste, însumînd aproximativ 36—40 milioane de pomi, și că alți 10—12 milioane de pomi se găsesc în cadrul loturilor personale, se înțelege cît de mare este volumul de lucru și consumul de forță de muncă pentru executarea lucrărilor arătate. Dacă socotim că un om poate curăța pe zi în medie 20—30 pomi, reiese că numai pentru efectuarea acestei lucrări sînt necesare 2—2,5 milioane zile-om. De aici apare clar că aceste acțiuni nu se pot executa în bune condiții primăvara, în numai 20—25 zile,

aceste zile, la executarea tăierilor în livezi, fie că este vorba de tăieri de formare, fie că e vorba de tăieri de rărire, corecție sau de fructificare. Aceste lucrări pot continua în toată perioada de repaos a pomilor pînă la demugurire (noiembrie-aprilie) folosînd în acest scop orice zi bună de lucru.

În perioada actuală, recomandăm ca echipele de muncitori care vor fi organizate în cadrul fermelor pomicele din cooperativele agricole, pentru efectuarea tăierilor, să fie instruite temeinic pentru executarea următoarelor operațiuni:

— eliminarea totală din coroana pomilor a ramurilor supranumeroase din etaje, astfel ca acestea să fie formate din 3—4 ramuri bine dezvoltate și orientate corespunzător în spațiu;

— eliminarea tuturor ramurilor de schelet ce au apărut între timp în spațiul dintre 2 etaje vecine, lăsînd numai ramurile mai slabe de garnisire;

— scurtarea tuturor ramurilor de prelungire cu 20—30 cm, fie deasupra unui mugure fie a unei rămurele laterale scurte, aceasta din urmă scurtîndu-se și ea la 2—3 muguri.

În cazul cînd ramurile de ordinul al II-lea sînt prea apropiate, este necesar să se elimine o parte din ele astfel ca distanța dintre două ramuri vecine de acest gen să fie de cel puțin 45—60 cm, și să se realizeze dispunerea lor de o parte și de alta a ramurii principale. Dacă unii pomi sînt garnisiți excesiv cu ramuri de rod sau vetre roditoare, din care unele îmbătrînite, este necesar să se intervină cu tăieri și asupra acestor formațiuni, cu scopul de a reduce numărul punctelor de rod și de a stimula formarea unor ramuri de rod tinere, de tipul țepuşelor și nueluşelor.

Părerea — încă puternic înrădăcinată în concepția pomicultorilor — că tăierile de iarnă ar fi dăunătoare și că operațiunile de tăiere se pot efectua cu rezultate bune nu-

Acțiuni imediate, de maximă importanță, pentru recolta anului viitor

(Urmare din pag. 1)

rea corespunzătoare. Deoarece este vorba de lucrări oarecum independente ca alcătuire constructivă, este bine să se termine neîntîrziat nivelul terenului, executarea gropilor pentru stîlpii de dolie și de coamă, îngroparea lor și fixarea doliei din lemn ecarisat, lucrări care vor trebui terminate pînă la finele lunii noiembrie.

Prin măsurile luate de minister, în momentul de față materialele pentru realizarea celor 52 de centre de producere a răsadurilor sînt asigurate în totalitate. Este însă de datoria specialiștilor, a cadrelor de conducere din unitățile și asociațiile în care se realizează aceste construcții, ca prin măsuri organizatorice cît mai operative, materialele să ajungă neîntîrziat pe șantier.

Un alt important obiectiv al investițiilor care condiționează îndeplinirea planului de producție la legume îl constituie **solarile de cultură**. Așa cum s-a prevăzut, suprafața acestor construcții va crește în 1971 cu încă 300 ha. Dar, deși toate documentațiile și materialele au fost asigurate încă din luna iulie, deși s-au fixat și unitățile constructoare, în multe județe — Buzău, Ilfov, Brăila, Vilcea, Ialomița etc. — lucrările sînt mult rămase în urmă. Deoarece vremea favorabilă efectuării construcțiilor nu se va mai prelungi mult, este necesar ca această acțiune să se încheie în următoarele 10 zile. În același timp, unitățile cooperatiste vor da toată atenția și consolidării solarilor I.C.P.L.F. model 1969, respectînd documentațiile și indicațiile tehnice date la timpul cuvenit.

Paralel cu eforturile pentru realizarea

obiectivelor incluse în planul de investiții este necesar ca inginerii șefi din cooperativele agricole, conducătorii acestora și specialiștii legumiculturii să dea o atenție deosebită acțiunilor organizatorice și tehnice legate de întărirea sectorului legumicol. În rîndul acestor acțiuni, pe primul loc se situează cele menite să ducă la **consolidarea fermelor legumicole**.

Așa după cum se știe, anul acesta au funcționat circa 700 de ferme destinate asigurării fondului de stat de legume. Nu peste tot însă s-au obținut rezultatele scontate. Multe din aceste ferme au figurat numai pe hîrtie, pentru că de fapt au funcționat la fel ca vechile brigăzi, cu toate neajunsurile ce decurg de aici. S-au manifestat situații necorespunzătoare, mai ales acolo unde conducătorii cooperativei, inginerii șefi, au neglijat problemele fermelor și nu le-au acordat sprijinul cuvenit în organizarea activității, în încadrarea lor cu personal permanent, în respectarea tehnologiilor superioare.

Noul ciclu de producție trebuie să găsească toate fermele legumicole consolidate. Faptul că șefii fermelor au luat cu toții parte la instruirea care s-a desfășurat — pe teme organizatorice și tehnice — la centrul de la I.A.S. 30 Decembrie, constituie o garanție că ei își cunosc acum bine obligațiile ce le revin. Sarcinile de plan pe anul viitor, stabilite pe baza contractelor încheiate cu întreprinderile de legume și fructe și fabricile de conserve, sînt și ele cunoscute. Va trebui deci să se treacă neîntîrziat și cu toată hotărîrea la organizarea și pregătirea producției în sine.

O primă măsură necesară este amplasarea fiecărei ferme pe terenuri care să permită satisfacerea la nivel optim a cerințelor culturilor de legume. Condițiile pe care trebuie să le îndeplinească aceste terenuri se cunosc și ele au fost precizate și cu alte prilejuri: să aibă fertilitate ridicată, expoziție sudică sau sud-vestică, să dispună de surse sigure și cu debit constant de apă, să fie adăpostite de vînturi și curenți reci etc.

Pornind de la aceste cerințe, se va renunța deci categoric la vechile terenuri supuse an de an inundațiilor sau la cele cu permeabilitate redusă care, datorită pinzei de apă freatică prea la suprafață, se încălzesc greu. În fiecare unitate în care s-au organizat ferme, amplasarea grăcinii trebuie să se găsească precizat în planul de situație al cooperativei și să se întocmească separat o schiță a structurii culturilor.

Faptul că, în general, fermele legumicole sînt profilate — urmîndu-se o concentrare a producției — permite o mai temeinică organizare a întregului proces de activitate. Indiferent însă de profilul sau dimensiunea fermelor, peste tot se impune pregătirea încă din toamnă a principalului mijloc de producție — solul. O lucrare obligatorie, neglijată în alți ani, este cea de nivelare. Dispunem în acest an, în secțiile I.M.A., de utilajele necesare pentru ca nivelarea de exploatare să se poată executa pe întreaga suprafață a fermelor.

Paralel cu nivelarea, cu lucrările de fertilizare și cu arăturile, pentru culturile de primăvară — ceapă, ceaclama, rădăcinoase, mazăre, varză — se va realiza, tot acum, **modelarea solului în brazde lungi**. Această acțiune va permite scurge-

rea apei în primăvară, svîntarea solului de pe coronamentul brazdelor și efectuarea de timpuriu a semănatului sau plantatului.

Ținînd seama că legumicultura nu poate fi concepută fără irigații, organele agricole de la județe și din unități vor urmări îndeaproape ca revizuirea sistemelor, cît și repararea rețelei și a utilajelor de irigație să se termine chiar din această toamnă, cunoscînd că în primăvară disponibilitățile de forță de muncă sînt mult mai reduse.

O acțiune tehnică care condiționează obținerea viitoarelor recolte, la majoritatea culturilor legumicole, este asigurarea răsadurilor. Atît acolo unde ele se realizează în unități, cît și în cazul centrelor specializate în această direcție, pregătirile se fac acum. Aceasta implică o aprovizionare corespunzătoare cu pămînturile necesare — turbă, mranită, pămînt de țelină etc. — cu gunoi de grajd, araci, sîrmă, rogojini etc., precum și asigurarea din timp a combustibilului necesar serelor. La baza stabilirii necesarului va sta, bineînțeles, balanța răsadurilor întocmită în fiecare unitate.

Un capitol important al lucrărilor legumicole în această perioadă îl constituie și plantarea legumelor-verdeturi. Într-o serie de județe, ca Dolj, Bihor, Argeș, Iași, Ialomița, Bistrița, Suceava, unde suprafețele prevăzute nu au fost însămintate în totalitate, este necesar să se folosească timpul favorabil pentru realizarea în întregime a planului, mai ales la ceapa verde.

În sere, acolo unde în aceste zile se desfășoară din plin recoltarea tomatelor, specialiștii sînt chemați să pregătească în cele mai bune condiții producția ciclului următor.

Complexa activitate pe care o reclamă legumicultura și acum, în preajma iernii, îi obligă pe toți specialiștii acestui sector să dea dovadă de spirit organizatoric și să aplice cu maximum de conștiințiozitate întregul lor bagaj de cunoștințe tehnice, pentru ca producția de legume a anului viitor să corespundă posibilităților materiale și tehnice de care dispune astăzi agricultura noastră socialistă.

În dezbateră specialiștilor

CONCEPȚII MODERNE PRIVIND EXPRIMAREA VALORII NUTRITIVE A NUTREȚURILOR

Aplicarea în mod științific a normelor de hrană în condițiile intensificării producției animale este de neconceput fără cunoașterea valorii nutritive a nutrețurilor. Exactitatea cunoștințelor asupra valorii nutritive a nutrețurilor, alături de cerințele de hrană, facilitează specialiștilor posibilitatea elaborării sistemelor de hrănire diferențiată în funcție de specie, formă de producție, starea fiziologică a animalelor și factorii ecologici.

Indicind măsura în care un nutreț poate satisface cerințele de substanțe nutritive ale organismului, în vederea asigurării unei desfășurări normale a proceselor fiziologice, la nivelul cunoștințelor de astăzi, noțiunea de valoare nutritivă devine foarte complexă; majoritatea specialiștilor din producție înțeleg însă prin această noțiune, în sens strict, numai conținutul în energie și cantitatea de proteină brută.

Pentru a contribui la elucidarea acestei probleme, revista „Agricultura” și-a propus să organizeze o largă dezbateră în cadrul căreia să-și exprime opinia un număr cit mai mare de specialiști. Deschidem dezbateră prin articolul pe care l-am primit din partea ing. Valentin ILIESCU și ing. Vladimir TASCENCO, de la Institutul de cercetări pentru nutriția animalelor-Balotești, județul Ilfov.

Exprimarea valorii nutritive prin conținutul în energie și proteină brută nu furnizează toate elementele necesare întocmirii unor rații de hrană echilibrate, în care trebuie să se asigure raporturi corespunzătoare între energie și proteină, energie și aminoacizi, aminoacizi și vitamine, macro-elemente și micro-elemente etc. Realizarea acestor raporturi devine posibilă numai în urma cunoașterii conținutului în energie, proteină, aminoacizi, vitamine și săruri minerale a nutrețurilor, conținut concretizat prin noțiunea de valoare nutritivă.

Analizând actualele tabele de valoare nutritivă în uz din țara noastră reiese că acestea nu pun la dispoziția specialiștilor toate elementele constituente ale valorii nutritive, acestea fiind exprimate numai prin unitatea nutritivă-ovăz, cantitatea de albumină și proteină brută.

Unitatea nutritivă-ovăz are la bază principiul stabilit de O. Kellner, exprimând efectul productiv (grăsime) al nutrețurilor. După cum se știe, Kellner a experimentat direct valoarea nutritivă a 34 de nutrețuri, stabilind pentru fiecare echivalentul-amidon bazat pe capacitatea sa apogenetică (1 kg de amidon pur digestibil depune în organism 248 g grăsime). Pentru restul de nutrețuri, valoarea nutritivă s-a stabilit pe bază de calcul prin multiplăcarea conținutului, în substanțe nutritive digestibile ale nutrețurilor cu coeficientul de echivalare în amidon și însumarea valorilor parțiale obținute.

Cu toate că lucrările lui O. Kellner au constituit în acea etapă o realizare de seamă, lucrările conferinței de la Brighton, din 11-13 noiembrie 1958, au subliniat neajunsurile acestui sistem, arătând că a efectuat foarte puține experiențe pentru a determina echivalentul-amidon, pe o singură specie, și un număr limitat de animale (1 animal).

Din considerațiunile prezentate în lucrarea Bazele alimentației moderne (1965), prof. dr. doc. Gh. Băia propune să se analizeze oportunitatea introducerii și a noi în țară a sistemului de apreciere și exprimare a valorii nutritive a nutrețurilor, în special pentru porci și păsări, în prima etapă, pe baza conținutului acestora în energie. Autorul acestei lucrări menționează că chiar în țara unde a fost elaborat sistemul de apreciere pe baza echivalentului-amidon, acesta nu se mai aplică decât la ierbivore; pentru porci și păsări, valoarea nutritivă, ca și cerințele de hrană, se exprimă prin T.S.D. (total substanțe digestibile).

De asemenea, în Anglia și S.U.A., în exprimarea valorii nutritive a nutrețurilor, se folosește ca element de bază conținutul acestora în energie. Conținutul în energie al nutrețurilor poate fi exprimat prin următoarele metode:

1. **Energia substanțelor digestibile** care rezultă în urma scăderii din conținutul energiei brute a nutrețurilor, a energiei cuprinsă în fecale. Raționamentul care a stat la baza elaborării acestui sistem — care aparține lui

Wolf și urmașului său Lehmann (Germania 1874) — s-a bazat pe faptul că substanțele digestibile componente ale nutrețurilor se găsesc, unele față de altele, într-un anumit raport sub aspectul valorii calorice, caloricitatea grăsimilor fiind în medie de 2-3 ori mai ridicată decât a glucidelor și protidelor. Ideea este astăzi materializată prin metoda T.S.D. — larg utilizată în S.U.A. și în alte țări.

Determinarea substanțelor nutritive din nutrețuri reclamă, în primul rând, efectuarea unor experiențe de digestibilitate care pot fi executate fie după metoda clasică cunoscută, fie mai nou, pe baza metodei indicatorilor în urma cărora se obțin coeficienții de digestibilitate ai fiecărui principiu nutritiv ingerat.

Cunoscându-se coeficientul de digestibilitate, se stabilește conținutul digestibil din fiecare substanță nutritivă conținută în 100 g nutreț; apoi, prin însumarea valorilor parțiale de conținut digestibil, după ce în prealabil grăsimea digestibilă s-a multiplicat cu 2,25, se află valoarea nutritivă prin T.S.D. — folosinduse formula:

$$T.S.D. = d + g \times 1,25$$

în care: $d = g/kg$ substanțe digestibile; $g =$ grăsime digestibilă.

TAURINE	$y = 1,71 x_1 + 7,52 x_2 + 2,01 (x_3 + x_4)$
OVINE	$y = 1,82 x_1 + 8,39 x_2 + 1,90 (x_3 + x_4)$
PORCINE	$y = 2,56 x_1 + 8,54 x_2 + 2,96 (x_3 + x_4)$
PASARI	$y = 2,58 x_1 + 9,50 x_2 + 4,23 (x_3 + x_4)$

în care: $y =$ energia netă grăsime; $x_1 =$ proteina digestibilă; $x_2 =$ grăsimea digestibilă; $x_3 =$ substanțe extractive neazotate; $x_4 =$ celuloză brută digestibilă.

Aceste formule au fost prezentate și discutate în anul 1968 la Moscova, cu ocazia sesiunii de lucru a grupei pentru aprecierea valorii nutritive a nutrețurilor din cadrul CAER. Aceiași autori au propus ca unitatea de măsură a valorii nutritive energetice, 1 kcal energie netă grăsime (Simbol = E.N.G. Iată și definiția: „O cantitate de nutreț sau de substanțe nutritive are valoarea nutritivă energetică de 1 kcal E.N.G. dacă prin aceasta se realizează cu ocazia îngrășării la animale adulte un spor de energie corporală de 1 kcal”.

După părerea noastră, funcția depunerii de grăsime, luată ca bază de apreciere a valorii nutritive a nutrețurilor, pare a fi potrivită deoarece — cum precizează și M. F. Tomme în revista „Jivotnovodstvo” nr. 12/1966 — după caloricitate, grăsimile de la spe-

Această formulă rezultă din relația: $T.S.D. = (d - g) + g \times 2,25$

Pentru convertirea T.S.D. în energie calorică se aplică formula:

$T.S.D. \times 4,45 \text{ kcal} =$ energie digestibilă.

Aprecierea valorii nutritive prin T.S.D. duce la obținerea unor valori mai mari pentru nutrețurile fibroase și invers, în cazul nutrețurilor concentrate, deoarece acest sistem nu ia în considerare pierderile de energie, provenite din energia produsă în totalitate de gazele de fermentație digestivă, energia din urină și energia calorică, pierderi ce se produc pe seama substanțelor nutritive ingerate. Totuși, neajunsurile acestui sistem sînt mai puțin pronunțate decît ale celui bazat pe U.N.-ovăz.

2. **Energia metabolizabilă** rezultă prin scăderea din energia brută a nutrețului, energia conținută în excreta solidă, lichidă și gazoasă; în acest fel, datele obținute sînt mai reale.

Intrucît determinarea pe cale experimentală a energiei metabolizabile din nutrețuri solicită o aparatură legată de investiții mai mari, s-au elaborat o serie de formule (Swift în 1947 și Axelson în 1949) pe baza rezultatelor obținute în încercările directe. Atwater (S.U.A.) propune pentru porci sistemul 4-9-4, care constă în înmulțirea protidelor digestibile cu 4, a lipidelor cu 9 și a glucidelor digestibile tot cu 4. La rumegătoare, Armsby (S.U.A.) calculează energia metabolizabilă, pe baza conținutului în substanțe organice digestibile, utilizînd ca echivalenți calorici: 3500 cal/g pentru nutrețuri grosiere, 3900 cal/g pentru grăunțe furajere și 4600 cal/g pentru turte oleaginoase cu 10% grăsime.

În Franța, energia metabolizabilă se calculează convertind direct T.S.D. în energie metabolizabilă, multiplicîndu-se T.S.D. $g \times 3,65 \text{ kcal}$, în cazul rumegătoarelor și 4,1 kcal în cazul suinelor.

3. **Energia netă.** Exprimarea valorii nutritive a furajelor prin energia netă constituie metoda cea mai completă de apreciere întrucît, la calcularea ei, spre deosebire de energia metabolizabilă, se are în vedere și pierderile de energie calorică pe care organismul nu o poate utiliza decît în procesele de reglare a temperaturii corporale în jurul zonei termice neutrale. Așadar, în urma scăderii pierderilor de energie calorică din energia metabolizabilă rezultă energia netă (productivă), folosită efectiv în organism.

Determinarea energiei nete se realizează prin experiențe de bilanț energetic cînd, în mod succesiv, se scad energiile pierdute prin: fecale, gaze de fermentație, urină, cît și energia calorică. Determinarea directă este foarte anevoioasă, datorită tehnicii experimentale dificile care trebuie aplicată, cît și investițiilor costisitoare ce se cer pentru executarea unor asemenea experiențe. Din aceste considerente, colectivul K. Nehring, R. Schieman, L. Hoffmann și W. Jeutsch (R.D.G.), pe baza unui material experimental vast, au elaborat formulele prin care se poate calcula energia netă a nutrețurilor, după cum urmează:

Eforturi maxime pentru asigurarea furajelor necesare pînă la noua recoltă

Recent, la Ministerul Agriculturii și Silviculturii s-a analizat nivelul de realizare a planului de producție în cooperativele agricole, la principalele furaje de volum.

În ceea ce privește nutrețurile însilozate, după ultimele comunicări primite de la județe, rezultă că din planul de 4 606 000 tone s-au realizat 2 610 879 tone, adică 57%. Avînd în vedere resursele de nutrețuri din acest an, mașinile, utilajele și forțele de lucru existente, această realizare se consideră cu totul nesatisfăcătoare. Că se puteau însiloză cantități mai mari de nutrețuri au dovedit-o județele Brăila și Harghita (județe situate în două zone diferite) care pînă la data de 5 noiembrie au realizat 112% și respectiv 116% din plan. De asemenea, județul Ialomița a realizat 95% din plan, Covasna — 94%, Neamț — 91%, Satu Mare — 89%.

În schimb, în celelalte județe, datorită mai ales unor deficiențe organizatorice, săptămîna de săptămîna nu s-a realizat graficul stabilit în raport de forțele existente și, ca urmare, s-a pierdut momentul optim de recoltare a porumbului destinat însilozării, iar brumele au surprins importante suprafețe de culturi duble nerecoltate, deprecîndu-le valoarea nutritivă. Cele mai slabe realizări la însilozări s-au obținut în județele Sibiu — 29%, Alba — 31%, Sălaj — 34%, Caraș-Severin — 33%, Ilfov și Dimbovița — 37%, Vaslui — 39% din cantitățile planificate.

Ținînd seama de rezultatele pozitive obținute de o serie de unități agricole, prin folosirea cocenilor însilozati, se recomandă ca, în perioada care urmează, cînd timpul este încă favorabil, să se folosească toate forțele la însilozarea cocenilor în amestec cu borhoturi, soluție de melasă, sau apă cu sare, după posibilități. Important este să se asigure umiditatea de 55-60% și să se taseze puternic. Făcînd această lucrare acum rămîn mai puține cantități de furaje de pregătire în timpul iernii, cînd condițiile de lucru sînt mai grele.

Situația asigurării necesarului la cea de-a doua grupă importantă de furaje de volum — finurile — se prezintă ceva mai bine decît în cazul nutrețurilor însilozate; totuși, și la această grupă, deficitul este destul de mare. Față de 2 864 589 de tone necesare s-au produs 2 140 068 tone de finuri, adică 75%. Își asigură integral necesarul de finuri județele Caraș-Severin și Brașov. Alte cîteva județe, cum sînt: Argeș — 96%, Covasna — 95%, Hunedoara, Maramureș și Gorj — 93%, Harghita — 91%, Bihor — 88%, Satu Mare — 89%, Cluj — 87%, Bistrița-Năsăud, Mehedinți și Suceava — 84%, Mureș și Dolj — 82%, Dimbovița — 80%, își asigură necesarul de finuri în proporție mai mare decît media pe țară. Cantitățile cele mai mici de finuri, față de necesar, s-au produs în județele: Ialomița — 27%, Telcorman — 44%, Galați — 47%, Botoșani — 54%, Brăila — 58%.

Desigur, unele unități n-au reușit să-și realizeze planul de producție la finuri, datorită unor cauze obiective, determinate de calamitățile naturale abătute în acest an asupra țării noastre. Trebuie subliniat însă că, în multe cazuri, nerealizarea planului se datorește deficiențelor organizatorice, întîrzierilor nejustificate la recoltare, care au determinat atît pierderi calitative, cît și cantitative (județele Harghita, Hunedoara, Sibiu, Mureș și Mehedinți etc.).

Pentru a veni în ajutorul cooperativelor agricole cu deficite mai mari de furaje, Ministerul Agriculturii și Silviculturii — în colaborare cu Uniunea Centrală a Cooperativelor de Consum — a organizat o acțiune de achiziționare a finului ce se oferă spre vînzare de către producătorii din zona necooperativizată, unde sînt suprafețe mai mari de fi-nețe naturale. Se apreciază că se va putea achiziționa astfel o cantitate totală de cca. 150 000 tone de fin. Pentru reușita acestei acțiuni și pentru respectarea prețurilor unice pe județ, direcțiile agricole și uniunile județene ale cooperatiei de consum sînt chemate să acorde tot sprijinul necesar.

AȘTEPTĂM, ÎN CONTINUARE, OPINIILE UNUI NUMĂR CIT MAI MARE DE CITITORI.

In zootehnie, particularitățile de reproducție, condițiile biologice de dezvoltare a diferitelor specii de animale, imprimă un caracter de permanență preocupării pentru obținerea produșilor cu care urmează să se completeze și să sporească efectivele existente. O analiză concretă a realizărilor cu două luni înainte de încheierea anului, în două județe cu pondere în zootehnie — Brăila și Ialomița — ne-a permis să consemnăm atît acțiunile întreprinse pentru realizarea numărului de animale planificat, cît și unele elemente care au frînat desfășurarea normală a procesului de producție.

Rezultatele obținute pînă în prezent de cooperativele din județul Brăila — centralizate la direcția agricolă — sînt destul de elocvente. Ele permit să se anticipeze certitudinea realizării efectivelor de animale planificate. De altfel, încă de pe acum efectivul stabilit pentru sfîrșitul anului este depășit cu peste 4 900 taurine. Și la celelalte specii de animale s-au înregistrat depășiri substanțiale: cu circa 4 000 de porci, 46 600 de păsări, 61 000 de ovine.

Cifrele amintite ne scutesc de prea multe comentarii. Totuși, ne-am permis o investigație asupra principalelor căi prin care s-a ajuns la aceste rezultate. Și, după cum era și normal, capitolul reproducție ne-a interesat în primul rînd. Urmărind evoluția ei pe parcursul celor zece luni care s-au scurs, se constată o depășire substanțială a numărului de monte, dar și o nerealizare a numărului de viței planificați. La categoria taurine, de exemplu, numărul montelor realizate se ridică la peste 29 000, în comparație cu cele 25 700 planificate, în timp ce numărul vițelilor obținuți sînt cu aproximativ 1 000 de capete sub prevederile de plan. Și încă un exemplu. La scroafe, în timp ce s-a depășit numărul de monte cu 1 500, numărul purceilor obținuți este mai mic cu circa 5 000 capete, iar numărul celor înțărcați înregistrează o norealizare de aproape 10 000 de capete. Iată, deci, cum au fost irosite rezerve nebănuite de mari.

Care este explicația acestui fenomen? După cum ne informa ing. **Cezar POPESCU**, de la direcția agricolă, principala cauză o constituie avorturile spontane și mortalitatea ridicată a tineretului, în special în sezonul rece. Spațiile de cazare neîncălzite, de cele mai multe ori necorespunzătoare, au făcut ca numai în primele trei luni ale acestui an să se înregistreze peste 90 la sută din numărul mortalităților. Asemenea situații au fost semnalate în mod deosebit la cooperativele din Tichilești, Silistraru, Țibănești, Rîmnicelu și altele. În unitățile amintite, în acest an au fost constituite brigăzi de constructori, în afara celor permanente din cooperative, care au verificat și re-

parat fiecare grajd în parte. Totodată, s-au luat măsuri de îmbunătățire a asistenței sanitar-veterinare în timpul fătărilor, prin încadrarea cu specialiști a posturilor vacante de la circumscripții.

Combaterea sterilității temporare la animale prin tratamente adecvate a dus la recuperarea unui însemnat număr de femele. Acțiunea este controlată permanent de specialiștii direcției agricole și urmărită îndeaproape de cei de la punctele de însămînțări artificiale și circumscripțiile veterinare. Sînt înregistrate toate animalele care, după încheierea ciclului de călduri, nu rămîn gestante. Rezultate bune în această di-

1 819 vaci și juninci, față de 808 planificate — urmînd ca în ultima parte a anului să se mai achiziționeze, prin întreprinderea județeană de industria cîrni, încă circa o mie. Aceste animale vor fi dirijate, în special, spre cooperativele care n-au reușit pînă în prezent să-și realizeze efectivele planificate și nici nu au posibilitatea să o mai facă pînă la sfîrșitul anului.

În cadrul preocupărilor direcției agricole pentru asigurarea integrală a efectivelor de animale, un loc important îl ocupă cooperarea cu întreprinderile agricole de stat, pentru constituirea fermelor specializate în creșterea puicutețelor pentru carne, a găinilor

adaugă furajarea deficitară a animalelor în perioada de gestație și imediat după fătare.

În perioada care s-a scurs de la începutul anului mortalitățile și sacrificările din necesitate la oi, de pildă, s-au ridicat la peste 70 000, din care peste 32 000 sînt înregistrate ca mortalități și cuprind, în special, animale sub 9 kg. Acest fapt a condus la nerealizarea efectivului planificat și la înregistrarea unui deficit de circa 700 de tone de carne de oaie.

Vizitînd mai multe cooperative agricole din județ am putut constata — pe lîngă deficiențele semnalate de conducerea direcției agricole — o serie de neajunsuri care influențează în mod negativ realizarea efectivelor de animale.

La cooperativa agricolă Miloșești, efectivele de bovine de la sfîrșitul anului vor rămîne aceleași ca la începutul lui. Acest lucru nu justifică însă faptul că de la 265 de vaci și juninci montate și diagnosticate gestante, după cum susținea medicul veterinar **Liliana ANTONESCU**, nu s-au obținut decît 159 de viței. Tot aici, de circa trei ani bruceloza și leptosiroza au decimat efectivul de porci care, de altfel, este pe cale de a fi asanat. Nici în sectorul ovin, situația reproducției nu este urmărită în mod corespunzător.

O altă cooperativă, cea de la Nicolesți, face eforturi vizibile pentru a realiza numărul de animale planificat. La începutul anului, unitatea a avut 145 de vaci și 32 de juninci gestante. La acestea s-au mai adăugat încă 34 de vițele trecute la categoria juninci. Din întreg efectivul de femele, 15 — diagnosticate cu sterilitate temporară — au fost recuperate încă înainte de al treilea ciclu de călduri. În privința condițiilor de cazare, în special pentru tineret, acestea lasă însă mult de dorit. Situația reproducției în sectorul ovin se află, de asemenea, sub semnul incertitudinii.

Concluzia ce se desprinde din raidul nostru este destul de penibilă; se deformează realitatea. Raportîndu-se un număr mai mare de monte și, bineînțeles, de animale gestante, se creează doar iluzia realizării efectivelor planificate. Cui poate folosi acest procedeu? Cert este că aportul tehnicienilor de la punctele de însămînțări artificiale, al medicilor din circumscripțiile sanitar-veterinare, precum și al specialiștilor de la centrul județean de reproducție și selecție, în rezolvarea problemelor de reproducție din cooperative agricole este necorespunzător.

Considerăm că prin analize concrete, direcțiile agricole din cele două județe — și îndeosebi din Ialomița — ar putea estima cu mai multă responsabilitate acest aport, luînd măsuri care să determine redresarea cît mai urgentă a situației existente.

C. STĂNESCU

Raid - anchetă în județele Brăila și Ialomița

CARENȚE CE FRÎNEAZĂ REALIZAREA EFECTIVELOR PLANIFICATE DE ANIMALE

recție am întîlnit în cooperativele Tudor Vladimirescu, Romanu și Scorțaru Vechi. În ultima cooperativă, la sectorul zootehnic, l-am întîlnit și pe medicul circumscripției veterinare dr. **Vadin CLIMOVSKI** care efectua un tratament de combatere a sterilității temporare la vițelele recent trecute în categoria junincilor. La circa 200 de vițele, căldurile se repetau în masă, astfel că, după al doilea ciclu, au fost diagnosticate gestante doar 30 la sută din efectiv. Tratamente și supravegheate atent, scoase la mișcare zilnic s-au mai recuperat pînă în prezent încă 60 de animale.

În funcțiile de virștele pe care le aveau la începutul anului, au fost planificate să treacă de la categoria vițele 6—12 luni, la categoria juninci, circa 6 000 de animale. Pînă în prezent, 5 000 din ele au și fost montate și diagnosticate gestante, existînd condiții pentru realizarea integrală a planului. Asemenea rezultat se datorează, în primul rînd, îngrijirii și furajării corespunzătoare, astfel că la vîrsta de 18 luni, vițelele au ajuns la greutatea corespunzătoare primei monte.

Cumpărările reprezintă o altă sursă de completare a efectivelor de animale. Cooperativele agricole din județul Brăila au cumpărat pînă în prezent

pentru ouă, precum și realizarea unor ferme specializate în creșterea și îngrășarea porcilor. Sînt două acțiuni mari a căror baze au fost puse încă în acest an. Astfel, în 16 cooperative specializate în creșterea găinilor ouătoare se vor aduce 120 000 de puicute, cu 15 000 mai mult decît s-a prevăzut, iar planul de populare cu pui de carne va fi depășit cu peste 11 000 de capete. De asemenea, cele 21 de complexe de porci, a căror populare începe în acest an, vor asigura un efectiv constant și sigur de animale cu condiții de cazare și îngrijire corespunzătoare.

În județul Ialomița, unde am continuat raidul nostru, situația realizării efectivelor de animale planificate este diferită față de cea întîlnită în județul Brăila.

— Există certitudinea realizării numărului de păsări și depășiri efectivului total de taurine cu 5 500, ne informează dr. **Traian VULUGA**, director adjunct al direcției agricole. **Vom înregistra, probabil, un deficit de 5 000 de porci și de circa 15 000 de oi, față de efectivele planificate.**

— Care sînt cauzele acestor nerealizări?

— În primul rînd, condițiile improprii de cazare și acrisire a spațiilor și de adăpare a animalelor. La acestea se

rientă a recuperat rămînerea în urmă, astfel că la vîrsta de 18 luni, indicii de comparație și greutatea corporală s-au egalat la ambele loturi. Și mieii proveniți din mielutele care au fătat la vîrsta de 1 an au avut la naștere o greutate corporală mai mică decît mieii obținuți de la oile care au fătat la vîrsta de 2 ani. Dar, datorită vitalității și intensității bune de creștere, la vîrsta de 14 luni greutatea corporală ale mieilor proveniți din cele două loturi s-au nivelat.

În privința producției de lînă, mielutele folosite la reproducție la vîrsta de 8—9 luni au realizat, la prima tundere, cantități mai mici cu circa 1 kg de lînă decît lotul-martor; la tunderea a doua, diferența a fost de numai 0,320 kg, pentru ca la tunsoirile următoare producția să se egaleze.

Descendenții obținuți din mielutele folosite la reproducție, la vîrsta de 8—9 luni, au realizat o producție de lînă cu circa 1,1 kg mai mică decît lotul-martor. Totuși, producția de 8,48 kg la masculi și 7,44 kg la femele (1962) indică o capacitate productivă bună.

Pentru a ne putea face o idee de ansamblu asupra calității lînii, cercetările s-au extins și asupra fineții și proprietăților mecano-fizice ale lînii (rezistență la tracțiune și extensibilitate). Rezultatele ne-au demonstrat că, și în această privință, nu s-au produs modificări semnificative la lîna loturilor de experiență.

Pe baza cercetărilor întreprinse și a rezultatelor obți-

nute se pot desprinde următoarele concluzii:

- Mielutele de rasă Merinos de Palas se pot folosi de timpuriu la reproducție, în sezonul de toamnă, procesul de creștere și producție desfășurîndu-se normal.

- Pentru reproducția timpurie a mielutețelor se recomandă practicarea fătărilor timpurii, de iarnă, urmînd ca tineretul ovin să fie hrănit stimulantiv, astfel încît la vîrsta de 8—9 luni să realizeze 68 la sută din greutatea corporală a oilor adulte.

- În timpul perioadei de exploatare, mielutețelor trebuie să li se asigure condiții corespunzătoare de creștere și hrănire și să nu fie mulse după întărcarea mieilor.

- Eficiența economică realizată prin practicarea reproducției timpurii a mielutețelor este superioară celei obținute atunci cînd reproducția are loc la vîrsta de 18 luni. Pe baza unui antecalcul rezultă că de la 100 mielutețe montate la o vîrstă precoce și de la urmașii lor pe timp de 6 ani, se obțin 1 100 descendenți și 16 000 kg de lînă, iar de la mielutețele folosite la montă, la vîrsta de 18 luni, 850 de mieii și 13 400 kg de lînă.

Dr. Savu TIMARIU
membru titular al Academiei de științe agricole și silvice, directorul Stațiunii centrale de cercetări pentru creșterea ovinelor Palas-Constanța.

Dialog
cercetare-
producție

Reproducția timpurie a mielutețelor

În ultimii ani, o dată cu intensivizarea agriculturii și cu reducerea suprafețelor de pășune, și în creșterea oilor s-au conturat orientări spre noi obiective: **producerea de fătări dese, ridicarea prolificității, întărcarea precoce a mieilor, tehnologii moderne de îngrășare intensivă a mielilor, reproducția timpurie a mielutețelor.**

În articolul de față ne vom ocupa de reproducția timpurie a mielutețelor de rasă Merinos, metodă prin care se scurtează perioada de reproducție, femelele intră mai rapid în circuitul economic, se mărește rentabilitatea exploatareii.

Primele experiențe privind reproducția timpurie a mielutețelor s-au întreprins în U.R.S.S. S-a lucrat cu mielutețe de rasă Karakul, în vîrstă de 8 luni, și s-a ajuns la concluzia finală că această metodă constituie o rezervă importantă de ridicare a eficienței economice în creșterea ovinelor. Cercetările întreprinse în țara noastră pe mielutețe de aceeași rasă au demonstrat că, în condiții bune de hrănire și îngrijire, se dezvoltă și se realizează aceiași indici

de producție ca și la tineretul ovin folosit la reproducție la vîrsta de 18 luni. Experiențe asemănătoare executate în R.D. Germană, pe mielutețe de rasă Merinos în vîrstă de 9-12 luni au scos în evidență, de asemenea, foloasele multiple care se obțin de pe urma acestei metode. Se cuvine să amintim că în prezent, în Anglia, Franța etc. s-au format tipuri și rase de oi precoce a căror tineret femel se folosește în mod curent la reproducție, la vîrsta de 8 luni.

Pentru a verifica dacă tineretul femel de rasă Merinos de Palas, crescut și hrănit rațional după întărcare, poate fi folosit la vîrsta de 8 luni la reproducție, la Stațiunea Palas, s-au întreprins experiențe pe două loturi de mielutețe: un lot-experimental, în număr de 300 capete, care a fost folosit la reproducție la vîrsta de 8 luni, astfel că fătarea a avut loc la vîrsta de 1 an și un lot-martor care a fost dat la reproducție la vîrsta de 18 luni, fătarea avînd loc la vîrsta de 2 ani. Greutatea corporală a mielutețelor la începutul perioadei de montă a fost de 43 kg, respectiv de 68

la sută din greutatea corporală a oilor adulte. Perioada de montă a început la 18 octombrie 1960 și a durat 20 de zile. În acest interval au intrat în călduri și s-au montat 91 de mielutețe, respectiv 31 la sută din efectiv, iar în primăvara următoare au fătat 57, respectiv 61 la sută, prolificitatea fiind de 101,7 la sută. Fătarea mielutețelor s-a produs normal, fără distocii și retenții placentare. În toamna anului următor, 1961, oile din lotul de experiență s-au dat la montă, o dată cu lotul martor. La fătările din anul 1962, lotul de experiență a realizat o fecunditate de 96,3 la sută și o prolificitate de 116,9 la sută. La lotul-martor, fecunditatea a fost de 92,6 la sută, iar prolificitatea de 105,6 la sută. La vîrsta de 2 ani, de la lotul de experiență s-au obținut cîte 2,18 mieii, de la fiecare oaie, iar de la lotul-martor 1,05 mieii.

Greutatea corporală a oilor din lotul de experiență, după întărcarea mieilor de la prima fătare, a fost cu 20,5 la sută mai mică decît a oilor din lotul-martor. Printr-o hrănire și o îngrijire corespunzătoare, lotul de expe-

Polle torențiale care cad frecvent pe teritoriul județului Suceava au provocat atît în anul acesta, cît și în alți ani inundații de amploare afectînd mari suprafețe de teren agricol, numeroase localități și obiective industriale. La fiecare revărsare a rîurilor, pierderile produse economiei județului s-au ridicat la zeci de milioane de lei. Anul acesta, de pe urma inundațiilor, au avut de suferit 26 de obiective industriale, 1 199 locuințe, 102 unități agricole precum și o mare parte din rețeaua de drumuri, șosele, linii electrice. În agricultură au fost afectate 25 300 ha, din care pe 12 888 ha culturile au fost compromise total. Pentru a evidenția amploarea calamităților abătute asupra județului nostru, menționăm că, în comparație cu anii normali, în luna mai a.c. au căzut precipitații de 3—4 ori mai mari decît media ultimilor 50 de ani. Astfel, la Vatra Dornei s-au înregistrat 234,9 mm, la Gura Haitii — 357,4 mm, la Voitinul — 364,3 mm, iar la Preutești — 343,4 mm.

În zonele care au avut de suferit de pe urma inundațiilor s-au organizat, la indicația biroului comitetului județean de partid și a consiliului popular județean, numeroase acțiuni de regularizare de riuri, îndiguiri și consolidări de maluri. Astfel, pentru regularizarea de riuri în zonele cu localități și terenuri agricole inundate, s-au întocmit 32 de documentații, de către oficiul județean pentru cadastru, proiectare și gospodărirea apelor, care prevăd lucrări de reprofilări de albi, consolidări de maluri și abateri a cursurilor unor riuri. Valoarea lucrărilor proiectate, aflate în execuție, este de aproape 5,5 milioane de lei, ele realizîndu-se în mare parte prin contribuția cetățenilor; opțiunile calificate și materialele sînt plătite de către consiliile populare comunale.

Realizarea lucrărilor proiectate pentru regularizarea unor riuri și consolidarea de maluri, în localitățile care au suferit de pe urma inundațiilor, constituie o sarcină de mare răspundere, la realizarea căreia trebuie antrenați numeroși factori. La plenara Comitetului Central al P.C.R. din 8—9 iulie a.c., s-a subliniat necesitatea asigurării unor măsuri hotărîte pentru a se realiza, încă din acest an, lucrări de protecție a localităților și obiectivelor economice împotriva unor eventuale calamități. Asemenea lucrări au început să se desfășoare și în județul nostru. Pînă la sfîrșitul lunii octombrie s-au executat peste 10 000 ml consolidări de maluri, 18 820 ml reprofilări de albi, cu o valoare de 4 517 000 lei, atît prin munca contributivă și patriotică, cît și cu fonduri alocate în acest sens din bugetul consiliilor populare comunale. Valorice, lucrările planificate au fost realizate în proporție de peste 82%. În fruntea acestor acțiuni se situează pînă acum consiliile populare comunale Ulma, Straja, Bilca și Frătăuții Noi.

Pentru apărarea unor suprafețe agricole și a anumitor localități, se execută lucrări de regularizare de albi, îndiguiri, consolidări de maluri, în cadrul unor șantiere organizate de O.C.P.G.A. — Suceava. Din investițiile centralizate s-au executat 1 915 ml de consolidări și 9 650 ml regularizări de albi, majoritatea cu mijloace mecanizate ale oficiului nostru. Astfel, în depresiunea Rădăuți se consolidează malurile rectificate ale Pozenului, pentru a apăra de eventualele inundații suprafețe de teren agricol, orașul Rădăuți, precum și

volume de lucrări: regularizări de albi pe o lungime de 205 000 ml, îndiguiri pe 43 000 ml, pârări de maluri pe 45 000 ml, gabioane (6 100 ml) etc., cu o valoare de peste 100 milioane lei.

Cu ocazia identificării efectuate s-a precizat că însemnate unități economice — locale și republicane — situate în albiile majore ale rîului Bistrița, la Vatra Dornei, pe Moldova, la Cîmpulung-Moldovenesc și pe rîul Suceava, pe raza municipiului Suceava, se găsesc în zonele inundabile; toate unitățile menționate trebuie, să stabilească, pe baza unor

spre a se rezolva astfel, în complex, problemele legate de apărarea împotriva inundațiilor a localităților și a terenurilor agricole. În această acțiune, cu multiple implicații economice și sociale, un rol important revine Oficiului pentru cadastru, proiectare și gospodărirea apelor — Suceava. Subliniez însă necesitatea ca toate lucrările de consolidări de maluri, regularizări și îndiguiri de riuri ce se prevăd a fi executate în diferite unități, să se încadreze în planurile de amenajare. Pentru ridicarea eficienței proiectelor se vor efectua studii și cercetări asupra celor mai corespunzătoare soluții tehnice specifice fiecărui rîu.

Și acum, cîteva cuvinte despre unele măsuri asigurate pe plan județean pentru reușita acțiunilor preconizate. Potrivit indicațiilor date de organele de partid și de stat locale, toate balastierile vor fi amplasate în zonele unde rîurile trebuie regularizate, astfel ca după extragerea materialului respectiv să se realizeze un canal cu secțiunea corespunzătoare și să se evite inundarea terenurilor limitrofe. Apreciem că, în această privință, avem în județ posibilități remarcabile; astfel prin extragerea celor 1 500 000 mc de balast, anual — respectîndu-se sectorul autorizat pentru fiecare balastieră — s-ar putea realiza adîncirea și corectarea albiilor unor riuri din județ pe o lungime de 31 000 ml; dacă acestea s-ar efectua prin lucrări speciale ar fi nevoie de nu mai puțin de circa 40 milioane lei.

Extragerea balastului în mod organizat constituie un factor important pentru reușita regularizării de riuri. Sintem de părere ca în viitor, cînd se emit autorizații pentru exploatarea balastierelor, ele să fie amplasate acolo unde este necesar, chiar dacă distanțele de transport depășesc cu 5—10 km prevederile din deviz; aceasta cu atît mai mult cu cît balastul scos nu este plătit de către unitățile ce extrag acest material.

Din identificările efectuate rezultă că în albiile majore ale rîurilor există 1 366 ha cu pietrișuri fără vegetație, care sînt antrenate la fiecare viitură, schimbînd cursul albiilor minore. Pentru valorificarea acestor suprafețe cu pietrișuri se va lua în studiu, de către comisiile agro-silvice, plantarea lor cu specii forestiere corespunzătoare. Planurile respective vor constitui un obstacol viu în calea apelor, apărînd terenurile agricole de inundații și malurile rîurilor de eroziune.

Măsurile luate pentru regularizări de riuri, îndiguiri și consolidări de maluri vor crea condiții pentru apărarea, împotriva inundațiilor, a localităților și terenurilor agricole de pe cuprinsul județului nostru.

Dr. ing. Teodor NITU
directorul Oficiului pentru
cadastru, proiectare și
gospodărirea apelor — Suceava.

ÎN JUDEȚUL SUCEAVA

Ample acțiuni pentru apărarea împotriva inundațiilor

- LUCRĂRI DE REGULARIZARE A UNOR RIURI
ȘI DE CONSOLIDARE A MALURILOR ERODATE
- PARTICIPARE ACTIVĂ LA MUNCĂ PATRIOTICĂ
- BALASTIERELE — MAI BINE AMPLASATE

comunele Dornești și Satu-Mare. Lucrări asemănătoare se execută pe rîul Voitinul, de pe raza comunei Gălănești. La confluența rîului Humor cu rîul Moldova se fac lucrări de îndiguiri și consolidări, care au drept scop protejarea de pericolul inundațiilor a unor importante obiective economice și a cartierelor de locuințe din orașul Gura Humorului.

Însemnate lucrări de regularizări s-au executat pe rîul Suceava, pe teritoriul comunei Straja, pe o lungime de 1 300 ml. Acțiuni asemănătoare se desfășoară și pe teritoriul comunelor Frătăuții Vechi și Noi, ele constînd în corectarea și adîncirea albiei rîului Suceava, care vor fi însoțite, la rîndul lor, de consolidări de maluri și plantații.

Pentru diminuarea pierderilor provocate de către inundații în viitor, în cadrul studiilor efectuate recent au fost stabilite pe județ acțiuni suplimentare de regularizări de riuri, îndiguiri și apărări de maluri. În cadrul identificării lucrărilor de gospodărire a apelor s-a stabilit executarea următoarelor

S.T.E.-uri unitare, întocmite cît mai urgent, cotele de participare pentru execuția lucrărilor începînd din anul viitor.

Programul inițial de îmbunătățiri funciare și gospodărirea apelor, precum și lucrările suplimentare stabilite, urmăresc valorificarea integrală a posibilităților existente la nivelul fiecărei comune și unități economice, astfel ca în eventualitatea unor noi inundații să se reducă la maximum pierderile.

Ce s-a întreprins pînă acum din programul de perspectivă amintit? Din lucrările prevăzute s-au întocmit S.T.E.-uri pentru regularizarea rîului Moldova, în zona orașului Cîmpulung-Moldovenesc; de asemenea, se perfectează documentațiile necesare pentru îndiguirea și regularizarea rîului Suceava, pe raza municipiului Suceava, derivarea cursurilor de apă Rîșca și Moldova, regularizarea debitelor prin acumulări în amonte de orașul Fălticeni, pe valea Somuzului și pe valea Horaițului, de la Bălcăuți la Iacobești.

Lucrările arătate — la care vor fi antrenate mase cît mai largi de cetățeni — vor fi concepute și executate pe bazine hidrografice și unități naturale,

RESTANȚE ȘI... RESTANȚIERI

CUM SINT APROVIZIONATE ȘANTIERELE DE ÎMBUNĂȚĂRI FUNCiare CU MATERIALE DE CONSTRUCȚII ȘI UTILAJE TEHNOLOGICE.

Programul Național privind gospodărirea rațională a resurselor de apă și extinderea lucrărilor de îmbunătățiri funciare — adoptat de plenara C.C. al P.C.R. din martie a.c. — prevede acțiuni de amploare și în ceea ce privește irigațiile.

Pentru materializarea importantelor obiective cuprinse în program se cer eforturi conjugate din partea unui număr din ce în ce mai mare de specialiști, fiind antrenate în această acțiune de interes național, numeroase întreprinderi și instituții din diferite departamente și ministere. Un rol deosebit în darea la timp în exploatare a amenajărilor la parametrii prevăzuți în proiecte, îl joacă și aprovizionarea corespunzătoare a șantierelor de îmbunătățiri funciare cu materialele de construcții și utilajele tehnologice necesare. Cum se prezintă situația din acest punct de vedere pe șantierele de irigații?

De la început se cuvine făcută o apreciere: în ansamblu, aprovizionarea tehnico-materială în domeniul îmbunătățirilor funciare s-a desfășurat în 1970 în condiții mai

bune decît în anii anteriori. Și totuși, cei de pe șantierele de irigații nu se pot declara pe deplin mulțumiți de felul în care unii furnizori au înțeles să-și respecte obligațiile contractuale. Să luăm, bunăoară, un singur aspect, modul în care a decurs și se desfășoară asigurarea șantierelor cu tuburi de presiune, din azbociment. De la început se remarcă o eșalonare necorespunzătoare a livrării acestui produs; astfel, s-a prevăzut să se trimită șantierelor, în primul semestru 1970, doar 40% din necesarul anual; în felul acesta nu a putut fi asigurată unităților de execuție baza materială necesară, știut fiind că lucrările de irigații pot fi efectuate, cu maximă intensitate, în perioada martie-octombrie. Lăsînd la o parte faptul că solicitările în ceea ce privește conductele din azbociment nu au fost acoperite în întregime, trebuie relevat faptul că nici cantitățile contractate de Ministerul Industriei Materialelor de Construcții nu au fost onorate în întregime, restanțele la livrări crescînd de la un trimestru la altul.

Din datele centralizate la Departamentul de îmbunătățiri funciare și gospodărire a apelor rezultă că la data de 1 noiembrie anul curent, există o restanță de circa 372 km de tuburi de azbociment, compensarea acestui deficit urmînd să se facă în ultimele două luni ale trimestrului IV al anului 1970, adică tocmai într-o perioadă cînd posibilitățile de montare a tuburilor respective sînt reduse. Această stare de lucruri va avea repercusiuni negative asupra terminării, în grafic, a amenajărilor pe circa 58 000 de hectare, în două perimetre: Valea Carasu și Pietroiu — Ștefan cel Mare.

Se mai constată și alte neajunsuri; astfel în cursul celor trei trimestre care au expirat, o parte din conductele de azbociment primite au avut alte dimensiuni decît cele prevăzute în contracte. Se înțelege ce greutate produce acest fapt în continuitatea execuției lucrărilor de îmbunătățiri funciare. Concret, în anumite perioade ale anului acesta, fabricile furnizoare — aparținînd M.I.M.C. — fără să țină seama de nevoile de

pe teren, au livrat tubulatură cu diametru mai mare de 200 mm, deși șantierele le erau necesare conducte cu grosimi mai reduse.

Cîteva cuvinte despre aprovizionarea cu utilaje tehnologice. Și în această privință există întreprinderi care nu înțeleg să-și onoreze așa cum se cuvine obligațiile pe care și le-au asumat față de constructorii viitoarelor sisteme de irigații. Să concretizăm. Uzina de pompe București, de pildă, a oprit timp de două trimestre fabricarea electropompelor de epuizament EPET 65, pentru diferite remedieri la sistemul de etanșare, activitatea reluîndu-se abia în luna trecută.

Deficiențe s-au constatat și în ceea ce privește calitatea utilajelor, a unelor pompe mari; uzinele furnizoare neavînd bancuri de rodaj, livrarea subsansamblelor se face în mod obișnuit fără ca ele să fi fost supuse inițial probelor funcționale; din această cauză au apărut și continuă să apară la montarea pompelor respective, la locul definitiv, pe șantierele de irigații, dese defecțiuni și nepotriviri dimensionale. Înălțurarea defecțiunilor se face cu mare încetineală, ceea ce duce, implicit, la întîrzierea dării în funcțiune a amenajărilor de irigații. Așa s-a întîmplat, bunăoară, cu motoarele de 630 Kw de la S.R.P., din sistemul Mircea-Vodă și cu pompa R.V.120—170 de la S.P. Bază Pietroiu-Ștefan cel Mare.

Constructorii de pe șantieră nu au de ce să fie mulțumiți nici de activitatea unor întreprinderi de industrie locală. Cea de la Curtea de Argeș, dăm un exemplu, care a preluat fabricarea podurilor rulante manuale, sub 5 t.f., precum și a cărucioarelor pentru palane, de la Uzina „Steaua Roșie”-București, nu a fost pregătită din punct de vedere tehnic și metrologic pentru producerea unor astfel de utilaje. Din această cauză, unitatea menționată n-a izbutit să predea nici pînă acum, beneficiarilor, 18 poduri rulante, deși termenul contractual de livrare a expirat încă de la 30 iunie a.c. Faptul menționat a stînjînit procesul de montare în stațiile de pompare.

Am „punctat” aceste aspecte privind aprovizionarea tehnico-materială a șantierelor de irigații, în dorința ca cei vizați să ia măsuri pentru remedierea lipsurilor semnalate. De asemenea, considerăm că pe viitor se impune îmbunătățirea substanțială a planificării și repartiției diferitelor materiale, unitățile furnizoare dovedind mai mult simț de răspundere în respectarea obligațiilor contractuale. Aceiași lucru și în ceea ce privește calitatea unor utilaje. Să nu uităm că extinderea irigațiilor constituie o acțiune de interes național, la care industria este chemată să-și aducă un aport tot mai substanțial.

F. NICOLAE

Cerințele crescînde ale aprovizionării industriei prelucrătoare și populației cu cantități sporite de masă lemnoasă impun intensificarea, în viitorii ani, a folosirii fondului forestier. Astăzi, nu mai constituie un secret faptul că potențialul productiv al pădurilor este din ce în ce mai mult solicitat, ceea ce implică o atenție sporită și în ceea ce privește valorificarea superioară a întregii mase lemnoase. Experiența unităților de producție și de cercetare silvică arată că în această direcție rezervele sînt încă departe de a fi epuizate.

În ultimii ani silvicultura județului Suceava a avut mult de suferit de pe urma vitregiilor naturii. Pe suprafețe însemnate curenții de aer puternici au culcat la pămînt arbori falnici, majoritatea din specii de rășinoase, însumînd zeci și sute de mii de metri cubi de masă lemnoasă. Iată ce ne-au relatat, în legătură cu eforturile depuse pentru valorificarea și redarea în producție a acestei importante rezerve, doi din specialiștii chemați să gospodărescă pădurile sucevene.

Ing. Gh. PETROAIE, șeful Ocolului silvic Moldova: „La ora actuală avem încă o cantitate însemnată de masă lemnoasă doborîită de vînt. De la început țîn să precizăm că volumul de doborîituri de vînt date în producție, pînă în prezent, de unitățile de exploatare ale M.I.L. este nesatisfăcător. Apreciem că C.E.I.L. Suceava și U.E.I.L.-Moldova trebuie să majoreze în perioada următoare numărul de fasonatori spre a se putea pune în valoare pînă la sfîrșitul anului curent, întreaga masă lemnoasă doborîită. De asemenea, este necesar ca I.C.F.-Piatra Neamț să grăbească darea în funcțiune a drumurilor-auto aflate în construcție.

Paralel cu urmărirea valorificării masei lemnoase am dat atenție prevenirii pagubelor pe care le-ar putea pricinui unii dăunători, stabilind urgența de fasonare a doborîiturilor; am izbutit să evităm în întregime atacurile de ipide în arboretele pe picior, și cele de Hylobius în plantațiile tinere, prin instalarea de scoațtoare toxice. Vom continua să urmărim evoluția acestor dăunători spre a preîntîmpina atacul lor”.

Ing. Ștefan MIROȘOIU, directorul inspectoratului silvic: „O mare parte din unitățile silvice din județul nostru — între care și ocolul silvic de la Moldova — au fost serios afectate de pe ur-

ESTE VALORIFICAT INTEGRAL LEMNUL PĂDURILOR?

ANCHETA NOASTRĂ

ma furtunilor violente. În activitatea de organizare a lucrărilor de evacuare și redare în producție a suprafețelor calamitate am primit și primim sprijin din partea Departamentului silviculturii. Prin valorificarea masei lemnoase din parchetele respective se va putea evita deprecierea acesteia, satisfăcîndu-se totodată, în mai mare măsură, nevoile populației și ale unor cooperative agricole de producție. Cu toții ne dăm seama că volumul mare de doborîituri de vînt se datorește despăduririlor iraționale practicate în trecut, schimbării curenților și a microclimatului local etc. Se impune deci analizarea temeinică, în complex, a tuturor factorilor care au generat această situație spre a se putea aplica în practică lucrările cele mai indicate.

Evitarea pe viitor a unor neajunsuri de genul celor semnalate, înlăturarea pericolului doborîiturilor în păduri, preocupă astăzi un număr din ce în ce mai mare de silvicultori din domenii diverse de activitate. În rîndul celor chemați să ajute la soluționarea acestor probleme, la găsirea celor mai potrivite căi de măriri a productivității pădurilor, se numără și oamenii de știință. Iată ce ne-a declarat în legătură cu aceste aspecte, de stringentă actualitate, **prof. dr. Constantin CHIRIȚĂ, membru corespondent al Academiei Republicii Socialiste România:** „Ținînd seama de situația existentă în unele județe este necesar, după părerea mea, să se acorde în viitor o atenție mai mare aplicării unui complex de măsuri adecvate, care să ducă la

sporirea rezistenței împotriva doborîiturilor de vînt, prin orînduirea în timp și în spațiu a tăierilor, consolidarea marginilor pădurilor, folosirea de amestecuri de specii mai rezistente, schimbarea structurii arboretelor etc. Aceste măsuri trebuie prevăzute în amenajamentele silvice în curs de elaborare, iar aplicarea lor urmărită îndeaproape pe teren”.

Ancheta întreprinsă de revista noastră în legătură cu folosirea completă a capacității de producție a fondului forestier a scos la iveală și alte aspecte. Într-o serie de județe tăierile de îngrijire a arboretelor și răriturile sînt efectuate într-o proporție necorespunzătoare; acest fapt ar putea fi explicat numai parțial prin existența doborîiturilor de vînt atrase în circuitul exploataării, deoarece unele inspectorate silvice — Hunedoara, Gorj, Caraș-Severin, Buzău, Vilcea, Alba, Maramureș și altele — nu au întreprins tot ce depindea de ele pentru a determina unitățile de exploatare să efectueze astfel de lucrări în pădurile accesibile.

„Este adevărat — ne-a informat **ing. Iulian BUGA, directorul inspectoratului silvic Gorj** — că n-am izbutit să predăm, în anii trecuți unităților de exploatare ale M.I.L. cantitățile de produse secundare sau provenite din lucrările de igienă, potrivit posibilităților normale ale pădurilor. Aceasta se datorează atât slabei insistențe din partea noastră, cît și existenței unei rețele insuficiente de drumuri. În perioada următoare ne vom intensifica activitatea și în domeniul punerii în valoare mai intense a produselor secundare, prin efectuarea tăierilor

și a celorlalte operațiuni menite să contribuie la gospodărirea rațională a fondului forestier.

În legătură cu această ultimă idee aș dori să mă opresc asupra unui alt aspect; este vorba de colaborarea cu organele de exploatare. Noi am căutat și căutăm să extindem această colaborare, în limitele documentelor normative existente, manifestînd consecvență față de respectarea obligațiilor reciproce. Este momentul să se înțeleagă limpede că derogarea de la documentele respective înseamnă de fapt o derogare de la răspunderea gospodăririi cu chibzuință a pădurilor, iar acest fapt nu poate fi tolerat. Intensificarea gospodării pădurilor nu se poate înfăptui decît printr-o armonizare a cerințelor „economiei lemnului” cu cele ale „economiei pădurii”.

Necesitatea respectării cu strictețe a obligațiilor contractuale a fost subliniată, pe parcursul anchetei, și de alți specialiști. Unul din aceștia — inginerul **Vasile STANCIU, directorul Inspectoratului silvic Alba** — amintea că la nivelul actual de dotare cu drumuri a pădurilor, practicarea răriturilor pe terenuri în pantă rezolvă, uneori, doar scopul de producție, ignorîndu-l pe cel cultural. „Din constatările noastre — a continuat interlocutorul — rezultă că lipsa unor căi de acces potrivite precum și nerespectarea regulilor de exploatare (în cazul nostru aplicarea corhănitului nedirijat), au dus, în anumite situații, la rănirea a mai bine de jumătate din arboretele de rășinoase, începînd de la bază și pînă la înălțimea de un metru”.

Lucrările de îngrijire și igienă a pădurilor

Fără a epuiza toate problemele legate de valorificarea integrală, superioară, a masei lemnoase, ancheta de față a reliefat cîteva probleme de care va trebui să se țînă seama în perioada următoare. În unele județe există încă, pe suprafețe apreciabile, arbori doborîiți de vînt, îndeosebi din specii de rășinoase, care trebuie scoși și redați circuitului economic; atenție deosebită se cere acordată prevenirii depreciării acestui material lemnos de către unitățile de exploatare ale M.I.L., impulsîndu-se lucrările de cojire, fasonare și celelalte operațiuni necesare.

În aceste acțiuni se simte nevoia ca unitățile de producție, inspectoratele și ocoalele silvice — să fie mai intransigente față de unitățile de exploatare în ceea ce privește preluarea parchetelor unde se află doborîituri de vînt. De asemenea, se cer efectuate cu mai multă consecvență, tăierile de îngrijire și în special răriturile, țînînd seama că în perioada viitorului cincinal va trebui recoltată, sub formă de produse secundare și de igienă, o cantitate ce însumează 5 milioane de m³.

Se impune, totodată, stabilirea unei colaborări principiale bazate pe reglementările existente în vigoare, între unitățile silvice și cele de exploatare, astfel ca paralel cu realizarea producției de masă lemnoasă planificată să se asigure condiții optime pentru buna dezvoltare a arboretelor rămase, ridicarea productivității pădurilor și exercitarea multiplelor lor funcțiuni.

Ing. N. FLORIAN

În preajma deschiderii sezonului de vînătoare, la iepuri și fazani

Convorbire cu tovarășul inginer Ion CAZACU

vicepreședinte al Asociației generale a vînătorilor și pescarilor sportivi

— Ce ne puteți spune despre noul sezon de vînătoare?

— De ani și ani de zile mulți dintre noi ne-am obișnuit să înțelegem prin „sezon de vînătoare” practicarea acestui sport doar la iepuri și, ceva mai recent, la fazani. Acest lucru era justificat, poate, cu mulți ani în urmă, cînd vînatul cel mai accesibil și cel mai numeros era iepurele. Pe atunci, vînatul mare, mai ales cervidele — ne referim în mod special la căprior și cerb — era mult mai puțin, ca număr, și mai greu accesibil maselor largi de vînători.

În prezent, însă, judecînd numai prin prizma statistică a ultimilor cinci ani, lucrurile stau cu totul altfel în ceea ce privește ponderea speciilor de vînat. Iată două exemple: în perioada 1965—1970 efectivele de vînat mare au crescut cu 40 la sută la cerb carpatin, cu 50 la sută la căprior, cu 10 la sută la mistreț, cu 45 la sută la urs. În timp ce în anul 1967 iepurele reprezenta 67 la sută din ceea ce era destinat planului iar cervidele abia 13 la sută, în anul 1969 carnea de iepure a reprezentat doar

23 la sută, iar cea de cervide, 41 la sută. Aceasta, amintind doar despre relația iepure — vînat mare (cervide, mistreț, urs). Dar, de ce să nu vorbim și despre vînatul de pasaj, la unele specii diferite puțin — se vîna timp de opt luni din cele douăsprezece ale anului? Și, mai ales, de ce să trecem sub tăcere vînătoarea de combatere la vulpi și la lupi, vînătoare care dă mari satisfacții și aduce multe foloase gospodăriei cinegetice? Cu alte cuvinte ar fi păcat ca în condițiile țării noastre să vorbim despre „sezon de vînătoare” cînd în mod faptic, sezonul este continuu, douăsprezece luni din an. Doar vînătorul leneș sau cel care umblă numai după „carne” își mai agață pușca în cui...

— Aveți unele vești bune în legătură cu efectivele la iepuri și fazani?

— Cu toate măsurile de ocrotire și de recoltare rațională efectivele de iepuri sînt, în medie, abia cu circa 3 la sută mai mari în anul acesta decît au fost în 1965; aceasta datorită și unor factori pe care din păcate noi nu-i putem influența. Din

fericire numai creșterea la efectivele de iepuri este încă redusă; așa cum s-a arătat, la restul speciilor, situația este îmbucurătoare. După cum evoluează lucrurile, în totalitatea lor, se pare că în curînd cap de afiș — în ceea ce privește vînatul cel mai accesibil din țara noastră — va deveni fazanul. În acest an au fost colonizați, prin eforturi sporite, aproape 70 000 de fazani, adică un număr egal cu cel al fazanilor colonizați în ultimii zece ani.

Au fost colonizați fazani în 35 de județe, în 12 județe din țară această apreciată specie cinegetică a pîrînd pentru prima dată. Deci, în mod hotărît, ponderea focurilor vînătorilor noștri va trece de la iepure la fazan. Și aici intervine o mult mai mare doză de sportivitate; se știe doar că fazanul, în zbor lansat, înaintează cu o viteză de aproximativ 65 km pe oră. Și trebuie să fii bun trăgător ca să-l doborî!

— Ce noutăți sînt în legătură cu practicarea vînătorii la iepuri și fazani, în acest sezon?

— Vînătoarea, ca și în anii trecuți, va fi practică și mai ales în colectiv; fiecare asociație județeană, ca și cele de sector din Capitală, au însă latitudinea să rezerve terenuri și pentru vînătoarea „la picior”, sau, cum se mai spune, „la sărite”, cu respectarea condițiilor cuprinse în broșura intitulată „Reglementări privind organizarea și practicarea vînătorii” de curînd apărută și di-

fuzată prin grija A.G.V.P.S., tuturor vînătorilor. După cum am mai arătat, ponderea cifrelor de recoltă pentru plan, trecînd de la iepure la vînatul mare, iepurele rămîne mai mult la dispoziția masei mari a vînătorilor. Dar și aceasta cu măsură; este necesar ca pe un teren să nu se vîneze de două ori prin organizarea de vînători colective; trebuie lăsate zone de refugiu și evitată secătuirea unui teren destinat vînătorii la picior; nu trebuie neglijată paza terenurilor, combaterea răpitoarelor și alimentarea hrănilorilor cu furaje suplimentare. Probabil că pentru unii toate acestea nu reprezintă lucruri prea noi, dar exprimă — cel puțin în intenția noastră — cerințe esențiale pentru păstrarea unui stoc de vînat de reproducție suficient de puternic, nu numai pentru perpetuarea speciilor ci și pentru sporirea efectivelor lor.

— Vă rugăm să faceți cîteva recomandări vînătorilor, acum la deschiderea sezonului de vînătoare.

— Cu plăcere. În primul rînd recomand tuturor, cu căldură, să-și perfecționeze tirul la poligon; decît să schilodești un fazan e mai bine să „scapi” un taler. Este și mai ieftin și mai etic!

Să mai amintim că nu este etic, constituînd o încălcare a legilor vînătorești — scrise sau nescrise — să tragi asupra iepurelui care stă în culcuș sau pe loc, asupra fazanului care merge pe jos, să-ți adjuceci în mod arbitrar o piesă sau să strici, pur și simplu, ziua de vînătoare a tovarășilor cu care ai plecat, ni se pare de prisos...

— O urare?

— Tuturor, vedere bună pe cătare!

Convorbire consemnată de Ilie CÎRCIU

I. C. P. M. A. — ZECE ANI DE ACTIVITATE

La flacăra vie a pasiunii

Oricine a vizitat standul mașinilor agricole românești expuse la Tîrgul Internațional București ediția 1970, n-a putut să nu remarce, printre expozanți un nume care-și câștigă tot mai mult prestigiu în lumea industriei constructoare de mașini agricole: I.C.P.M.A.

Așa cum se prezintă la el... acasă, Institutul de cercetări și proiectări pentru mașini agricole, căci despre el este vorba, apare vizitatorului ca o adevărată citadelă unde se semnează actul de naștere al mașinilor agricole românești. Pe cele 10,5 ha, cit măsoară suprafața ocupată de institut, agricultura pare să fie înscăunată aici în drepturile ei cele mai legitime. Deși mașinile agricole create la I.C.P.M.A. și care se lucrează acum la stand, nu ară, iar sămînța care se scurge prin tuburile mașinilor nu va rodi cu adevărat niciodată, munca celor 600 de salariați, dintre care peste 200 de ingineri și tehnicieni sint antrenati direct în activitatea de cercetare și proiectare, sugerează dimensiunile și amploarea unui vast „cîmp” de creație unde pasiunea și inteligența dau roade cu adevărat notabile. Afirmațiile făcute pot fi susținute cu fapte. În puținii ani care s-au scurs de la înființare (10 da-

Lată medaliată în aur de la Viena, M.I.C. 1

că luăm în considerare, cu multă bunăvoință, vechiul Centru de reparat mașini agricole, în incinta căruia se află actualul institut), cele peste 500 de proiecte din care în majoritate s-au creat prototipuri și unicate, sugerează potențele acestui uriaș „creier” unde a avut loc geneza zestrei de oțel a agriculturii noastre socialiste.

Deducem acest lucru și din vasta gamă de preocupări a institutului, așa cum ne este prezentată ea de tov. ing. TIBERIU ABRIHAN, directorul acestei unități de cercetare și proiectare.

ÎN SLUJBA MODERNIZĂRII AGRICULTURII

Să spicuiem cîte ceva din aria largă de probleme pe care institutul o are în vedere. Așa cum aminteam la început, obiectivul principal al activității îl constituie studierea, cercetarea și proiectarea modelelor experimentale și prototipurilor de utilaje, mașini și instalații pentru agricultură. Aici, poate fi inclusă întreaga gamă de mașini: pentru prelucrarea solului, semănat, plantat, administrat îngrășăminte, combaterea dăunătorilor, recoltat, mașini, utilaje și instalații pentru irigarea la suprafață, pentru curățarea și tratarea produselor agricole, pentru legumicultură, viticultură și vinificație primară. În agenda proiectanților, un loc important îl ocupă, în egală măsură, mașinile destinate industriei morăritului și silozurilor.

De asemenea, proiectarea modernizării de mașini și utilaje din fabricația de serie, pentru menținerea la nivelul tehnicii actuale, inclusiv executarea și experimentarea soluțiilor adoptate, constituie un capitol de seamă

din activitatea harnicilor fărari de mașini agricole de la I.C.P.M.A.

Pentru a întregi însă tabloul activității depuse să mai amintim de asistența tehnică la execuția, montarea, experimentarea și punerea în funcțiune a mașinilor, utilajelor și instalațiilor complexe din domeniul de activitate al institutului și alte domenii anexe.

Reținem, totodată, că institutul proiectează și execută la cererea unităților agricole, în unicat, mașini și utilaje diverse, în raport cu cerințele beneficiarilor.

Tabloul prezentat, fie numai prin conturarea lui, este vast și pentru a-l putea cunoaște mai îndeaproape trebuie să-l abordezi pe „felii”. Lucru pe care îl și facem vizitînd, însoțiți de tov. director, atelierul de proiectare a utilajelor de prelucrare a solului, semănat și împrăștiat îngrășăminte.

BUNUL RENUME AL „FAMILIILOR” DE PLUGURI ȘI SEMĂNĂTORI

Ne întîmpină șeful atelierului, ing. ILIE BABICIU, care ne expune pe scurt principalele noutăți al căror „certificat de naștere” a fost și va fi înregistrat aici. Aflăm că în centrul atenției se află plugul, unealta agricolă nr. 1, căruia, deși „activează” pe ogoarele lumii de milenii, cercetătorii și proiectanții de aici îi pregătesc an de an o „toaletă” și ținută corespunzătoare permanentelor înnoiri, înregistrate în tehnica agricolă mondială. Ceea ce e nou în lume — în „moda” plugului, aflăm de fapt transpus în activitatea și proiectele lucrătorilor din acest atelier. Menționăm de la început „familia” numeroasă a plugurilor românești (pentru care s-au făcut încercări de lucru în condițiile agrotehnice din țări ca Iran, Libia, Pakistan), cu lățime variabilă de lucru, cu trupițe PP4-30 și cu discuri, cele purtate PPS 4-35 pentru tractoarele cu șenile. Demn de remarcat este faptul că constructorii au în prim plan realizarea unei familii de pluguri la care, din punct de vedere constructiv, s-a făcut unificarea pieselor componente, astfel încît să se realizeze, cu aceleași piese, diverse tipuri de pluguri. Pînă în prezent aici au fost construite, cu același elemente, pluguri pentru tractoarele de 65 CP și 40 CP pe roți. Faptul prezintă o semnificație deosebită, avînd în vedere că prin noul sistem de fabricare se realizează posibilitatea îmbunătățirii producției, reparației și aprovizionării cu pluguri în unitățile agricole. Plugului i se fac și alte rețușuri și perfecționări. Pentru mărirea duratei de utilizare a organelor de lucru, institutul se preocupă de studierea unor procedee de durificare și încărcare cu materiale dure. Încărcate cu sormait, brăzdarele rezistă la arături pe suprafețe de trei ori mai mari decît cele neîncărcate. În cazul sormaitării se produce autoascuțirea brăzdarelor. De pe acum, pe lîn-

gă sormaitare, se experimentează și durificarea prin încărcare cu pulbere eutaloy.

„Vedeta” îndrăgită de cei 29 de salariați ai atelierului 2 de proiectare, în care ne aflăm, rămîne totuși... semănătoarea, prezentă și ea într-o gamă variată de tipuri. Dintre cele mai recente realizări poate fi enumerată, în primul rînd, semănătoarea Universală SUP-21, care poate fi utilizată la semănatul cerealelor păioase, în pantă, în agregat cu tractorul U-650 și cu tractoare de 40 C.P. pe șenile, la însămînțarea ierburilor, iar în agregat cu tractorul legumicol de 40 C.P. la semănatul legumelor în benzi.

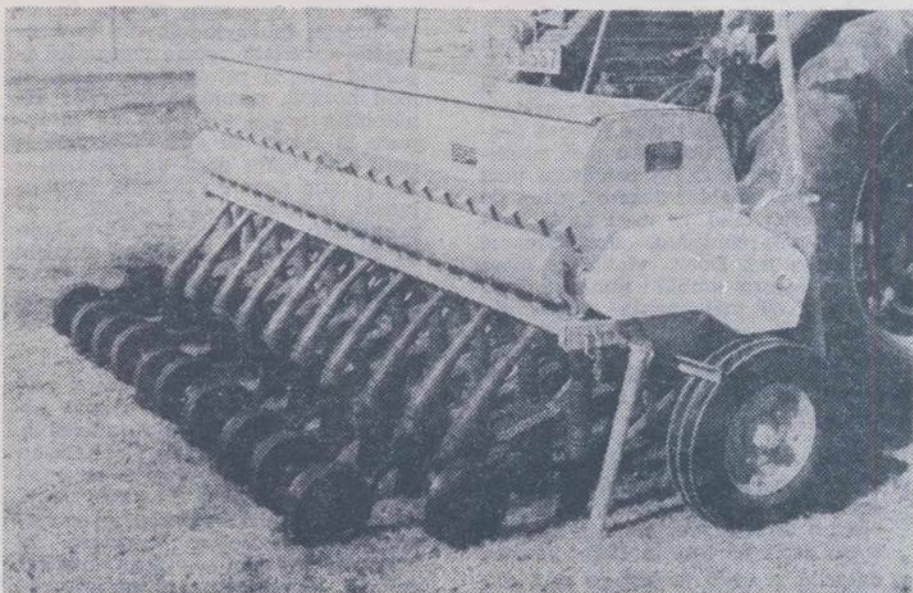
Ca un merit al realizatorilor ei — un colectiv condus de ing. Ilie Babiciu — trebuie menționată uniformitatea ridicată de distribuire a boabelor, care este de 97 la sută.

„Sora” acestei mașini este menită, în concepția creatorilor ei, să realizeze parametri de funcționare mult superiori lui SU-29, printre care: „suplețea” (mai ușoară cu 500 kg), precizia mai mare la însămînțare, noi soluții constructive, purtată în spatele tractorului, sint doar cîteva „argumente” care pledează în favoarea ei.

Pasiunea și hărnicia colectivului din acest atelier țintesc mereu mai departe, la proiectarea unor semănători ai căror parametri să le situeze tot mai mult printre cele mai bune existente azi în lume.

Pe planșetele de lucru ale proiectanților se și făurește o nouă semănătoare, care folosește un interesant principiu de distribuție și semănat, fapt care permite mărirea lățimii de lucru la 6 m; la transport, plierea cadrului asigură reducerea gabaritului necesar, în raport cu condițiile drumurilor publice. Uniformitatea de lucru va spori cu 10 la sută față de cea a altor semănători. Pe un cadru format din 3 tronsoane, din care două se pliază, se montează (pe tronsonul central) cutia de semănat. Griul este distribuit, la noua semănătoare pentru fiecare brăzdar, cu ajutorul unui curent de aer. Sistemul permite unificarea din punct de vedere constructiv, cu reperele existente în fabricația curentă, a „predecesoarelor” sale SUP-21 și SPC-6, „născută” și ea tot aici, în proporție de 70 la sută. Purtată pe U-650, cu o cutie Northon în 72 de trepte, noua semănătoare va cîntări 750 kg și, așa cum o arată și numele, va lucra pe 48 de rînduri.

În ultimii ani, ea și în prezent, o mare parte a eforturilor cercetătorilor de la I.C.P.M.A. a fost consacrată realizării și promovării în producție a utilajelor necesare extinderii mecanizării în viticultură, pomicultură și legumicultură. Astfel, o dată cu asimilarea tractoarelor de 40 C.P. au fost construite principalele tipuri de mașini pentru lucrările solului, cum sint plugul-cultivator pentru vie cu diferite echipamente, plugul dezaxabil pentru livadă, definitivat recent, și mașina de plantat răsaduri.

Una din componentele „familiei” de semănători create la I.C.P.M.A., SUP-21, intrată de curînd în fabricația de serie la uzina „7 Noiembrie” din Craiova.

În scopul diversificării și completării tipurilor de mașini pentru aceste sectoare importante ale agriculturii se lucrează asiduu pentru punerea la punct a unei mașini de administrat îngrășăminte chimice în vie, cu mai multe echipamente, a unei freze cu lățime reglabilă pentru lucrarea solului între rîndurile de vie, precum și a unui cultivator pentru livezi, care a trecut în ultimele luni examenul experimentărilor.

S-ar părea că în acest context, al mașinilor de semănat și prelucrat solul, tractorul a fost neglijat. Se pare numai, pentru că un colectiv de ingineri, printre care amintim pe Constantin Balaci, Ion Șulea, Cristian Teodorescu, Ilie Babiciu și Dumitru Bratu a realizat un dispozitiv care are în vedere a gregarea rațională între tractoarele pe șenile și pluguri, pentru lucrul pe terenurile în pantă. Dispozitivul creat aici permite folosirea integrală a tractoarelor pe șenile cînd acestea lucrează pe pante, pe curbele de nivel. Prin aceasta se elimină posibilitatea producerii accidentelor, este folosită forța integrală a tractorului și se reduce simțitor defectarea ambreajelor de direcție (provocată de continua manipulare a manetelor, în vederea menținerii direcției de lucru). De asemenea, viteza de lucru poate fi mărită considerabil

AURUL SUCCESOR ÎȘI POATE SPORI PERMANENT CARATELE

Am întîlnit aici și alte realizări de prestigiu ale construcției de mașini agricole românești. Este vorba de mașina de împrăștiat îngrășăminte MIC-1, care a obținut diploma și medalia de aur la Tîrgul Internațional de mostre și invenții de la Viena, din primăvara acestui an. O recentă omologare a acesteia de către prestigioasa „Societate a agricultorilor germani” din München (R.F. a Germaniei) adaugă noi valențe medaliatelor.

Dar succesele obținute nu-i pot mulțumi pe inventivii creatori de mașini de aici, chiar dacă răsplata muncii lor a fost apreciată în lauri de aur. MIC-1, decid ei, poate și trebuie să fie perfecționată. De altfel, în momentul de față, un colectiv condus de ing. Florian Buciu se ocupă de reproiectarea mașinii de împrăștiat îngrășăminte centrifugal. În noua concepție, fundamental diferită de cea veche, mașina își va păstra indicii calitativi ridicați (uniformitatea de împrăștiere 80—90%, lățimea de lucru 17 m etc.) dar va trebui să-și reducă greutatea cu 30—40% și indicele de complexitate tehnologică, criterii care fără îndoială îi vor spori și mai mult calitățile în ochii agricultorilor.

Dar, despre aurul și laudele ce se cuvîin acestui grup de cutezători, care prin dăruirea și pasiunea lor participă la geneza noilor mașini, nu se va putea vorbi suficient niciodată. Dacă amintim aici doar cîteva din numele lor — Victor Moroșan, Gabriel Șeșu, ingineri proiectanți, Cornel Botoșeanu, proiectant I și Zamfir Georgeta, desenatoare — o facem cu convingerea că aceste rînduri constituie un modest omagiu adus colectivului atelierului. Întregul institut, pentru realizările frumoase obținute în cei zece ani de existență. Acest suflu creator, întreținut și stimulat continuu de neobositul inginer Tiberiu Abrihan, directorul institutului, este prezent în toate sectoarele de concepție și experimentare ale unității. Am amintit aici doar rezultatele unuia din atelierelor de proiectare.

Cu alte prilejuri, sperăm să-i informăm pe cititorii noștri asupra preocupărilor și înfăptuirilor și celorlalte ateliere. Pentru că aici, la I.C.P.M.A., flacăra vie a creației este omniprezentă.

Nicolae MARȘ

Activitate intensă la cabinetul tehnic al întreprinderii de mecanizare a agriculturii din Mărăcineni, județul Argeș.

Foto : N. RUSU

S cena pe care o descriem pare desprinsă dintr-o narațiune polițistă. Numai că despre „suspense” o să mai discutăm. Deci, paznicii unității Agrosem din Urziceni au observat într-o dimineață, la ușa unei magazii, semne ce demonstrează că pe acolo a intrat, forțând zăvoarele, cineva. Este chemată miliția, se apelează la ciini dresați și iată întreaga cohortă de detectivi pe urmele făp-tășului. N-a durat mult, fuseseră lăsate „urme” mai mult decât suficiente. Capătul lor s-a oprit la ușa lui Vlad Dumitru, din comuna Manasia. Omul nu se aștepta la atîta operativitate, așa că a fost prins cum nu se putea mai bine. Tocmai spălase porumbul „tratat” și-l întinsese la uscat, iar sacii cu porumbștiuleți fuseseră de asemenea „sortați”. Muncise, într-adevăr, toată noaptea, căci nu e ușor să „freci” cu mijloace manuale trei saci de știuleți și să-i transformi în boabe.

Cum procedase? Simplu — sărise gardul, la miez de noapte, forțase ușa magaziei, luase în spinare un sac, îl trecuse peste gard, și pe-aci i-a fost drumul. Ajuns acasă a observat că porumbul era „tratat”, deci trebuia spălat. Și-a adus aminte, atunci, că în curtea unității mai zărise o stivă cu saci. Așa că a pornit-o înapoi, a sărit iar gardul, a luat din stivă trei saci cu porumb știuleți, aduși aici de I.A.S. Slobozia, i-a trecut gardul și i-a dus acasă...

De ce insistăm asupra acestor amănunte? Pentru că este vorba de un furt ordinar care n-a cerut cine știe ce procedee geniale și care nu solicita nici din partea celor puși să vegheze asupra securității averii statului decât un minim de responsabilitate. Paznicii Nicolae Stoica și Ioan Dragomir se umflau dimineața în pene, mîndri ca doi cocoși de isprava lor. Iată, au prins hoțul! Dar cînd l-au prins? Unde au fost ei în acele ore din noapte, cînd un om și-a permis să sară de cîteva ori gardul, să forțeze o ușă, să se „plimbe” prin incinta unității ca pe maidan? Ei spun:

— Am văzut un individ cu ceva în spate, pe lângă magazii, dar a dispărut.

Nu credem în adevărul acestei afirmații. Pentru că dacă este așa, atunci cum și-au putut ei permite să aștepte pînă dimineața, timp suficient spre a-i da posibilitate hoțului de a lua măsuri care să îngreuneze mult prinderea sa?

Aducem în discuție acest caz, deoarece el ridică o problemă esențială: necesitatea ridicării gradului de răspundere pentru apărarea averii obștești, răs-

pundere ce trebuie să se manifeste pe toate coordonatele, și să fie proprie tuturor celor care lucrează în întreprinderile respective. Judecat prin prisma obligațiilor simple, de serviciu, vinovați sînt, în primul rînd, paznicii. Dar ei constituiau, în situația dată, ultima verigă a lanțului ce trebuie să ocrotească averea statului. Celelalte au existat? Ce ușă e aceea pe care o poate deschide, pe întuneric, un om care habar n-are de lăcătușerie? Sau ce căutau stivele de saci în curtea unității?

Uneori, cînd e vorba de

brii săi, indiferent de funcția pe care o are fiecare în angrenajul producției — trebuie să închidă în fața acestor indivizi toate porțile, să astupe toate fisurile din activitatea profesională prin care se strecoară infracțiunea!

Dar, a apăra averea obștească nu înseamnă doar a preveni marile sustrageri, marile furturi — de altfel, destul de rare — ci a preveni pierderile de tot soiul, multe mărunte, care se ridică însă, cu timpul, la un quantum apreciabil. Iar pe plan educativ, această cerință exprimă necesitatea ca fiecare om să

s-a dus cu ei acasă. Acolo, îl aștepta pe dumnealui o dulce amantă, care l-a „ușurat” frumusețea de aproape 12 000 lei și dusă a fost. Dacă-i lua pe toți? Cum acoperea el prejudiciul și în cît timp recupera întreprinderea o asemenea pierdere, fiind vorba de sute de mii de lei? Iată un exemplu care, cu toată nostimada lui, vorbește clar cît de mari pot fi daunele cînd un om investit cu anumite răspunderi sociale și profesionale se comportă în mod iresponsabil atunci cînd poartă cu el o avere ce este a statului.

Aducem, de asemenea, în discuție, un aspect, din păcate des întîlnit prin unitățile I.M.A.: folosirea mijloacelor tehnice în scopuri străine intereselor întreprinderii. Pentru că atentat la averea obștească este și atunci cînd utilajele produc... pentru cei care le sustrag activității legale.

Văduva Călin lucrează la I.M.A. Giurgiu. Se știe ce atribuții are un mecanic agricol. Fără să posede permis de circulație, a ieșit cu tractorul pe drumurile publice, a efectuat transporturi — cu remorci — la el în comuna Gogoșari, i-a „ajutat” și pe taică-su, și pe vărul-său, a făcut arături la vecini etc. Trebuie spus că tractorul în cauză nu era nici înmatriculat, deci nu avea voie să circule. Unde au fost conducătorii întreprinderii? Acolo, la locurile lor! Numai că dumnealor văd ceva mai altfel asemenea treburi și permit chiar libertăți ce se încadrează în articolele codului penal. De pildă, Văduva Călin a primit din partea conducătorii unității — secția Gogoșari — aprobarea să efectueze cu tractorul 6 transporturi pentru familie, „drept recompensă pentru activitatea depusă”... Ce să mai zici? Trebuie să subliniem că toate ilegalitățile imputate sînt în afara celor aprobate. E clar, deci, cum se înțelege aici atît disciplina de producție, cît și răspunderea pentru utilaje și folosirea lor.

Noua atitudine față de averea obștească reprezintă o trăsătură morală superioară ce caracterizează marea majoritate a cetățenilor țării. Ea a apărut pe baza schimbărilor structurale în condițiile vieții materiale și ea rezultă al muncii educative desfășurate de partid și de organizațiile obștești. Apărarea averii statului împotriva oricărei frustrări, luarea de măsuri împotriva acelor care, sub o formă sau alta, caută să lovească în ea constituie o îndatorire a fiecărui lucrător din agricultură. Sîndicatele au, în acest sens, sarcini de mare răspundere.

Vasile TINCU

GRIJA FAȚĂ DE AVEREA OBȘTEASCĂ — o îndatorire cu înalte valențe morale

sustrageri, de delapidări ce aduc mari daune averii obștești, oamenii intră într-un soi de mirare rizibilă. Zic: „Extraordinar, nu ne așteptam la el. Îl credeam om cinstit”. E adevărat, asemenea indivizi dau dovadă de o anumită abilitate în comiterea actului infracțional, dar această abilitate se sprijină nu numai pe dibăcia proprie, pur tehnică, ci și pe lipsa de vigilență a celorlalți.

Dar să părăsim terenul răspunderilor profesionale. Să trecem în cel al răspunderilor sociale, care este — bineînțeles — direct și strîns legat de primul. Un coleg de muncă fură. Fură și nu-l „vezi” pentru că e dibaci. Bun. Dar mai există ceva imposibil de ascuns. Acești oameni confundă averea statului cu cea personală într-un scop clar: căpătuiala, traiul la un nivel ce nu este susținut de retribuirea muncii prestate. Pentru că devin paraziți, viața li se încarcă cu mizerii morale ce ating cote de nocivitate socială. Intregul lor mod de viață se transformă în frondă la adresa existenței oamenilor cinști. Ei muncesc la fel cu semenii lor, poate și mai puțin, dar trăiesc pe picior mare. Acestea nu se văd? Se văd. Dar trebuie să ai ochii deschiși. Colectivitatea — prin toți mem-

ajungă la acea maturitate de conștiință încît să considere orice stîrbire a bunului colectiv drept o ofensă proprie. De aici și acuitatea, oportunitatea manifestării opiniei publice spre a stăvilă tendințele de căpătuială nemuncită ori de neglijență profesională.

Cazul de la Urziceni este concludent în ceea ce privește slabul simț de răspundere al tuturor celor care au obligația să apere averea statului. Furtul a fost mic, hoțul a fost prins, dar condițiile oferite de sistemul de securitate al acestor bunuri puteau favoriza comiterea unor acte cu consecințe mult mai dureroase.

Educarea simțului de răspundere pentru apărarea averii obștești trebuie să se întindă pe arii mult mai mari, inclusiv cele care pot avea repercusiuni pur personale Constantin Caramatescu, casier plătitor la I.A.S. — 30 Decembrie, poate oferi în acest sens exemplul său. Dînd dovadă de superficialitate și ușurință în păstrarea banilor întreprinderii, a plătit paguba. Caramatescu a ridicat banii pentru plata salariilor lucrătorilor de la ferma nr. 4 — peste 290 000 lei — i-a îndesat în servietă și a pornit spre locurile de muncă. O mare parte din bani i-au rămas să-i distribuie a doua zi și

BREVIAR JURIDIC

REDUCERILE DE IMPOZIT PENTRU CEI DECORAȚI ȘI ALTE CATEGORII DE SALARIAȚI

Mai mulți cititori ne-au adresat în ultima vreme întrebări referitoare la reducerile de impozit pentru angajații decorați, ca și pentru cei care au în întreținere un număr mare de persoane. Vom încerca să amintim prevederile legale în această privință.

În art. 9 din Decretul nr. 153/1954, privitor la impozitul pe veniturile populației, se arată că „impozitul datorat de muncitori și funcționari se reduce cu 50 la sută pentru muncitorii și funcționarii decorați cu ordine ale Republicii Socialiste România și cu 30 la sută pentru muncitorii și funcționarii care au în întreținerea lor mai mult de trei persoane. Reducerea se acordă numai pentru impozitul aferent veniturilor realizate la locul permanent de muncă”.

Ulterior, pe măsura creșterii veniturilor angajaților, ale țăranilor și pensionarilor, a perfecționării sistemului cointeresării materiale, s-a considerat că este necesar să se modifice unele prevederi, elaborîndu-se un nou decret, cel cu nr. 564/1968, publicat în Buletinul Oficial nr. 87 din 5 iulie 1968.

Potrivit acestui decret, angajaților distinși cu ordine ale Republicii Socialiste România după data de 1 iulie 1968 li se reduce impozitul cu 50 la sută dacă li s-au conferit ordine ale R.S.R. clasa I, cu 40 la sută pentru ordine ale R.S.R. clasa a II-a, cu 30 la sută pentru ordine ale R.S.R. clasa a III-a, cu 25 la sută pentru ordine ale R.S.R. clasa a IV-a și cu 20 la sută pentru ordine ale R.S.R. clasa a V-a. Trebuie să se rețină, deci, că cei care au fost decorați, cu orice fel de ordine, de orice clasă, înainte de 1 iulie 1968 beneficiază de prevederile art. 9 din Decretul 153/1954, iar cei distinși cu ordine după 1 iulie 1968 li se acordă reducerea de impozit în raport cu clasa ordinului, respectiv de la 50 la 20 la sută.

Menționăm că — așa cum precizează și art. 11 din instrucțiunile nr. 1527 din 8 mai 1970, pentru aplicarea H.C.M. nr. 545 din 30 aprilie 1970 privind reglementarea unor impozite pe veniturile populației — reducerea se acordă atît pentru cîștigul realizat la locul permanent de muncă, cît și pentru veniturile obținute de la locurile secundare de muncă.

Să vedem și noile prevederi referitoare la reducerea impozitelor pentru angajații care au în întreținere mai multe persoane.

Prin art. 5 din Decretul nr. 564/1968 s-a stabilit că se acordă o reducere de 30 la sută pentru angajații cu un salariu tarifar brut de pînă la 2 500 lei lunar, care au în întreținerea lor mai mult de trei persoane. Reducerea se acordă numai pentru impozitul aferent veniturilor realizate la locul permanent de muncă, pe baza unor declarații date pe proprie răspundere, la începutul fiecărui an, certificată de conducerea unității — așa cum precizează și instrucțiunile nr. 1527 din 8 mai 1970, pentru aplicarea H.C.M. nr. 545 din 30 aprilie 1970. Trebuie precizat că salariatul care solicită aplicarea reducerii cu 30%, a impozitului pe salarii nu face parte din numărul persoanelor considerate în întreținere, reducerea acordîndu-se pentru cel puțin patru persoane în întreținere. Amintim, de asemenea, că membrii și pensionarii cooperativelor agricole de producție nu se consideră în întreținerea salariatului, întrucît ei au venituri proprii și deele nu trăiesc exclusiv din mijloacele acestuia, lucru precizat, de altfel, în paragraful 27 din instrucțiunile Ministerului Finanțelor nr. 790/1954, modificate prin instrucțiunile nr. 1560/1968.

Vasile BRĂILOIU
consilier juridic

ORELE FIERBINȚI ALE DEBUTULUI PROFESIONAL

Poate mai mult decât alte profesii, aceea de specialist în problemele agriculturii pretinde stabilitate. De momentul sosirii tânărului specialist în unitatea în care a fost repartizat, de foarte multe ori se leagă întreaga psihologie a atașării omului de locul său de muncă. Peste mulți ani de zile, inginerul, medicul veterinar își aduce aminte de atenția cu care a fost întâmpinat și înconjurat la primul său contact cu oamenii în mijlocul cărora va lucra nemijlocit, zi de zi.

De curind, noi promoții de specialiști au fost repartizați în unitățile agricole. Cum au fost ei primiți? Ce prime elemente de atractivitate le-au fost oferite de către organele locale spre a se crea suportul moral atașării lor de cooperativă ori lucrătorii alături de care vor împărți bucuriile și greutățile muncii? Iată obiectivele anchetei noastre întreprinse în mai multe unități din județele Vrancea și Buzău.

Abordăm problema împreună cu inginerul Vasile Măluțan, directorul direcției agricole a județului Vrancea.

— Îndeosebi după reorganizarea agriculturii noastre, sarcinile ce revin inginerilor agronomi și zootehniști, horticultori și mecanici, hidroamelioratori, medicilor veterinar, sint înfinit mai mari decât cu câțiva ani în urmă. Așteptăm din partea tinerilor, în primul rând, o infuzie de entuziasm și de prospețime în inițiativă. Iată de ce ne-am îngrijit ca înaintea sosirii proaspeților absolvenți în județul nostru, aceștia să aibă deja o imagine clară a viitorului loc de muncă, să se familiarizeze cu profilul unităților.

Concret, după ce celor 60 de absolvenți repartizați în unitățile agricole cooperatiste și de stat ale județului li s-au dat unele îndrumări de lucru absolut necesare, cite un delegat al direcției agricole i-a condus în comunele respective. Împreună cu conducerea întreprinderii agricole de stat sau a cooperativei, aici s-a efectuat un tur de orizont asupra activității prezente și de viitor a fermelor unde tinerii noștri colegi își vor desfășura activitatea. Am avut grijă ca înainte de a porni la lucru, fiecărui absolvent să i se asigure — așa cum prevăd legile statului nostru — prima de instalare, iar în unități să li se creeze condițiile necesare pentru locuință și masă.

— Împreună cu direcția agricolă — intervine în discuție inginerul Nicolae Balosin, directorul inspectoratului I.A.S., Vrancea, — luăm în aceste zile măsuri în vederea organizării cât mai bune a centrelor de stagiată, acțiune cu totul nouă pentru pregătirea temeinică a viitorilor șefi de fermă. În acest scop, am desemnat cele mai bune I.A.S.-uri, cu o dotație modernă, cu specialiști de mare competență și cu condiții optime de cazare și studiu.

Sosim dis-de-dimineață la cooperativa agricolă din comuna Vinători, județul Vrancea. Melania Arsinte, inginer șef al acestei unități, ne-o prezintă pe Carmen Tudor Popa, medic veterinar, sosită aici de curind.

— Îmi place noul meu loc de muncă — mi se destăinuie interlocutoarea. În cele câteva zile de cind mă aflu la Vinători, am căutat să pătrund în rosturile fermei zootehnice pe care o voi conduce după efectuarea stagiaturii. Cooperativa dispune de 500 de taurine, din care 340 de vaci cu lapte, 2000 de ovine și 3000 de păsări. Grajdurile sint electrificate, există instalație de apă, pornesc deci de la o bază materială destul de bună. Nu mă împac deocamdată cu nivelul producției obținută aici, și în special cu cea de lapte de vacă. Avind în vedere că unitatea noastră este prevăzută să se profileze, în domeniul zootehnice, pe creșterea vacilor de lapte și a ovinelor, sint ferm hotărâtă să muncesc cu dragoste, să-mi pun toate cunoștințele acumulate în slujba dezvoltării acestor două ramuri. De altfel, țin să subliniez că la cooperativă am găsit toată înțelegerea și sprijinul necesar începuturilor mele profesionale.

De curind, la I.A.S. Odobești s-au prezentat la posturi trei tineri specialiști: Toma Amărieuții, Costel Ticu și Dorina Ioan. Demn de remarcat e faptul că, cu toții au lucrat cu ani în urmă în cadrul podgoriei Odobești, întâi ca simpli lucrători, apoi ca brigadier, ulterior urmind cursurile universitare.

Stăm de vorbă cu inginerul horticultor Toma Amărieuții.

— De fapt mi-am început munca în cadrul fermei ce mi s-a repartizat încă din luna martie, cind am venit în practica dinaintea examenului de stat. Locurile unde lucrez, oamenii îmi sint cunoștințe vechi, încit în ce mă privește nu se pune problema vreunei adaptări. Am trecut direct în „miezul” producției. Ferma are 147 de hectare cu vii pe rod și alte 27 în anii întâi și doi. Dispune, de asemenea, de 45 de lucrători permanenți, pe care cu adevărat mă pot bizui. Ca și mie, unora li s-au asigurat locuințe bune chiar în incinta fermei.

— Să vă spun și eu câteva lucruri, într-adevăr, notabile din începuturile ingineresti ale lui Amărieuții — se simte dator să completeze inginerul Gheorghe Pogorevici, tehnologul șef al întreprinderii. În primul rând, trebuie reținut că ferma condusă de el se numără printre puținele subunități ale noastre care, în condițiile grele din acest an, au reușit să depășească prevederile planului de producție. Ea a realizat în medie 9950 kg de struguri la hectar, față de planul de 8900 kg. Explicația? Cite 9 stropiri, îngrășăminte naturale și chimice aplicate la timp și în dozele cerute, lucrări în verde de cea mai bună calitate.

În altă ordine de idei, aș dori să no-

REPORTAJ — ANCHETĂ

tați că și ceilalți doi proaspeți absolvenți au fost repartizați la ferme foarte bune, cu posibilități multiple de a-și valorifica pregătirea obținută în facultate.

În ce privește organizarea 'unuia dintre centrele de stagiată în unitatea noastră, conform indicațiilor primite, am stabilit în acest scop trei ferme bune, conduse de specialiști destoinici, ferme cu posibilități corespunzătoare în privința cazării și asigurării mesei. Am întocmit un program după care se va desfășura întreaga activitate a inginerilor stagiați din cooperativele agricole, astfel încit ei să aibă posibilitatea de a cunoaște nu numai lucrări de strictă specialitate în vii, ci și chestiuni referitoare la organizare, planificare, evidență etc.

Cită solitudine se poate acorda noilor absolvenți, atunci cind conducerea unei unități dovedește atenție, receptivitate, ne-o dovedește și exemplul I.A.S.-ului Focșani, unde nu de mult a fost repartizat proaspătului inginer mecanic Eugen Popescu. Ingerul Dorcel Mircea, directorul întreprinderii, ne-a relatat că, din fondul de locuințe puse la dispoziția unității, un apartament a fost dat familiei noului specialist. În plus, avindu-se în vedere pregătirea specială în domeniul electro-

mecanicei a inginerului Popescu, acestuia i s-a dat în grijă, între altele, rețelele electrice ale întregii întreprinderi, astfel încit să aibă posibilitatea să-și pună în valoare și să dezvolte cunoștințele acumulate.

Ne aflăm la cooperativa agricolă din Oreavu, județul Buzău. În apropierea grajdurilor îl găsim pe tânărul Mircea Boacă, absolvent al facultății de medicină veterinară din București. Ne interesăm despre primul său contact cu locul de muncă.

— Să vă spun drept, am încercat o dezamăgire asupra modului cum am fost primiți la direcția agricolă — ne relatează noul specialist al acestei unități. O zi întreagă, 24 de colegi de la institutele agronomice din Iași și București am așteptat pe sălile direcției, pentru ca abia pe înserate să ni se... ceară scuze! Ni s-au dat câteva îndrumări sumare privind viitoarea noastră comportare pe teren, după care fiecare a fost lăsat să se descurce cum o putea. Ne-a surprins în mod neplăcut faptul că nici măcar de prima de instalare nu s-a îngrijit nimeni. De altfel, nici pînă azi (4 noiembrie) n-am primit drepturile respective.

Cu totul altfel am fost însă primit la locul de muncă. Președintele cooperativei, Stan Bercan, m-a prezentat tuturor oamenilor cu care voi lucra, ei m-au încurajat cu multă prietenie și sper să contribuie, cind mă voi întoarce de la stagiată, la o mai bună organizare a fermei și, firește, la sporirea producțiilor și a veniturilor, mai cu seamă că, din cite mi-am dat seama, dispunem de îngrijitori pricepuți.

Am vorbit pînă acum despre cei care s-au prezentat cu operativitate la locurile de muncă. Am consemnat însă și unele... dezertări.

— L-am tot așteptat pe noul nostru specialist și coleg Petre Jurisnit — ne spune inginerul Trandafir Stanciu, directorul I.M.A. Mihăilești, județul Buzău. Spre vară, acesta a venit, ce e drept, pe aici, ne-a asigurat că-i place să lucreze în agricultură, dar... dus a fost. În adresa nr. 032914 din partea direcției agricole a județului Buzău, ni se precizează că îl putem găsi... în comuna Ilva Mică, județul Bistrița-Năsăud. Dar aceasta nu ne încâlzește cu nimic. N-am pierdut însă nădejdea. Așteptăm în continuare. Dacă nu pe el, cel puțin o înștiințare în care să ni se spună limpede care-i sint gindurile...

Cind apar aceste rînduri, mulți dintre tinerii ingineri aflați la stagiată în centrele de stagiată. Organizarea acestei noi forme de specializare, pe profile, presupune, firește, o grijă deosebită din partea organelor județene de resort, ca și a unităților de stat unde sint stabilite centrele respective, în privința asigurării unor condiții optime de desfășurare a activității, pentru întocmirea unui program judicios de lucru. Nădăjdum că aceasta va constitui o vie preocupare în toate județele țării, astfel încit stagiată să însemne cu adevăr o perioadă de consolidare a cunoștințelor teoretice și practice a absolvenților de facultăți.

Dar, despre modul concret de organizare și desfășurare a stagiaturii, într-un număr viitor al revistei noastre.

P. VOICULESCU
AL. RAICU

POȘTA REDACȚIEI

Ing. Doina IONESCU — I.A.S. Cornu, județul Olt:

Absolvenții institutelor de învățămînt superior sint obligați să efectueze un stagiu în producție de trei ani. Ingerii absolvenți ai institutelor de învățămînt superior agronomic, cu examen de diplomă, repartizați în cadrul întreprinderilor agricole de stat, se salarizează din fondurile acestora, după cum urmează: în primul an de activitate cu salariul tarifar de 1410 lei; în al doilea an de activitate cu salariul tarifar de 1720 lei; în al treilea an de activitate cu salariul de bază al funcției de inginer de 2000 lei. Promovarea ulterioară în građații se face cu respectarea prevederilor anexei XI la H.C.M. nr. 914/1968.

Absolvenților cu studii superioare cu examen de diplomă li se acordă în primul an de stagiu salariul tarifar lunar în funcție de realizarea sarcinilor de plan, sau a sarcinilor proprii de muncă, stabilite pe baza regulamentului elaborat de I.A.S. și aprobat de inspectoratul I.A.S., reținindu-li-se lunar o cotă de 15% din salariul tarifar, potrivit prevederilor din anexa nr. 2 la H.C.M. nr. 1939/1969. Reținerea de 15% din salariul tarifar de încadrare a inginerilor în anul al doilea și al treilea de producție se restituie acestora la finele anului, cu îndeplinirea condițiilor stabilite prin regulamentul menționat mai sus, pentru sectorul în care aceștia activează.

Ion MARINESCU — sat Chitid, județul Hunedoara:

Vă sfătui să vă adresați revistelor „Magazinul” și „Urzica”.

Ion ARDELEAN — Bărcănești, județul Prahova:

Stagiul militar nu intrerupe vechimea în muncă în aceeași unitate, dar nu se sootește timp util în calculul acesteia, nici pentru situațiile anterioare Legii organizării și disciplinei muncii în unitățile socialiste de stat.

Septimiu ADAM — comuna Grădiște, județul Ialomița:

Ne-ați întrebat dacă întotdeauna este necesar ca în caz de deplasare în interes de serviciu să vi se vizeze delegația de două ori la sosire și plecare, și să se aplice de două ori ștampila. Dacă sosirea și plecarea de la unitatea unde ați fost în delegație se face în aceeași zi, vizele de pe ordinul de delegare pot fi confirmate printr-o singură semnătură și ștampila.

Dumitru TRUȚA — C.A.P. „Scintila”, județul Arad:

Ne-ați întrebat dacă trebuie să depuneți la caseria cooperativei sau nu, suma de 4200 lei ce v-a fost imputată de către organele de control ale Uniunii județene C.A.P. Arad.

Organele de resort căreia ne-am adresat ne-au comunicat că la revizia de fond care s-a efectuat la cooperativa agricolă „Scintila” din comuna Seitin, în luna mai 1969, s-a constatat că dumneavoastră, fiind salariat de stat, ați fost pontaj și cu zile - muncă de la C.A.P., ceea ce nu este legal, indiferent de salariul pe care îl aveți (o asemenea retribuție nefiind prevăzută într-un act normativ).

Ca urmare, este necesar să achitați cei 4200 lei la termenul stabilit prin lege.

Alexandru VIEZURE — comuna Dobrovăț, județul Iași:

Deși cunoașteți conducerea unui autoturism și nu ați urmat pînă acum nici o școală de specialitate, doriți să obțineți un permis de conducere, vă comunicăm că articolul 111 alineatul 8 din H.C.M. nr. 772/1966, modificat prin H.C.M. nr. 324 din 26 martie 1970, republicată în Buletinul Oficial nr. 46 — 47 din 15 mai 1970, prevede că organele miliției pot aproba, de la caz la caz, prezentarea la examen și a unor persoane care nu au absolvit școala de conducători de autovehicule, în vederea obținerii brevetului de conducător, valabil pentru autovehicule din categoriile ABCE, sau pentru tracțiune rutieră.

Maria NEDELICU — comuna Vlad Tepeș, județul Ialomița:

Am mai precizat în cadrul acestei rubrici că angajatele au dreptul la un concediu plătit pentru maternitate de 112 zile, din care 53 de zile prenatal și 60 de zile postnatal.

Mărimea ajutorului acordat este determinată de vechimea neîntreruptă în muncă.

ASIGURAREA
ADAS
TURIST

SE ASIGURA:

- persoana care încheie contractul (pentru cazurile de invaliditate permanentă și de deces din accidente);
- bunurile din gospodărie și cele luate în deplasare de asigurat

SUMELE ASIGURATE SINT URMĂTOARELE:

	pentru invaliditate permanentă	pentru deces
— pentru accidente de circulație auto-moto	25 000 de lei	15 000 de lei
— pentru accidente la domiciliul asiguratului, ca urmare a unui incendiu, trăsnet, explozie sau cutremur de pământ	20 000 de lei	10 000 de lei
— pentru celelalte accidente	10 000 de lei	5 000 de lei
— pentru bunurile gospodărești	20 000 de lei	

PRIMA DE ASIGURARE este de 15 lei și se plătește odată cu primirea poliței de asigurare. Asigurarea este valabilă timp de o lună.

Din programul de radio și televiziune

pe săptămîna 15-21 noiembrie

RADIO

BULETIN DE ȘTIRI: Duminică: programul I: 11,00; 17,00; 20,00; 24,00; 2,00; 4,00. Programul II: 7,30; 14,00; 23,00; 0,55. Programul III: 19,30. **În fiecare zi de lucru:** programul I: 5,00; 6,00; 9,00; 10,00; 17,00; 20,00; 24,00; 2,00; 4,00; programul II: 6,00; 12,00; 14,00; 18,00; 21,00; 23,00; 0,55; programul III: 18,00.

RADIOJURNAL: Duminică: programul I: 7,00; 13,00; 22,00. **În fiecare zi de lucru:** programul I: 7,00; 13,00; 16,00; 22,00; programul II: 7,00; 16,00.

EMISIUNI PENTRU SATE

DUMINICĂ: programul I: 9,30 — ORA SATULUI. **În fiecare zi de lucru:** programul I: 6,20 — JURNAL AGRAR.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ: Programul I: 8,45 — Gimnastica de dimineață; 9,00 — Matineu duminical pentru copii și școlari; 10,00 — **VIATA SATULUI:** Din cuprins: ● Din nou despre legume (opini și fapte pe tema pregătirii viitoarei recolte) ● Livada de lângă casă (argumente pentru sădierea pomilor) ● Bine ați venit! Și pe urmă?... (anchetă despre integrarea cadrelor didactice în viața satului) ● Curier juridic ● Muzică populară românească; 11,30 — Amfiteatrul muzical; 12,00 — De strajă patriei; 12,30 — Fotbal: Petrolul-Dinamo București; 14,30 — În reluare la cererea telespectatorilor: Lume, lume — film omagial închinat Mariei Tănase; 15,00 — Emisiune în limba maghiară; 16,30 — Studioul „N”; 18,00 — Unde-i greșeala? — emisiune-concurs; 19,00 — Cîntec și joc din Tara de sus; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20,00 — Film artistic: „O proprietăreașă ciudată”; 21,55 — Șapte note în cheia sol. Emisiune muzical-coreografică; 22,35 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22,45 — Duminică sportivă. **Programul II:** 20,00 — Lumea copiilor; 20,30 — Dramaturgia secolului XX: „Discurs pentru o floare”; 21,30 — BULETIN DE ȘTIRI; 21,35 — Carnet bucureștean; 21,45 — Actualități literare; 22,10 — Re-luarea serialului de simbătă scara.

LUNI: 18,05 — Scena și ecranul; 18,40 — Muzică populară; 19,00 — Ce sînt și ce trebuie să fie centralele industriale? 19,20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20,00 — Teatrul foileton: „Războiul celor două roze” (IV); 20,50 — Ocolul țării în opt luni. Emisiune-concurs; 22,00 — Dinamica societății românești; 22,30 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22,40 — Telesport.

MARTI: 10,00-11,00 — Telescoală; 18,00 — Ateneu — emisiune de actualitate muzicală; 18,30 — La 1600° Celsius — emisiune pentru tineret; 18,55 — Cîntați cu noi; 19,15 — Publicitate; 19,20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20,00 — Trofeul Carpați la handbal masculin; 20,30 — Premieră TV: „Ciuta” de Victor Ion Popa; 22,00 — Prim plan. Șerban Cioculescu; 22,30 — TELEJURNALUL DE

NOAPTE; 22,40 — Muzicorama. Revista actualităților de muzică ușoară.

MIERCURI: 18,00 — Universal-șotron enciclopedie pentru elevi; 18,30 — Cabinet economic TV; 19,15 — Publicitate; 19,20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20,00 — Handbal masculin: România-U.R.S.S. (repriza a II-a); 20,30 — Telematemă: „America, America” (partea I); 22,00 — Cadran internațional; 22,30 — Gala marilor interpreți români: Lucia Stănescu; 22,50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

JOI: Programul I: 18,00 — Emisiune în limba maghiară; 18,40 — Handbal masculin: U.R.S.S.—Iugoslavia (repriza a II-a); 19,10 — Publicitate; 19,20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20,00 — Handbal masculin: România—Ungaria (repriza a II-a); 20,30 — Film serial: „Noile aventuri ale lui Huckleberry Finn”; 21,00 — Portul — reportaj; 21,30 — Opereta în... diapozitive; 22,00 — Teleglob: Prin Bulgaria; 22,20 — Poșta TV; 22,35 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22,45 — Varietăți pe peliculă. **Programul II:** 20,00 — Concertul Orchestrei simfonice a Radioteleviziunii; 20,55 — Emisiune de știință; 21,30 — BULETIN DE ȘTIRI; 21,35 — Istoria filmului: „Filmul, o artă!”.

VINERI: 17,00 — Telescoală; 18,00 — Un „Cămin” cu și despre bărbați. Din cuprins: ● Pe teme educative: Cum procedăm în momentul în care nu mai putem face față întrebărilor copiilor ● „Ambianțul”. Designerul Vlad Munteanu-Rimnic, vorbește, exemplificînd, despre importanța ambianței locuinței noastre, despre lumină și culoare, care împreună creează ceea ce se cheamă „ambiant” ● Aerogirul la scară ● Cronică gastronomiei ● Ancheta Căminului: Este adevărat că cei mai buni croitori, coafori, bucătari sînt bărbații?; 18,50 — Revista economică; 19,15 — Publicitate; 19,20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20,00 — Reflector; 20,15 — Film artistic: „America, America” (partea a II-a); 21,35 — Mai aveți o întrebare? Dialog din adîncul părintului; 22,50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

SIMBĂTA: Programul I: 17,00 — Emisiune în limba germană; 18,10 — Publicitate; 18,15 — Bună seara, fete! — Bună seara, băieți!; 19,15 — Publicitate; 19,20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20,00 — Handbal masculin: România—Iugoslavia (repriza a II-a). Transmisiune de la Cluj; 20,30 — Tele-enciclopedia; 21,30 — Film serial: Incurtăbilii — „Coniacul de Bouverais”; 22,20 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22,30 — Comici vestiți ai ecranului: Charlot; 23,00 — Cîntec de dor. Transmisie de la restaurantul „Bucur”. **Programul II:** 20,00 — Virtuosi ai instrumentelor populare; 20,20 — Reflector; 20,35 — Luceafărul. Versuri de Dragoș Vrâncianu, în selecția autorului; 20,50 — BULETIN DE ȘTIRI; 20,55 — Seara melomanului; 21,55 — Publicitate; 22,00 — Reportaj TV. Prea devreme? Prea târziu?; 22,30 — Film serial: „Vidocq” (VI); 23,00 — Studio dans. Baletul Operei Mari din Paris.

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI SILVICULTURII

Inspecția de stat a apelor

Apa
curată
este
viață

N-o impurificați!

UZINA CHIMICĂ „SINTEZA” — ORADEA

str. Chimiei nr. 3-7
PRODUCE:

FOSFOTOX-R

Se utilizează în pomicultură, în cultura cerealelor, în legumicultură, în plante industriale și plante ornamentale, în zootehnie etc., cu indicații speciale pentru combaterea aphidelor, acarienilor, păduchelui verde al mărului și al piersicului, păduchelui negru al sfeclii, muștei cireșilor, păduchelui de frunză etc.

UN NOU
PRODUS

Se aplică în pomicultură, în legumicultură, în culturile de bumbac, de tutun, de sfeclă de zahăr și în silvicultură, pentru combaterea insectelor rozătoare și sugătoare, împotriva păduchilor țepoși și a acarienilor fitofagi. Are aplicații în zootehnie, în combaterea endoectoparaziților vitelor și ai păsărilor de curte.

Comenzile pe anul 1971 se primesc la UZINA „SINTEZA” — ORADEA, str. Chimiei 3-7.

CALEIDOSCOPI

La Reghin

UN INTERESANT MUZEU ETNOGRAFIC

Sînt ani de zile de cînd numele Reghinului, pitoreasca localitate de pe Valea Mureşului, este sinonim cu oraşul molidului de rezonanţă, Şi nu e de mirare. Aici se fabrică, din lemnul acesta preţios, aflat din belşug în pădurile din împrejurimi, faimoasele instrumente muzicale şi ambarcaţiuni sportive apreciate tot mai mult şi peste hotarele ţării.

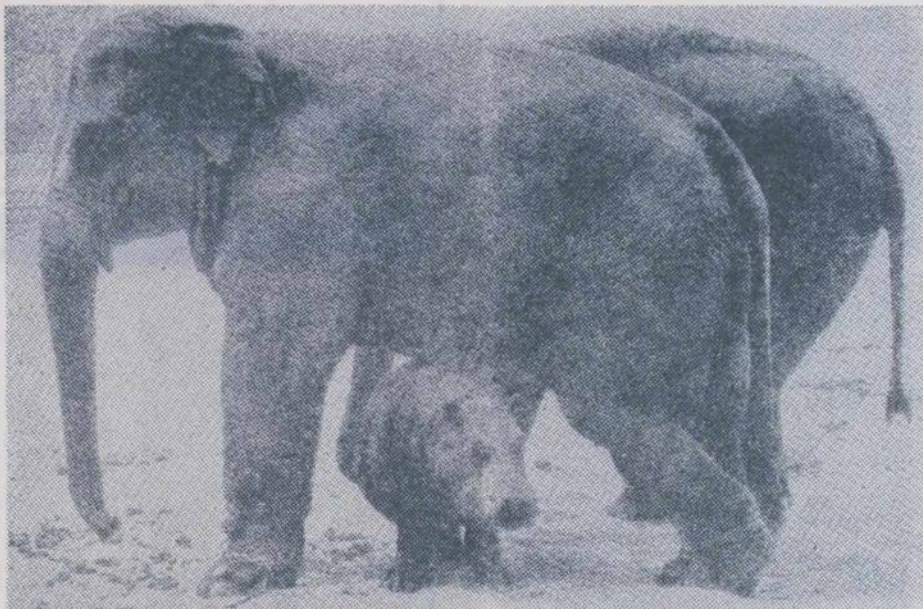
Puţini ştiu însă că în oraşul unde a trăit bună parte a vieţii sale marele cărturar Petru Maior, se află unul din cele mai interesante muzee etnografice din Transilvania. Organizat cu zece ani în urmă, muzeul reghinian se impune atît prin exponatele de care dispune, cît şi prin roadele unei activităţi documentar-ştiinţifice desfăşurate îndeosebi cu ajutorul aparatului de filmat şi al celui fotografic. În adevăr, în cele opt încăperi spaţioase care alcătuiesc expoziţia permanentă a muzeului, cu tema „U-neltele şi tehnica populară din zona Mureşului superior şi Cîmpia Transilvaniei”, o gamă bogată de obiecte, unele vechi de secole, reţine atenţia vizitatorului. Frunţarul de moară sculptat, datînd din jurul anului 1800, valoroasa colecţie de stîlpi de prispă, aduşi din diverse aşezări săteşti, porţiţa cu frumoase inscripţii, adusă din satul Orşova (sec. XIX), colecţia completă de vechi instalaţii pentru olăit, variatele unelte pentru agricultură, vînătoare, pescuit, albinărit, păsărit, pomi-viticultură, industrie alimentară şi textilă (fărănească, pădurărit, jugărit, dulgherit, construcţii, transporturi etc. oferă vizitatorului imaginea sugestivă a ingeniozităţii şi îndemînării oamenilor de pe aceste meleaguri.

Şi, pentru ca multora din vizitatorii colecţiilor etnografice din Reghin simplele etichete explicative să nu le lase semn de întrebare în ce priveşte mecanismul şi funcţiunile unelor sau instalaţiilor, nu mai puţin de 6.000 m de peliculă cinematografică şi peste 2.500 de diapozitive color, realizate în ultimii ani prin grija directorului muzeului, Anton Badea, sînt gata oricînd de prezentare în sala specială de proiecţii, ca mărturie pe viu ale unor preocupări şi îndeletniciri de mult intrate în domeniul istoriei.

Un mare număr de filme, însoţite de ilustraţia muzicală corespunzătoare, prezintă şi varietatea manifestărilor folclorice ce se întîlnesc în satele din zona Mureşului superior şi în Cîmpia Transilvaniei.

Un aşezămint cultural cu activitate pe măsura faimei oraşului unde se prelucra lemnul de rezonanţă, acesta este Muzeul etnografic din Reghin.

C. DARIE

SCENE DIN VIAŢA ANIMALELOR

Cînd hipopotamul se crede... elefant

Un pui de hipopotam umbla prin Africa cu părinţii lui, liber şi fericit, pînă cînd într-o zi apărură vînătorii, care l-au prins şi l-au dus departe, într-o mare grădină zoologică din America. Rămas singur şi speriat el a încercat să facă cunoştinţă şi să se împrietenească cu nişte zebre frumoase, dar fără succes, căci era tare urît şi caraghios; nici cu cămila n-a avut mai mult noroc. S-a descurajat săracul pui şi a înţeles că nimeni nu-l va băga în seamă. Dar, într-o zi, se apropie de el mica Luiza, femela de elefant, îl mirosi şi-l invită să meargă cu ea la părinţii ei. El a fost fericit, a înţeles că a nimerit într-o familie şi de atunci trăieşte în familia elefanţilor şi nu se mai simte singur.

A început chiar să se creadă şi el un elefant deşi nu are trompă.

HORTICULTORUL AMATOR

Iernarea plantelor mame de crizantemă

Este o operaţie căreia, de obicei, nu i se dă atenţia cuvenită. Trebuie reţinut, însă, că numai plantele mame care ies sănătoase din iarnă dau butaşi sănătoşi. De asemenea, pentru a obţine lăstari scurţi şi viguroşi trebuie ca locul de iernare să fie luminos.

Înainte de introducerea la iernat, plantele se curăţă cu atenţie de părţile uscate, atacate de diferite boli. Tot în scopul prevenirii eventualelor infecţii, dacă plantele mame n-au fost vara la ghivece, ci în cîmp, se scutură de pămînt în afara lo-

cului de plantare. Plantatul la ghivece se face în pămînt dezinfectat.

Se mai foloseşte cu succes şi dezinfecţia rădăcinilor prin scufundarea lor timp de 2-3 secunde în apă caldă la 50° C, după care se face imediat plantarea.

Pentru asigurarea unui aer continuu proaspăt, din timp în timp, se va acisi. De asemenea, vom avea grijă ca umiditatea atmosferică să nu fie prea ridicată deoarece aceasta ar favoriza apariţia şi dezvoltarea păduchilor de frunze. Temperatura se va menţine permanent între 5-6° C. Nu este permisă îngheţarea lor.

Perioada optimă pentru tăierea butaşilor este martie-aprilie. Pentru ca planta mamă să dea mai mulţi butaşi, lungimea acestora nu va fi mai mare decît aceea de plantare. Tăierea lor se face cu un cuţit bine ascuţit, imediat sub frunză. O atenţie deosebită se va da asigurării gradului de luminositate.

Dr. ing. M. PREDA

Al. IANCU

DE LA LUME ADUNATE DE LA LUME ADUNATE

DE CE AU NEVOIE MERII DE... SECARA ?

Oare nu e indiferent ce a-nume creşte sub meri — iarbă, tufele de coacăz sau griul? Nu, nu este indiferent. Cel mai bine e să crească secara de toamnă — susţin specialiştii în domeniul cultivării pomilor de la institutul de ştiinţe agricole din Voroneţ (U.R.S.S.).

Secara, semănată toamna în livada de meri, încă verde fiind este retezată de plug

şi astfel introdusă în pămînt. Ca urmare a acestei operaţii, merii au dat recolte aproape de două ori mai mari decît atunci cînd sub ei creştea numai iarbă, iar cantitatea de mere de calitate l obţinută a fost şi ea aproape dublă. Secara introdusă în pămînt în stare verde nu numai că se transformă în îngrăşămint verde, dar acţionează ca un frigider şi probabil protejează solul contra supraîncălzirii creînd rădăcinilor mărului o ambianţă favorabilă.

GORILA ALBA

Gorila-albinos, căreia i-a fost atribuit numele de „Fulgul de nea”, găsită acum trei ani în Africa, este în prezent „starul” grădinii zoologice din Barcelona. E în vîrstă de 5 ani, cîntăreşte 45 kg, locuieşte în aceeaşi cuşcă cu o gorilă de aceeaşi vîrstă şi specie, care este însă neagră. Gorila albă constituie un punct de atracţie pentru vizitatori. Ea prezintă interes pentru oamenii de ştiinţă care vin din toate ţările lumii ca s-o observe, să-i studieze caracterul şi purtarea.

SPITAL PENTRU... PLANTELE CASNICE

La Lodz în Polonia pot fi trimise „pentru vindecare”

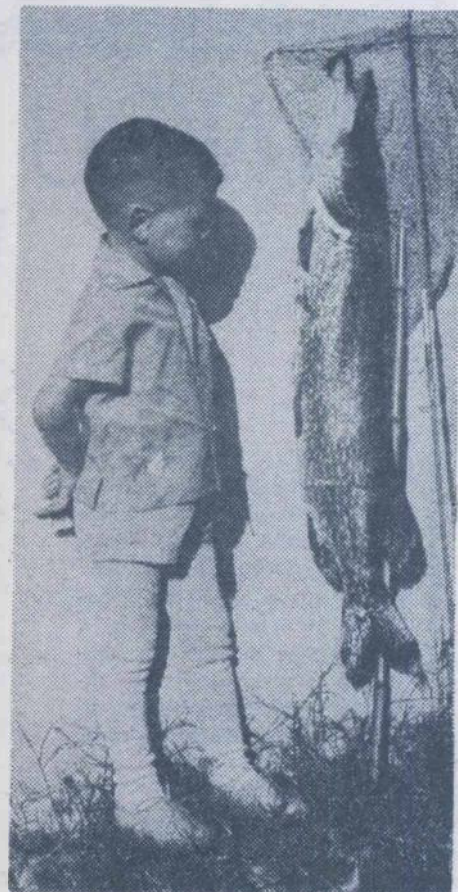
orice fel de plante de casă. Grădinari cu experienţă, adevăraţi specialiştii, examinează „bolnavul”, pun diagnosticul şi încep tratamentul. Sub supravegherea acestei „clinici” se află totdeauna multe plante. Ele se vindecă destul de repede datorită tratamentelor aplicate. Taxa de tratament e foarte mică.

VÎNĂTORII DIN TOATE ȚĂRILE LUMII

Consiliul internaţional al vînătorilor a hotărît să deschidă prima expoziţie mondială a vînătorilor în vara anului 1971, la Budapesta. Vor fi organizate un concurs internaţional al ciinilor de vînătoare, concursuri internaţionale ale pescarilor, ale vînătorilor cu şoimi şi festivalul filmelor cu subiecte vînătoreşti. Începuiţi-vă cite povestiri vor putea fi auzite la această întîlnire la care vor participa aproximativ un milion de vînători!

MUZEUL OUALOR

La Arad funcţionează un muzeu pentru ouă. Aici sînt expuse peste 10.000 ouă adunate de la 750 păsări. Ouăle au fost adunate din 3.000 de cuiburi în 78 ţări. Cel mai mic ou este cel al piţigoiului — lung de 13 mm, cel mai mare e cel de struţ — 152 mm.

Record în Delta

Foto: I. MAGA

Fără cuvinte

Desen de Nic. NICOLAESCU

DAUNĂRI DE GRINDINĂ

NOUTĂȚI DIN AGRICULTURA ITALIEI

SEMINȚE ÎN PILULA

Printre noutățile recent apărute în agricultură, care au scopul de a ridica producția și a reduce prețul de cost este și sămânța-pilulă care prezintă multe avantaje. Această metodă a revoluționat sistemul de producție atât în horticultura industrială, cât și aceea pentru producerea legumelor destinate consumului în stare proaspătă.

Metoda se aplică semințelor care se seamănă direct în câmp pe suprafețe mari. Fiecare sămânță cu un diametru de 1/2 mm., sau chiar mai puțin se învelește într-o masă de involucri până se obțin bile de cca. 3-4 mm. diametru, ceea ce face posibil chiar și semănatul manual la distanțe egale.

Practic, în pilule pot fi puse toate semințele, dar în mod deosebit acelea care sunt foarte mici și care semănate normal cresc foarte dese. Astfel, pot fi puse în pilule semințele de morcov, ceapă, sfeclă roșie, pătrunjel, lăptucă, cicoare etc.

Involucriul este format din substanțe de origine biologică care nutresc germele și din produse active care protejează sămânța când germinează.

Semănatul se face într-un teren bine pregătit și mărunțit, cu semănătoarea Pillenzweg care brăzdează, pune pilulele la distanțe egale și le acoperă la o singură trecere.

LUPTA ÎMPOTRIVA GRINDINEI

Grindina provoacă în fiecare an economiei italiene daune în valoare de 75-250 miliarde de lire. Metodele de combatere a grindinei sînt următoarele:

1. *Rachetele explosive* constituie cel mai răspîndit și eficient mijloc de comba-

tere folosit în agricultură încă de acum 20 de ani. El s-a aplicat în anul 1967 pe o suprafață de 264 723 ha. Există 6 214 de posturi fixe, 11 125 de rampe de lansare, care folosesc 81 343 de rachete. În anul 1968 suprafața apărută a depășit 300 000 ha.

Rachetele explosive nu au nici o parte metalică; ele sînt formate dintr-un tub de carton cu o încălțătură de 1,5 kg. de pulbere neagră și dintr-o sferă de plastic care conține 0,8 kg. de explosiv — trotil. Ele explodează la 1500-2000 m. altitudine după tip, dezvoltă o viteză inițială supersonică, datorită cărui fapt în câteva secunde ajung în nori la cota stabilită și explodează între nori — condiție absolut necesară. După două minute, de la explozie, structura grindinei se modifică, din dură devine moale, desfăcută ca zăpada, deci inofensivă pentru culturi. Rachetele trebuie lansate înainte de a cădea

primele bucăți de grindină și trebuie să lovească norii în punctul cel mai potrivit, cu un volum corespunzător de foc.

2. *Rețelele din plastic* contra grindinei constituie un alt mijloc de luptă eficient împotriva grindinei care se folosește în special în nordul Italiei, în primul rînd pentru protejarea produselor de mare valoare economică: fructe, struguri, legume și pepiniere de plante-mame.

Rețelele sînt din plastic (clorură de polivinil) și sînt formate dintr-o folie de culoare neagră, foarte subțire (de 0,28-0,30 mm.). Greutatea unui mp este de numai 40 g.

Rețeaua suportă o presiune de 527 kg/mp, și poate asigura protecția fără a se rupe chiar și atunci cînd grindina cade violent, este rezistentă la razele ultraviolete și suportă foarte mari variații de temperatură. Foliile de po-

lietenă se pot folosi timp de 8 ani.

Rețelele se întind în formă de acoperiș pe schelete metalice, de-a lungul rîndurilor protejate la o înălțime variabilă între 2,5 și 3 m. pentru vii și pînă la 5 m. pentru pomi, lăsînd între plante și acoperiș un spațiu gol de 20-30 cm.

Deasupra culturilor protejate se face un schelet stabil din tuburi de fier. La capătul rîndurilor se pun stîlpi robusți de ciment, iar de-a lungul rîndurilor — pari de lemn la distanțe de 15-20 m. pe care se prind triunghiuri echilaterale formate din tuburi din fier zincat care servesc pentru a fixa și apropia rețeaua de plastic. Toamna se strîng și se fixează de axul central de fier.

În afară de avantajele arătate mai sus, sistemul asigură reducerea intensității vîntului și a razelor solare. Stratul de aer de sub rețea are o temperatură cu două grade mai mare decît a mediului ambiant.

Cultivatorii italieni privesc cu încredere aceste metode moderne de combatere, datorită cărora ei nu mai sînt neputincioși în fața grindinei.

Ing. Valeriu BÎTA

Protejarea culturilor împotriva grindinei cu ajutorul materialului plastic

DIN PRESA STRĂINĂ

„AGRICULTURE“

INSILOZAREA COLETELOR DE SFECLĂ DE ZAHĂR

Ani în șir, pentru crescătorii de animale din Norfolk (Anglia) însilozarea resturilor rezultate din procesele de industrializare a mazării reprezintă o sursă de bază pentru furajarea efectivelor de animale în timpul iernii. Deoarece masa verde însilozată nu era întotdeauna de calitate cerută, iar prin acest sistem dependența furajării animalelor de producția fabricilor de industrializare a mazării provoca uneori prejudicii, începînd din 1968 s-a trecut la alte metode de pregătire a furajelor pentru iarnă.

În experiențele întreprinse în vederea găsirii celui mai rentabil sistem de însilozare s-au făcut o serie de determinări privind valoarea nutritivă a diferitelor nutrețuri destinate însilozării. S-a constatat astfel, că echivalentul nutritiv a 5,4 kg de substanță uscată este obținut, în condițiile însilozării, din următoarele

cantități de furaje: 18 kg de varză furajeră, 20,5 kg de masă verde însilozată din resturile de mazăre, 22,7 kg de colete de sfeclă de zahăr, sau 25 kg de căpățîni de varză.

S-a stabilit de asemenea, că la însilozarea porumbului, pierderile sînt de 28,50-30,9%. Pierderi asemănătoare pot fi înregistrate și la însilozarea sorgului și a borceașului din mazărice + secară, dar ele pot fi reduse cînd silozul este acoperit cu material plastic și operațiunea propriu-zisă de însilozare se desfășoară cu atenție mai mare. La lucerna pălîită se constată pierderi mai mici (7,18% în medie). Lucerna uscată duce la pierderi pînă la 44%. Pierderile acestea sînt cauzate, după cum se știe, la recoltare, sau în urma scurgerii sucului din plantele tăiate.

În urma studierii acestor aspecte, s-a pus problema mecanizării recoltării coletelor de sfeclă de zahăr care

asigură, conform studiilor amintite, cantități suficiente de substanțe nutritive. Mecanizarea recoltării a fost impusă și de necesitatea eliminării contactului coletelor cu solul. Pentru aceasta, mașina de recoltat colete pe un singur rînd a fost adaptată pentru lucrul pe mai multe rînduri, pînă la 8.

Însilozarea coletelor de sfeclă de zahăr a dat indici nutritivi foarte buni. Astfel, substanța uscată, în condițiile de climă de anul trecut, a fost de 24,5%, procentul de proteină brută din substanță uscată — de 9,5, iar proteina brută comestibilă — de 1,2%.

Iată și cîteva observații pe care fermierii englezi le-au făcut în timpul însilozării. După cum se știe, coletele conțin circa 80% apă care se scurge, volumul acestora putînd ajunge la 1/3 din masa verde însilozată. Acest lucru este important de știut atunci cînd se stabilesc dimensiunile silozului, în vederea folosirii lui, la întreaga capacitate. Fenomenul de scurgere durează circa 10-14 zile. Nu a fost necesară — afirmă fermierii englezi — adăugarea unor substanțe chimice în siloz în cazul cînd coletele erau însilozate cu frunze cu tot. Dacă se însilozează însă numai frunzele sînt necesare o serie de substanțe pentru a asigura fermentația și a promova un grad de aciditate corespunzătoare. Este vorba, în acest caz, de acidul formic, melasă, sau pudră de nitrat de sodiu.

ORIZONTURI

SILOZ PNEUMATIC

Dacă griul este stocat fără măsuri de precauție, pierderile provocate de insecte și paraziți se ridică pînă la 50% din recolta totală. Iată de ce s-a dezvoltat tendința de a păstra recolta în silozuri închise ermetice, în care lipsa de oxigen împiedică dezvoltarea dăunătorilor.

Prețul de cost al unei astfel de stocări este însă relativ mare. De aceea, în Anglia a fost pus la punct un siloz care se umflă, el e format din două folii de butilien, care nu costă prea mult. În momentul umplerii cu cereale, silozul este umflat cu ajutorul unei instalații suflante. Injecția de aer se intrerupe cînd silozul este plin și deschiderile sînt închise.

Montarea se face într-o singură zi, silozul putînd fi deplasat în fiecare an la locul dorit.

METODĂ ACCELERATĂ DE OBTINERE A UNOR NOI SOIURI DE TOMATE

Cercetători de la „Japan Monopoly Corporation” au obținut un soi haploid de tomate care conține 24 de cromozomi față de 48 de cromozomi prezenți într-o plantă normală. Înjumătățind numărul de cromozomi și, în consecință, numărul de gene, legumicultorii pot folosi acest soi artificial de tomate pentru obținerea unor soiuri ameliorate de tomate.

Polenul folosit pentru obținerea noului soi de tomate s-a luat din boboc într-un anumit stadiu al dezvoltării sale și plasat într-o cultură de lapte de cocos și gelatină conținînd fitohormonii ce contribuie la diviziunea celulelor. După ce polenul s-a aflat timp de 80 de zile în lapte de cocos, el a fost plasat pentru alte 15 zile într-o altă cultură conținînd fitohormonul acetatului de indol și după aceea cca 9% din polen a germinat. Cînd planta s-a maturizat, frunzele ei au fost stropite cu colchicină pentru a se forma și maturiza semințele noului soi de tomate.

MEDICAMENTE OBTINUTE DIN PLANTE

Una din varietățile de mac s-a dovedit a fi o excelentă materie primă pentru obținerea unui medicament contra tusei; din coaja de castan se obțin medicamente contra afecțiunilor vasculare și bolilor de radiații, iar din semințele de scaieți, medicamente contra maladiilor musculare. Substanțele extrase din plantele condurul-doamnei (sau călțunaj — *Tropaeolum majus*) și din hrean acționează foarte eficient contra afecțiunilor căilor urinare.

Bulgaria este bogată în plante și flori, din care se obțin medicamente prețioase. Cercetători științifici din domeniul medicinei și farmacologiei au studiat peste 17 000 rețete ale medicinei populare și, plecînd de la aceste investigații, au creat noi medicamente cu acțiune eficientă.

Nivalina, o specialitate bulgară cu reputație mondială, este obținută plecînd de la ghiocel, utilizat dintotdeauna în medicina populară. Nivalina este aplicată cu succes în tratarea sechelelor poliomielitei, nefritei și în tratarea distrofiei musculare progresive.

Plecînd de la belladonă se produce bellanatul, un preparat foarte indicat în tratarea maladiei lui Parkinson. Recent, aceeași plantă împreună cu măsliarița, a servit la obținerea unui nou medicament, curabulgarina, pentru tratarea bolii amintite.

Belladonă este o materie primă pentru prepararea medicamentului bulgar bellapartum, care se administrează bolnavilor de ulcer gastric și duodenal, bolnavilor de gastrită și celor care suferă de astm bronșial.

Plecînd de la planta denumită Digitalis lanata se obțin medicamente contra afecțiunilor miocardice, cum ar fi medicamentele digimorum și lanatigenul, iar din planta denumită populară stîrigoaică (*Veratrum album*) se obțin medicamente ca veralon, germenon etc, administrate celor ce suferă de hipertensiune. Tot în tratamentul acestei afecțiuni se folosesc vincapanul și vincadrexul, medicamente obținute din planta Vincapervina.

BOMBOANE PENTRU VACI

Fabricile de zahăr din Suedia au pus în vânzare „bomboane” pentru vaci. Acestea sînt confecționate din nutreț verde uscat, la care se adaugă 15 la sută melasă și care se presează sub formă de „pilule”, cu un diametru de 3 cm și cu un conținut de 10 la sută apă. Pentru fabricarea unei cantități de 6 500 t de acest preparat furajer nou s-au folosit 23 000 t de nutreț verde.

AGRICULTURA PE GLOB

Orientări noi în protecția plantelor

Manifestare cu larg ecou internațional, care a reunit peste 2000 de participanți din aproape 70 țări, Congresul a avut loc la Paris sub egida Societății franceze de phytiatrie și phytopharmacie.

Un număr de 673 de autori au prezentat 450 lucrări care cuprind rezultate ale cercetărilor și experiențelor din cele mai variate aspecte ale acestui domeniu.

În combaterea nematozilor au fost subliniate neajunsurile care decurg din folosirea nematocidului fumigant și scoși în evidență noi compuși care sînt puțin fitotoxici și în general cu acțiune sistemică. Dintre aceștia produsul Aldicarb (Temik) a fost citat în mai multe referate ca avînd însușiri deosebite. Astfel prin cufundarea rădăcinilor de tomate în produsul respectiv, înainte de plantare, gradul de invazie larvară a fost redus pe o perioadă de peste două săptămîni.

Tot pentru dezinfectia solului, în primul rînd ca nematocid, a fost susținut produsul Dazomet (Basamid) sub formă granulată. Dazomet-ul manifestă în plus acțiune față de ciupercile de sol (Pythium, Fusarium, Rhizoctonia, Verticillium ș.a.) și acțiune insecticidă.

Un spațiu important în cadrul congresului l-au ocupat lucrările care s-au referit la fungicidele cu acțiune sistemică. Pentru combaterea făinării și a putregaiului produs de Sclerotinia la castraveți și alte cucurbitacee au fost prezentate rezultate obținute cu preparatul sistemic Benomil (Benlate). Produsul poate fi aplicat în sol, caz în care este absorbit prin rădăcini sau di-

rect prin stropirea frunzelor.

Tot împotriva făinării la cucurbitacee s-a scos în evidență eficacitatea preparatului Dimetirimol (PP 675) în special în seră. Aplicarea acestui produs sub formă lichidă în sol în imediată apropiere a bazel tulpinilor asigură o combatere eficientă pe o perioadă de cel puțin 6 săptămîni.

Un interes deosebit l-a prezentat un preparat (Bayer 59731) pe bază de Amidofosfonilmetil - phenylthioether cu acțiune sistemică fungicidă împotriva ciupercilor din clasa Phycomycetes față de care celelalte fungicide sistemice sînt ineficace. Datele s-au referit în special la combaterea ciupercii Phytophthora infestans la tomate și cartof.

Un ecou deosebit l-au avut lucrările care s-au referit la combaterea biologică a afidelor și acarie-

nilor în legumicultură care, produc mari pagube în culturile din sere și cîmp.

Rezultatele prezentate scot în evidență posibilitatea reducerii la maximum a populației de acarienii fitofagi prin lansarea în cultură a prădătorului Phytoseiulus persimilis, în condiții de seră.

Împotriva afidelor s-au obținut rezultate interesante prin folosirea prădătorului polifag Chrysopa carnea precum și cu un parazit specific, Diaeretiella rapae. Experiențe în această direcție se întreprind și în țara noastră și din rezultatele preliminare se întrevăd perspective pentru această metodă.

Numeroase lucrări s-au referit la influența produselor chimice asupra microflorei din sol, refacerea acesteia precum și la folosirea de microorganisme antagoniste în combaterea ciupercilor parazite din sol. Această problemă are o importanță majoră pentru legumicultură forțată în sere și solarii. În urma dezinfectiei chimice și termice a solului, microflora antagonistă și concurentă este distrusă o dată cu cea patogenă. De regulă refacerea naturală a microflorei solului are loc în favoarea patogenilor, ceea ce face adesea ca lucrările de dezinfecție să apară

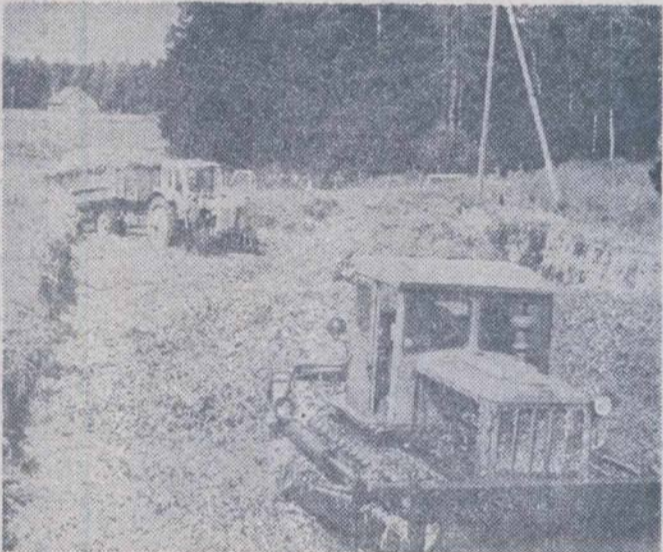
ineficace. Prin folosirea de compuși bacteriologici, și în special a produsului Regenor, s-a obținut o refacere pozitivă și de durată a microflorei solului.

În cadrul unei secții speciale a fost dezbătută noua concepție în protecția plantelor — lupta integrată. De regulă majoritatea autorilor concep aceasta prin integrarea măsurilor de luptă biologică în complexul de măsuri chimice, și agrotehnice. În domeniul legumiculturii s-au prezentat date interesante privind integrarea metodei biologice de combatere a afidelor în complexul de măsuri chimice. Lucrările se referă la utilizarea prădătorilor din familiile Syrphidae, Coccinellidae, Chrysopidae ș.a.

Problema aplicării tratamentelor cu fungicide în volum redus a fost dezbătută în cadrul secției de tehnici generale de aplicare a mijloacelor de combatere. Metoda „volumul redus” are în vedere mărirea concentrațiilor de substanțe în suspensii cu condiția ca picăturile să fie foarte fine — sub formă de ceață sau aerosoli. S-au prezentat date din care reiese că prin folosirea a numai 46 l. soluție la ha s-au obținut rezultate tot așa de bune împotriva manei, alternariozei, cladosporiozei și altor boli la tomate și ardei ca atunci cînd s-au folosit 946 l la ha, în tratamente obișnuite.

Lucrările susținute în cadrul congresului prezintă pentru cercetătorii noștri o garanție în plus că tematica abordată în domeniul protecției plantelor legumicole este bine orientată și de asemenea au deschis orizonturi noi, vederii de ansamblu asupra problemelor celor mai variate.

Dr. Cristina RAICU
Dr. C. RAFAILA
Institutul de cercetări pentru legumicultură și floricultură

Insilozarea furajelor la șoahozul Olaine (R.S.S. Letonă)

LEGĂTURA ÎNTRE PACE ȘI PÎINE

Premiul Nobel pentru pace decernat unui agronom

Premiul Nobel pentru pace, pe anul 1970, a fost acordat agronomului american de origine norvegiană dr. Norman Ernest BORLAUG profesor la Centrul internațional de ameliorare a griului și porumbului, din Mexic.

Cercetător la Centrul de la Chapingo din anul 1943, savantul, astăzi în vîrstă de 58 ani, este promotorul „revoluției verzi”, care a generat atîtea speranțe în lupta mondială împotriva foamei și malnutriției.

Împreună cu colaboratorii săi, N. E. Borlaug a creat, pe baza varietăților japoneze introduse în S.U.A. și a celor mexicane ameliorate, o serie de linii de grîne pitice, care au permis ca în perioada 1945 — 1970 producția de grîu la hectar în Mexic să crească de la 750 kg la peste 3000 kg. Mexicul, care în 1945 importa jumătate din cantitatea de grîu necesară, a devenit țară exportatoare deși populația sa s-a dublat.

Linii de cereale create în Mexic au fost folosite cu succes în India și Pakistan unde producția de grîu s-a dublat în cinci ani. În Pakistanul de Vest, spre exemplu, producția a crescut în anii 1967 — 1969 cu 22 la sută. Rezultate bune s-au obținut și în alte țări cu climat tropical sau mediteranean.

Ceea ce-l caracterizează pe savant este spiritul său creator, tenacitatea și devotamentul său, credința în reușita transpunerii rezultatelor de laborator în marea exploatare agricolă, termenul scurt în care și-a aplicat creațiile în numeroase țări, colaborarea strînsă pe care o realizează cu geneticienții din țările interesate.

Această alegere a surprins lumea, nu numai datorită faptului că numele savantului era puțin cunoscut și că este un caz unic cînd celebrul premiu se acordă unui specialist în științe agricole, ci mai ales faptului că nu mulți vîd legătura dintre pîine și pace.

Cert este însă că drumul spre pace, spre împlinirea aspirațiilor majore ale umanității trece prin asigurarea belșugului, prin combaterea subdezvoltării, a foamei și mizeriei.

Coordonatele strategiei internaționale a dezvoltării implică și rezolvarea problemei alimentației mondiale, în care rolul principal revine agriculturii. De altfel printre cele 6 priorități stabilite pentru activitatea F.A.O. se numără și utilizarea varietăților de înalt randament. În acest fel, realizările d-lui Borlaug se strecoară în miezul problemei a cărei soluționare înseamnă succesul luptei împotriva foamei.

Miracolul „revoluției verzi” în să, așa cum subliniază personalități de renume mondial, printre care amintim pe economistul suedez Gunnar Myrdal, nu trebuie să ducă la ceea ce s-a numit o „euforie tehnocratică”. Cu alte cuvinte, varietățile de înaltă calitate reprezintă foarte mult dar nu totul. Posibilitatea de a folosi binefacerile revoluției tehnico-științifice contemporane, deci și semințele de mare productivitate, impune necesitatea realizării unor transformări profunde în structurile sociale, politice și economice ale statelor în curs de dezvoltare. Mai ales structurile agrare arhaice — care persistă în majoritatea țărilor în dezvoltare — sînt incompatibile cu tehnica și tehnologiile moderne.

Noile soluri de înaltă productivitate reclamă echipament agrotehnic, irigații, îngrășăminte chimice și pricepere, care nu se pot realiza decît rapid cercul vicios al subdezvoltării prin măsuri radicale. Numai într-un asemenea cadru creații cum este cea a savantului laureat își află adevărata împlinire.

Oricum, acordarea premiului Nobel unei realizări agronomice bucură pe toți cei care speră, care cred și care acționează pentru a izbăvi omenirea de flagelul subdezvoltării, al foamei și subnutriției.

Augustin POP

Sava DOREANU

R. P. POLONĂ: Răspîndirea științelor agricole

În R. P. Polonă, cercetările științifice în domeniul agriculturii se desfășoară în instituțiile pendinte de Academia poloneză de științe, în cele de învățămînt superior agricol, în institutele ministerelor Agriculturii, Silviculturii și în cele aparținînd altor ministere — al industriei alimentare și aprovizionării, al industriei ușoare, al chimiei și, într-un cadru mai limitat, la societățile științifice (de pedologie, zootehnie, științe veterinare, științe silvice, genetică).

Un mare potențial de cercetare este concentrat în cele șapte școli superioare de agricultură care înglobează aproximativ 30 de facultăți și peste 400 de catedre. Unele din aceste școli și-au creat în centrele regionale birouri de consultații sau chiar filiale locale.

În învățămîntul superior agricol, cercetările se desfășoară în cadrul Institutelor experimentale. Numărul acestora se ridică la aproximativ 70. Ele dispun de circa 20000 de hectare de teren. Rezultatele obținute în sectorul de cercetare al învățămîntului superior sînt aduse la cunoștința specialiștilor din producție și a celor care lucrează în serviciile agricole ale statului, prin intermediul unor cursuri de specializa-

re și prin editarea unui număr mare de publicații.

Ministerul Agriculturii dispune de 11 institute de cercetări de specialitate care înglobează peste 100 de laboratoare. În afară de aceasta, institutele amintite utilizează, în 60 de unități agricole, o suprafață de aproximativ 35000 de hectare pentru experiențe.

Consiliile populare ale voievodatelor, uniunile de crescători de animale pentru reproducție, uniunile producătorilor de semințe selecționate și cele ale producătorilor de semințe horticoale, dispun și ele de institute agricole experimentale regionale.

Numeroase institute și organizații din Polonia popularizează științele agricole în cadrul unui sistem de învățămînt extrașcolar. Această activitate este condusă de Departamentul științelor agricole din Ministerul Agriculturii. Trebuie adăugat că posturile de radio și televiziune poloneze îndeplinesc un rol din ce în ce mai important în răspîndirea științelor agricole.

În cadrul acestui amplu sistem, o mare însemnătate este acordată perfecționării permanente a cadrelor din serviciile agricole (este vorba despre aproximativ 15000 de specialiști, mai

ales agronomi și zootehniști, care lucrează la sate) și ridicării nivelului de calificare al unui număr mai mare de șefi de ateliere agricole. În acest scop, Asociația inginerilor și tehnicienilor din agricultură organizează cursuri de perfecționare, cu durata de cîteva luni, în domeniile cele mai importante ale activității din agricultură, cum sînt: protecția plantelor, folosirea îngrășămintelor, organizarea producției și a muncii, mecanizarea agriculturii, furajarea rațională a animalelor. În anul trecut, 80 de asemenea cursuri au reunit 3200 de participanți din întreaga țară.

Concomitent se extinde activitatea de popularizare desfășurată de societățile științifice. Numai în anul trecut, ele au organizat 4334 de conferințe și seminarii. Societatea de zootehnie a popularizat amplu, mai cu seamă în rîndul tineretului realizările obținute în această specialitate, patronînd mai multe „meciuri la distanță” pe teme de creștere a animalelor.

Comitetele științifice ale Academiei poloneze de științe aduc și ele o importantă contribuție la răspîndirea rezultatelor obținute în științele agricole. Ele organizează congrese, conferințe și simpozioane științifice și, în același timp, susțin activitatea tuturor forurilor în a căror preocupare intră propaganda pentru științele agricole, propagandă desfășurată în scopul dezvoltării permanente a agriculturii poloneze.